

CORTS VALENCIANES

DIARI DE SESSIONS

DIARIO DE SESIONES

Número 140

III Legislatura

Any 1994

Sessió plenària
celebrada el dia 17 de febrer de 1994
(Segona reunió)

Presidència del Molt Excel.lent Senyor
Antoni Garcia i Miralles

SUMARI

(Comença la sessió a les 12 hores i 17 minuts.)

Propostes de resolució derivades del debat de política general.

— Proposta de resolució número 25.342, presentada pel Grup Parlamentari Popular, sobre el cas de Tous.
Es rebutja per 42 vots en contra, 30 vots a favor i 4 abstencions.

— Proposta de resolució número 25.325, presentada pel Grup Parlamentari Nacionalista UV, sobre candidatura de la ciutat de València com a capital europea de la cultura en l'any 2000.
S'aprova per unanimitat.

— Proposta de resolució número 25.290, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, per consensuar la reforma laboral.
Es rebutja per 42 vots en contra, 4 vots a favor i 27 abstencions.

— Propostes de resolució números 25.314, 25.316 i 25.321, presentades pel Grup Parlamentari Mixt, sobre Pla de carreteres, Pla Hidrològic Nacional i ubicació en la província de Castelló del Consell Econòmic i Social de la Comunitat Valenciana, respectivament.

S'aprova la primera per 76 vots a favor i 1 vot en contra.

S'aprova la segona per 76 vots a favor i 1 vot en contra.

S'aprova la tercera per unanimitat.

— Proposta de resolució número 25.311, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, sobre PEV-III.

S'aprova per unanimitat.

— Propostes de resolució números 25.337 i 25.347, presentades pel Grup Parlamentari Popular, sobre RTVV.

Es rebutja la primera per 41 vots en contra i 34 vots a favor.

Es rebutja la segona per 47 vots en contra i 28 vots a favor.

— Proposta de resolució número 25.326, presentada pel Grup Parlamentari Nacionalista UV, sobre Pla d'ocupació i lluita contra l'atur.

Es rebutja per 44 vots en contra i 29 vots a favor.

— Proposta de resolució número 25.288, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, sobre Projecte de Llei de patrimoni històric i artístic de la Comunitat Valenciana.

Es rebutja per 40 vots en contra, 28 vots a favor i 1 abstenció.

— Propostes de resolució números 25.308 i 25.310, presentades pel Grup Parlamentari Socialista, sobre incendis forestals i residus sòlids, respectivament.

S'aprova la primera per 64 vots a favor, cap en contra i 5 abstencions.

S'aprova la segona, per unanimitat.

— Resolució transaccionada, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, sobre parcs o paratges naturals.

S'aprova per unanimitat.

— Proposta de resolució número 25.340, presentada pel Grup Parlamentari Popular, sobre Projecte de Llei sobre drogodependències.

S'aprova per unanimitat.

— Resolució transaccionada, presentada pel Grup Parlamentari Popular, sobre llistes d'espera en sanitat.

Aprovada per unanimitat.

— Propostes de resolució número 25.327, presentada pel Grup Nacionalista UV, sobre reforma de l'estructura administrativa de l'Estat.

Es rebutja per 36 vots en contra i 24 vots a favor.

— Proposta de resolució número 25.281, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, sobre Fons valencià de cooperació.

Es rebutja per 35 vots en contra, 10 vots a favor i 19 abstencions.

— Proposta de resolució número 25.296, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, sobre Tous.

S'aprova per 53 vots a favor i 1 vot en contra.

— Resolució transaccionada, presentada pel Grup Parlamentari Popular, sobre Projecte de Llei de patrimoni cultural valencià.

S'aprova per unanimitat.

— Proposta de resolució número 25.351, presentada pel Grup Parlamentari Popular, sobre Pla de formació professional.

Es rebutja per 33 vots en contra i 24 vots a favor.

— Proposta de resolució número 25.333, presentada pel Grup Parlamentari Nacionalista UV, sobre sistema de finançament per a esta Comunitat.

Es rebutja per 36 vots en contra, 10 vots a favor i 14 abstencions.

— Proposta de resolució número 25.289, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, sobre Llei de finançament de la LOGSE.

Es rebutja per 38 vots en contra i 22 vots a favor.

— Proposta de resolució número 25.292, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, sobre procés d'ampliació de competències.

S'aprova per unanimitat.

— Proposta de resolució número 25.338, presentada pel Grup Parlamentari Popular, sobre potenciació de l'autonomia municipal.

Es rebutja per 43 vots en contra i 21 vots a favor.

— Proposta de resolució número 25.334, del Grup Parlamentari Nacionalista UV, sobre Pla de promoció exterior.

Es rebutja per 39 vots en contra, 24 vots a favor i 4 abstencions.

— Proposta de resolució número 25.283, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, sobre promoció de l'ús del valencià.

Es rebutja per 35 vots en contra i 25 vots a favor.

— Proposta de resolució número 25.295, del Grup Parlamentari Socialista, sobre RTVV.

S'aprova per unanimitat.

— Proposta de resolució número 25.346, presentada pel Grup Parlamentari Popular, sobre reforestació.

S'aprova per unanimitat.

— Proposta de resolució número 25.353, presentada pel Grup Parlamentari Popular, sobre incendis forestals.

Es rebutja per 39 vots en contra, 23 vots a favor i 3 abstencions.

— Proposta de resolució número 25.332, presentada pel Grup Parlamentari Nacionalista UV, sobre infraestructures.

Es rebutja per 32 vots en contra, 22 vots a favor i 2 abstencions.

— Resolució transaccionada, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, sobre activitat comercial.

S'aprova per unanimitat.

— Propostes de resolució números 25.293 i 25.294, presentades pel Grup Parlamentari Socialista, sobre diputacions i mancomunitats, respectivament.

S'aprova la primera per 21 vots a favor, cap vot en contra i 4 abstencions.

S'aprova la segona per 49 vots a favor, 1 vot en contra i 5 abstencions.

— Propostes de resolució números 25.345 i 25.352, presentades pel Grup Parlamentari Popular, sobre ferrocarril suburbà i tren d'alta velocitat per a la província d'Alacant, respectivament.

Es rebutjen per 38 vots en contra i 23 vots a favor.

— Proposta de resolució número 25.330, presentada pel Grup Parlamentari Nacionalista UV, sobre costos en els hospitals públics.

Es rebutja per 39 vots en contra i 21 vots a favor.

(Se suspén la sessió a les 21 hores i 17 minuts.)

Ple de les Corts Valencianes celebrat el dia 17 de febrer de 1994. Comença la sessió a les 12 hores i 16 minuts, sota la presidència del Molt Excel·lent President Senyor Antoni Garcia i Miralles. Sessió plenària número 76. Segona reunió.

El senyor president:

Il·lustres Senyors Diputats, continua la sessió.

Per a la defensa de la proposta de Resolució 25.342, té la paraula, en representació del Grup Parlamentari Popular, el senyor Castellano. (Remors.) Per favor, senyories.

El senyor Castellano Gómez:

Gràcies, senyor president.

Senyores diputades i senyors diputats.

Si existeix una assignatura pendent des de l'any 1982 en la Comunitat Valenciana esta, sense cap dubte, és el cas de Tous. Des d'octubre del 82 milers de valencians van sofrir a causa de la rotura d'una obra pública de l'Estat, com era la presa de Tous, uns greus perjudicis personals i patrimonials. Hagueren de passar quasi onze anys, després de grans reivindicacions per part de les associacions de damnificats i dels partits polítics, perquè reaccionara el Govern promulgant el Reial Decret de 26 de març de 1993. Però una reacció que s'ha demostrat que ha quedat insuficient e insatisfactòria.

La darrera vegada que estiguérem debatent este tema ací en esta Cambra, que va ser en el Ple del 31 de març de 1993, el Grup Parlamentari Popular ja anunciava que, si este Reial Decret-llei era un pas important, no tancava políticament el cas de Tous, ja que era insuficient i no satisfieia ni els damnificats ni els grups parlamentaris. Ja anunciàvem aleshores que el Partit Popular anava a seguir reivindicant una solució política definitiva, amb independència de la via o del procés judicial.

En eixe mateix sentit, les associacions Afiva y Apemeda també convocaren dues multitudinàries manifestacions, una el 30 de març del 93 i una el 20 de gener d'este mes passat, sol·licitant la modificació de Reial Decret per ampliar le seues cobertures d'indemnització i les llacunes que este Reial Decret pateix.

El temps també dona una vegada més la raó, ja que estem mirant que els tribunals de justícia han decretat per tercera vegada, per tercera vegada, la suspensió del jutí *sine die*. I ací ja quasi poden dir aquell símil que diu que "justícia retardada, justícia denegada".

Tots sabem que hi ha quasi 11.000 valencians que no són part de l'acusació particular. I que no són part de l'acusació particular i no poden agafar-se al conveni transaccional del Reial Decret-llei, a causa moltes vegades de les promeses que els alcaldes de la comarca dien que es faria justícia per a tots sense cap tipus de discriminació.

Sense entrar en les queixes que els damnificats i els alcaldes de la comarca estan fent sobre l'aplicació del Reial Decret-llei, com per exemple la forma d'aplicació de coeficients o en el càlcul de descomptes, etcètera, i que estan demanant també la modificació d'este Reial Decret, esta proposta de Resolució el que pretén precisament és que es modifique el Reial Decret-llei sobre les bases que s'exposen molt clarament en el text de la proposta de Resolució.

Les principals diferències estan sobretot en el seu àmbit d'aplicació, perquè no només tinguen dret a obtenir rescabament dels danys les persones que apareixen com a perjudicades en el procés penal pendent, sinó que tinguen dret al rescabament totes les persones titulars de la carta de damnificat expedida en el seu moment com a document oficial acreditatiu.

També es demana que s'incloguen els municipis que no s'expressaven en l'anterior Decret, com per exemple Càrcer, Favara, etcètera, així com tota una sèrie de mesures acordes amb les justes reivindicacions dels damnificats i les seues associacions, com puga ser que les indemnitzacions s'actualitzen sobre l'IPC tenint en compte la revalorització dels diners des de l'any 82, que es tinga en compte la inflació o que s'incloguen especificacions relatives al terme municipal d'Antella. I també, com no, en el segon punt de la proposta de Resolució, que s'amplie un crèdit per a atendre les modificacions, per a atendre les obligacions que estes modificacions comporten.

Donem, per tant, un pas més en este tema i resolguem definitivament esta assignatura pendent que té la Comunitat Valenciana des de l'any 1982, perquè una catàstrofe d'eixa magnitud, un fet extraordinari com el de Tous, necessita d'una solució política extraordinària, com sempre hem vingut ací dient en les Corts Valencianes.

Una vegada més, senyories, vostés tenen la paraula.

El senyor president:

Moltes gràcies.

Señor Callao, tiene la palabra.

El senyor Callao Capdevila:

Señor presidente.

Señoras y señores diputados.

A estas alturas del trámite de este debate de política general, presume el diputado que les habla que toda la Cámara, y especialmente el señor diputado que me ha precedido en el uso de la palabra, sabe perfectamente que mi grupo ha presentado una propuesta de Resolución precisamente sobre este mismo tema. Por tanto, me van a permitir que sea muy breve en la contestación, en el consumo de este turno en contra.

Y voy a comenzar haciendo dos precisiones que creo que me aceptará su señoría. Por una parte, estas alusiones a la lentitud de la justicia, a las sucesivas suspensiones que ha sufri-

do este procedimiento judicial, espero que su señoría y su grupo, y toda la Cámara, acepte y admita que esto no es responsabilidad del Gobierno de la Generalitat. Esto creo que es una cosa que, aunque obvia, conviene de vez en cuando subrayarla para que no quede en el mundo de las tinieblas.

Y, por otra parte, también he escuchado de boca de su señoría que, por sugerencia de los alcaldes de la zona, algunos damnificados no se acogieron a los beneficios del Decreto-ley.

Yo quisiera rectificar públicamente esta manifestación porque yo no entiendo así que ésa sea la historia que haya que contar, porque todos los perjudicados han tenido la gran oportunidad, y espero que la vuelvan a tener, como luego le explicaré, de acogerse a esos beneficios. Es decir, que haya algún alcalde que haya sugerido que no se acogieran a esos beneficios a mí me parece que eso no es ajustarse realmente a lo sucedido.

Y, hechas estas dos precisiones, voy a explicarle con la brevedad anunciada y prometida por qué nos vamos a oponer a su propuesta. Su propuesta es una propuesta reglamentarista, es una propuesta minuciosa hasta el exceso, es decir, exageradamente minuciosa, y por tanto en ese sentido yo la calificaría de poco oportuna y poco elegante. Poco oportuna porque su señoría conoce también como yo que su grupo ante las Cortes Generales ha presentado una propuesta idéntica a ésta, que se están llevando paralelamente al trámite parlamentario ante el Congreso de los Diputados unas negociaciones entre diversos grupos e interesados en dar respuesta a este problema valenciano, y por tanto me parece poco elegante que nosotros les proponamos aquello hasta la última coma y punto que deben de acordar. Creo que hubiese sido más prudente, más adecuado, más correcto, que es lo que va a hacer mi grupo posteriormente, mostrar la voluntad política de que esto se resuelva, en todo caso sugerir algunas líneas básicas, pero en todo caso también dejar la libertad suficiente para que los intérpretes, en este caso los parlamentarios de las Cortes Generales, puedan decidir de una manera libre lo que conviene para resolver, según su punto de vista, este problema.

Muchas gracias, señor presidente.

El senyor president:

Muchas gracias.

Senyor Castellano.

El senyor Castellano Gómez:

Gràcies, senyor president.

Senyores i senyors diputats.

Senyor Callao, evidentment, ningú no ha dit ací en esta trona que el Govern tinga una responsabilitat, anem a dir directa, de les tres suspensions que ha tingut el juí de Tous. Sí de vegades en facilitar des del Congrés dels Diputats la legislació pertinent perquè això no ocorregués, això és un altre tema del qual podem parlar. Però ningú no ha dit això en estos moments.

Vostés ens acusen ací de vegades per massa i per poquet. Per massa perquè som massa reglamentaristes, perquè posem massa estudiats els temes i de vegades perquè no portem estudiats els temes o perquè resulta que hauria d'haver sigut més generalitzada la proposta. I ens diu evidentment que esta proposta s'ha presentat igual en el Congrés dels Diputats. Evidentment. El Partit Popular sempre té una línia d'actuació coherent, tant ací com en el Congrés dels Diputats, en els temes que afecten a la Comunitat Valenciana. Jo li agraiïc que vosté ho haja dit en esta trona, perquè és una alabança en este cas a la coordinació que té el Grup Parlamentari Popular de les Corts amb el Congrés dels Diputats.

Evidentment, jo crec que ací el que es diu és molt clar, és que es modifique el Reial Decret- llei. Per què? Perquè és insuficient, perquè és insatisfactori. Li ho han dit la majoria de grups parlamentaris, li ho han dit les associacions, li ho han dit a través de manifestacions i li ho han dit a través del que vosté mateix ha reconegut ací que són unes negociacions sobre el tema. Per què? Perquè fa falta que es modifique a millor. I fa falta que es done una solució política definitiva, amb independència del procés penal pendent que està en estos moments en via judicial.

I per això es presenta esta proposta de resolució. I jo espere que en el Govern central, espere que s'aprove el que vostés van a votar ací en contra una vegada més. Jo li he de fer a vosté memòria que, quan presentàvem el que hi haguera una solució política, vosté em titllà a mi personalment de demagog i fins i tot que estavem faltant a l'estat de dret perquè el tema estava *sub iudice*, quan jo li deia que per a un fet extraordinari fa falta una solució política extraordinària. I vosté fins i tot arribà a titllar-nos al Grup Parlamentari Popular de demagog, i després el seu Govern hagué d'accedir precisament a eixa proposta que nosaltres li diguérem que havia de fer. Jo espere que una vegada més s'equivoquen i que el Govern central aprove esta modificació del Real Decret- llei, com ja ha passat amb l'equívoc que tingueren vostés abans. Perquè...

El senyor president:

Senyor Castellano, acabe.

El senyor Castelló Gómez:

Acabe de seguida, senyor president.

Perquè, si este tema marca alguna cosa, és la ineficàcia del Govern socialista. Moltes gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies.

Senyor Callao.

El senyor Callao Capdevila:

Muchas gracias, señor presidente.

Señoras y señores diputados.

Señor Castellano, este debate, aunque confluya con nuestro voto negativo, va a servir de algo. Va a servir en principio que usted haya aceptado que el Gobierno de la Generalitat nada tiene que ver con las incidencias de este juicio que se sigue ante el Tribunal Supremo de Justicia con motivo de la rotura de la presa de Tous. Y esto no es ninguna tontería. ¿Parece que esto es un detalle accidental? No señor, es importante ya que de una vez se comience a decidir y a reconocer que esto es así. Y, si usted quiere repasar la historia de este asunto, verá usted que en sucesivas manifestaciones de diputados de estas Cortes y de fuerzas políticas, resulta que no era así, era todo lo contrario. Nosotros no hacíamos más que asumir esos errores que ustedes imputaban a la propia administración de Justicia. Por tanto, en principio bueno es que haya servido para clarificar ese extremo.

¿Solución política definitiva? Evidentemente que la va a haber y evidentemente que la vamos a defender, y evidentemente usted sabe que está contenida en la propuesta que vamos a presentar posteriormente y que parece mentira que usted no hubiese podido reprimir sus ansias de protagonismo y se haya reservado para aceptar esta enmienda, esta propuesta, en la que se recoge fundamentalmente lo mismo que dice usted sin ese detalle y ese reglamentarismo. Que ¿otras veces hemos rechazado sus propuestas? Evidentemente, las hemos rechazado porque incurrieran en errores semejantes al actual.

Muchas gracias, señor presidente.

El senyor president:

Muchas gracias.

Vamos a pasar a votación la propuesta de Resolución del Grupo Parlamentario Popular. Comienza la votación.

Por 30 votos a favor, 42 en contra y 4 abstenciones queda rechazada.

A continuación la propuesta de Resolución 25.325, del Grupo Parlamentario Nacionalista de Unión Valenciana. El señor Giner tiene la palabra.

El senyor Giner Giner:

Gràcies, senyor president.

Senyories, la proposta de resolució que presenta el Grup Parlamentari Nacionalista d'Unió Valenciana i que hem transaccionat amb el Grup Mixt pretén que estes Corts Valencianes mandaten al govern valencià perquè reclame del govern central quantes gestions siguen necessàries davant les instàncies europees competents, per tal de presentar, avalar i defensar la candidatura de la ciutat de València per a la seua nominació com a capital europea de la cultura en l'any 2000, i si no, en el 2001.

Senyories, el passat any 1992 Espanya va viure grans esdeveniments, dels quals la nostra Comunitat Valenciana va quedar despenjada. Posteriorment, en 1993 es fundaren les esperances per als valencians; 1993 havia de ser l'any de València. Lamentablement, tampoc ha sigut així. Tots som conscients de la possibilitat que l'any 2000 o el 2001 València poguera ser la capital europea de la cultura. Per a aconseguir este objectiu, és necessari unir esforços de cara a avalar i defensar la nominació de la ciutat de València davant de les instàncies europees competents. El nostre portaveu, Héctor Villalba, ja va manifestar ahir en la seua intervenció que es tractava d'una iniciativa a través de la qual, des de la ciutat de València en representació de la Comunitat Valenciana, podem avançar cap a la revitalització i recuperació de la nostra identitat cultural com a poble. La ciutat de València ha contribuït històricament, ha contribuït sempre de manera molt notable a l'engrandiment de la cultura europea, de la qual sempre hem format part. La ciutat de València ha sigut al llarg de segles la capital cultural del Mediterrani, i en els inicis del segle XXI la Comunitat Valenciana, en les seues dues llengües oficials, castellà i valencià, ha de consolidar el seu paper com a baluard en la cultura mediterrània i europea.

Senyories, a ningú se li escaparà l'oportunitat excepcional que suposa, no només per a la ciutat de València, sinó també per a tota la nostra comunitat, la nominació de València com a capital europea de la cultura, per a reafirmar amb força la vocació cultural europeista i mediterrània de València. Es tracta d'un protagonisme que ens pertoca i que cal reclamar, i reclamar-ho units, sense fissures, il·lusionats com a valencians. I en este sentit, les Corts Valencianes, la més genuïna institució representativa del nostre poble, és el millor mitjà on manifestar unànimement eixa voluntat de totes les forces polítiques ací representades per a fer realitat la petició a les instàncies oportunes europees i la posterior nominació de València com a capital europea de la cultura.

Esperem de la responsabilitat de tots els grups polítics que el seu posicionament davant de la nostra proposta de resolució siga coherent posteriorment a Madrid, i si cal, a Europa. Els valencians no entendrien que això no fóra així.

Per a acabar, després de l'Expo, dir que...

El senyor president:

Senyor Giner, acaba.

El senyor Giner Giner:

Acabe de seguida, senyor president.

Després de l'Expo de Sevilla, de les Olimpíades de Barcelona, de la capital cultural de Madrid i del Xacobeu de Galícia, nosaltres considerem que ja podria arribar l'hora de València, que ja és arribada l'hora de València, i amb ella, de la projecció cultural a nivell europeu i del revulsiu econòmic i inversions que este fet comportaria.

Eixa és la nostra esperança i la nostra il·lusió, que esperem que siga la de tots en recolzar la proposta de resolució que presenta el nostre grup.

Gràcies, senyor president.

El senyor president:

És ja la transaccional... Jo vull fer una advertència –no al senyor Giner– i és que esta presidència no demanarà als grups que es manifesten sobre l'admissió a tràmit o no de les transaccionals, perquè entén que si ningú s'oposa expressament, tot el món ho dona per bo.

El senyor Ansuátegui té la paraula.

El senyor Ansuátegui Ramo:

Gracias, señor presidente.

Señorías.

Este diputado había presentado también una propuesta de resolución en la misma línea, la cual ha sido recogida en esta propuesta de resolución transaccional con Unión Valenciana. Y lo hemos hecho por razones obvias de oportunidad política, de coherencia política con lo que se dice en los medios y en la calle, con lo que se comporta y se trae en estas Cortes, por sensibilidad y afectividad con la ciudad de Valencia y al objeto de corregir posibles olvidos de otros grupos mayoritarios, y tender un puente al consenso de esta cámara para los fines y objetivos que han sido anunciados por el portavoz de Unión Valenciana.

Nada más y muchas gracias.

El senyor president:

Muchas gracias, señor Ansuátegui.

Vamos a pasar a votación en los términos de la transaccional la Resolución 25.325. Comienza la votación.

Por 72 votos a favor, ninguno en contra y ninguna abstención queda aprobada la resolución.

Resolución 25.290, Grupo Parlamentario d'Esquerra Unida. Señor Zamora, tiene la palabra.

El senyor Zamora Suárez:

Gracias, señor presidente.

Señoras, señores diputados.

La resolución que voy a defender en nombre de Esquerra Unida plantea que las Cortes Valencianas acuerdan que el Consell se dirija al gobierno central para pedir que abra negociaciones con las centrales sindicales, para consensuar la reforma laboral previamente a su aprobación definitiva en las Cortes Generales.

A nosotros nos parece de una gran trascendencia que las Cortes Valencianas se pronuncien –y a ser posible, se pronuncien positivamente, mayoritariamente positivamente– sobre un tema tan importante como es el restablecimiento del consenso social. Un consenso que, por lo que se refiere al mercado laboral, a la reforma del mercado laboral, que en este momento el gobierno ha llevado a las Cortes; ha durado prácticamente desde el inicio de la democracia, es decir, desde la aprobación del Estatuto de los Trabajadores. La iniciativa del gobierno de, unilateralmente, presentar la Reforma del

Estatuto de los Trabajadores, en definitiva, la reforma del mercado laboral, ha supuesto la ruptura de un consenso social muy importante, mantenido en una materia como es el mercado laboral, que ya por sí está en una situación muy delicada, puesto que estamos en torno a los 3 millones de desempleados, y que con esta reforma laboral que en este momento está debatiéndose en las Cortes Generales, no va a solucionarse el problema del desempleo, mientras que sí que van a crearse más dificultades para aquellas personas que están trabajando y también para aquellas personas que, pasado el trabajo temporal que les pueda permitir la nueva legislación, van a encontrarse sin ningún tipo de protección social ni de seguridad social.

Como consecuencia de esta reforma laboral de iniciativa del gobierno, se ha producido una huelga general el 27 de enero que ha sido mayoritariamente seguida, no sólo por los trabajadores, por los simpatizantes de las centrales sindicales que convocaban, sino por buena parte de la población. Se ha producido una separación, yo creo que preocupante, entre lo que piensa la opinión pública, sectores importantes de la opinión pública, y lo que piensan las Cortes Generales, ambos con posiciones legítimas, pero que de cualquier forma, la obligación nuestra sería poner nuestro grano de arena, ayudar a ese consenso.

Con nuestra resolución no planteamos ni siquiera que se paralice la tramitación de la reforma que ya está en marcha. Sabemos que ha sido rechazada ayer o anteayer la paralización de esa reforma, sino que el gobierno, que es el que tomó la iniciativa de poner en marcha la reforma, retome la iniciativa de volver a hablar con las centrales sindicales e intentar intervenir, que puede hacerlo legítimamente y legalmente, en todo el proceso de tramitación y, naturalmente, con todo el respeto, a las Cortes Generales.

Como todos los parlamentarios deben conocer, las centrales sindicales han tenido conversaciones con el gobierno, han tenido conversaciones con cada uno de los grupos parlamentarios, hay enmiendas presentadas en las Cortes en este momento. La ley ha de pasar posteriormente por el Senado, ése es un buen momento para volver a presentar enmiendas, y si finalmente del trabajo conjunto de todos se consiguiese un consenso en cuanto a la reforma laboral, yo creo que eso, indudablemente, redundaría en lo que es el objetivo de todos, que es la creación de empleo, pero que es también mantener e incrementar los niveles de protección social. Porque no vale decir que queremos ampliar el empleo, queremos ampliar la protección social, cuando se hacen reformas del mercado laboral que, objetivamente, llevan a un deterioro de los niveles de protección social. Por ejemplo, todas aquellas personas que pasen por los contratos de aprendizaje son personas que no generarán ningún derecho de protección social, son personas que tendrán una retribución prácticamente mísera, son unos porcentajes del salario mínimo. La reforma, por fin, rompe la causalidad en cuanto al contrato laboral, es decir, se admite la contratación temporal con independencia de que el trabajo, el puesto de trabajo, sea indefinido.

Nosotros entendemos que vale la pena que estas Cortes, que no son competentes para decidir sobre esta materia pero que sí que recibimos en nuestro mercado laboral y en la tranquilidad de nuestro mercado laboral las consecuencias de esa reforma, hagamos el esfuerzo de contribuir a restablecer el consenso. Y ese esfuerzo de restablecer el consenso...

El señor presidente:

Señor Zamora, acabe.

El señor Zamora Suárez:

Gracias, señor presidente.

...habría que hacerlo votando la resolución de Esquerra Unida pidiendo al gobierno central que vuelva a negociar con los sindicatos.

Muchas gracias.

El señor presidente:

Muchas gracias.

Turno en contra. Señor Picher, tiene la palabra.

El señor Picher i Buenaventura:

Senyor president.

Senyores i senyors diputats.

Senyor Zamora, jo crec que l'opinió pública i esta cambra està suficientment informada de quin ha sigut el procés negociador en els últims sis mesos i on ens han conduït les negociacions des del mes de setembre fins estos moments. Vosté no ignora, com molt bé ha dit ací, en quina situació de tràmit parlamentari es troba la reforma de la Llei laboral, i que en estos moments tots els grups, inclòs el que vosté representa, en el Congrés dels Diputats, poden fer les esmenes corresponents que així ho creguen.

Jo crec també, i entrant un poquet en el fons de la qüestió d'això que vosté ha plantejat, que voluntat de consens n'hi ha hagut durant molts mesos. Durant molts mesos hi ha hagut voluntat de consens, no de disens. Ara, jo no sé algunes de les parts si eixa voluntat de consens, a l'hora de negociar durant sis mesos, anava per aquí o no anava per aquí. Vosté sap també que després de la vaga que hi ha hagut -vosté li diu general, jo li diria una altra cosa, però això no fa al cas-, el president del govern s'ha entrevistat amb els secretaris generals dels sindicats i s'ha entrevistat també amb la patronal o amb els representants de la patronal d'este país, i els ha dit que els acords a què arriben la patronal i els sindicats seran tinguts en compte. Si a mi no em falla la memòria, a hores de hui ni els sindicats ni la patronal s'han assegut per a arribar a algun punt d'acord.

Per tant, jo crec que el govern ha fet un esforç important en tractar d'arribar a acords entre tres parts, i no ha sigut possible. Però no li càpia a vosté el menor dubte que el govern continuarà, en el tràmit parlamentari, fent possible que les aportacions, el que enriqueixen els grups i els diputats a eixa Llei, se tindrà en compte. Però demanar ara, a estes altures, que s'obliguen noves negociacions quan durant mesos i mesos han sigut completament estèrils, jo crec que no és massa eficaç dins la situació i en el tràmit parlamentari que estem en este moment.

Res més i moltes gràcies.

El señor presidente:

Moltes gràcies.

Para réplica, señor Zamora, tiene la palabra.

El señor Zamora Suárez:

Gracias, señor presidente.

Muy brevemente. Miré, yo he leído recientemente por portavoces cualificados de su grupo que la reforma laboral ni era su objetivo ni estaba en su programa. No sé si hay algún portavoz en la cámara en este momento de los que han dicho esas cuestiones. Yo me lo creo. Me creo que eso no puede ser su objetivo, el objetivo de su grupo, ni podía estar en su programa. Pero mire usted, aquí y en todas las democracias, cuando se produce una acción legítima como es la huelga general -que a mí me gustaría saber cómo usted la llama, porque así todos sabríamos cómo la llama usted-, como una huelga general de las centrales sindicales que han estado negociando,

que eso no lleva al gobierno a negociar es que algo no funciona bien en la democracia.

Hay experiencias recientes, en Europa, de democracias más antiguas que la nuestra, en Francia, en Bélgica, donde después de situaciones similares, en algunos casos como en Francia con gobiernos de derechas, se han sentado a negociar. Porque estamos en un consenso muy importante. Y no es en vano que nosotros pedimos que estas Cortes le pidan al gobierno que se sienta a negociar. Porque yo le puedo contar la información que yo tengo de la conversación de Felipe González con Nicolás Redondo y Antonio Gutiérrez. Y, concretamente, a Nicolás Redondo le dijo Felipe González que «ni quería cambiar ni podía cambiar la situación». Y no puede servir como argumento que mi grupo presente enmiendas —que va a presentar— ni tampoco puede servir como argumento que si la patronal y los sindicatos se ponen de acuerdo, las Cortes harán eso. Porque de entrada la iniciativa del gobierno de reforma ha desequilibrado la situación.

Si nos encontramos con el Estatuto de Trabajadores vigente, eso sería correcto, pero cuando se ha desequilibrado la situación a favor de la patronal, naturalmente que la patronal no quiere ni oír hablar de sentarse a negociar. Y por consiguiente, es el gobierno el que debe retomar la iniciativa para el consenso social. Y estas Cortes...

El senyor president:

Señor Zamora...

El senyor Zamora Suárez:

Gracias, señor presidente.

Estas Cortes es la mínima colaboración que podrían hacer, ayudar a ese consenso que yo reconozco que es difícil por parte del gobierno.

Muchas gracias.

El senyor president:

Muchas gracias, señor Zamora.

Señor Picher, tiene la palabra.

El senyor Picher i Buenaventura:

Senyor president.

Senyores i senyors diputats.

Mire, jo no vaig a entrar en el que opinen portaveus qualificats del seu grup parlamentari, ací i a Madrid, sobre les conseqüències d'eixa vaga, i perquè no s'havia d'haver fet. Jo crec que no és eixe el debat en esta cambra. Vosté vol que li diga el nom de la vaga, que vosté li diu «vaga general», doncs jo dic «vaga política». Evidentment, perquè hi ha un líder ugestista que diu que en aquest país la dicotomia dels sindicats haurà de definir-se algun dia. O són sindicats al 100% o partits polítics al 100%, però el que no poden ser és un dia sindicat i a l'endemà partit polític. I això, doncs, va a causar molts problemes a este país, i vosté ho sap. Per tant, eixa és la situació que hi ha.

Mire, vosté em parla de recents acords a altres països després d'una vaga general, el cas de Bèlgica. Jo li dic que ha hagut recents acords a Alemanya i a altres llocs, que sense vaga política —o per a afavorir-lo a vosté— sense vaga general, han arribat a acords a tots els nivells. El que passa que ací no és possible, perquè mentre els sindicats porten la filosofia, o la pràctica, o el criteri polític d'Esquerra Unida, o del Partit Comunista, i la patronal porte els criteris d'estos senyors, doncs, possiblement serà molt difícil que s'arribi a un acord, possiblement serà molt difícil. Per tant, jo crec que hi haurà que deixar les coses clares i apropar distàncies per les parts. Per tant, anem a oposar-se a la vostra proposta.

El senyor president:

Molt bé.

Passem a votació la proposta d'Esquerra Unida. Comença la votació.

Per 4 vots a favor, 42 en contra i 27 abstencions es rebutja.

El senyor Ansuátegui, en representació del Grup Mixt, té la paraula.

El senyor Ansuátegui Ramo:

Gracias, señor presidente.

Señorías, en aras de la economía parlamentaria, este diputado va a defender conjuntamente todas sus propuestas de resolución. Algunas las va a retirar, porque han sido consensuadas a través de transaccionales, y otras porque por los motivos que explicaré, también serán retiradas. Por lo tanto, ruego que presten un momento de atención, y poner de manifiesto que las propuestas de resolución que van a ser defendidas son la 25.314, 25.316 y 25.321.

Las que han sido consensuadas a través de transaccionales y, por lo tanto, se retiran, son la 25.319, que hace referencia a la modificación de la Ley de creación de la Universidad Jaime I de Castellón; la 25.320, que hace referencia a la presentación de un Plan valenciano de formación profesional, porque hay una consensuada más amplia con todos los grupos parlamentarios; la 25.323, que hace referencia a propuestas sobre medio ambiente y la presentación de un proyecto de ley de parques naturales, que ha sido también consensuada con el Grupo Socialista; la 25.324, que ha sido también consensuada, que hace referencia a las actuaciones en aras de evitar la intrusión marina y desalinización de acuíferos en la Plana de Castellón. En estas hay transaccionales y, por lo tanto, se retiran, y se retiran la 25.312, que hace referencia al Programa económico valenciano III y al Feder, por considerar que estaban un poco fuera de contexto en el sentido de que la financiación de los fondos o la aplicación de los recursos estructurales a través del Feder vendrá recogida en el PEV-III y su desarrollo a través de los presupuestos correspondientes. La que hace referencia a la negociación de los respectivos convenios para la financiación de viviendas de protección oficial, en el sentido de que estaban los tipos de interés superiores a los de mercado, consta que la conselleria está llevando a cabo estas negociaciones. La de creación de museos comarcales con la complejidad y conflictividad que podría generar un plan de este índole, más teniendo el compromiso del gobierno de llevarlo a cabo, y existiendo también una transaccional en el sentido de que se presente un Proyecto de ley del patrimonio cultural valenciano. La 25.322, en la que se pide una línea de ayuda de inversión en materia turística al sector hotelero del litoral, ya que la enmienda 25.307 del Grupo Socialista es más amplia y, por lo tanto, considera este grupo que tiene mejor redacción que la presentada por el mismo.

Dicho esto, señorías, muy brevemente paso a defender...

El senyor president:

Señor Ansuátegui, para concretar, defiende o mantiene la 25.314, 25.316 y 25.321.

El senyor Ansuátegui Ramo:

Exacto, señor presidente.

El senyor president:

Y retira todas las demás.

El senyor Ansuátegui Ramo:

Exacto, señor presidente.

El senyor president:

Muchas gracias.

El senyor Ansuátegui Ramo:

A usted. Señorías,...

El senyor president:

Perdón, perdón. Señor Maluenda, un momento. Diga, señor Maluenda.

El senyor Maluenda Verdú:

Señor presidente, el señor Ansuátegui se ha referido a unas transaccionales. Algunas de ellas ha dicho que están suscritas por todos los grupos, lo cual implica obviamente la retirada por parte de esos grupos de sus enmiendas relacionadas con la cuestión, y yo quiero hacer patente, porque creo que puede haber sido una confusión, de que hay una transaccional referida a formación profesional, y el Grupo Popular tiene una resolución que no retira y que, por tanto, no ha suscrito la enmienda transaccional. No es de todos los grupos.

El senyor president:

Pero no se opone a la tramitación.

El senyor Maluenda Verdú:

A la tramitación nunca el Grupo Popular se opone, pero que quede bien claro que no implica la retirada de la nuestra.

El senyor president:

Señor Maluenda, lo que está claro es que puede retirarlas todas y defender las tres que tiene.

El senyor Maluenda Verdú:

Perfectamente, señor presidente, pero que no se diga que es de todos los grupos la transacción.

El senyor president:

Ya.

El senyor Maluenda Verdú:

Vale.

El senyor president:

Señor Ansuátegui.

El senyor Ansuátegui Ramo:

Gracias, señor presidente.

Cuando este diputado ha hecho referencia a que retiraba unas propuestas de resolución en aras de unas transaccionales, lo argumentaba en base a que tiene delante unas propuestas en las que aparecen todos los grupos y por eso he hecho mención a que las retiraba. Bien, si no se ha firmado por algún grupo, pido disculpas. Hay que pensar que este diputado está solo en su grupo, tiene que coordinar las enmiendas de todos los grupos, y la verdad que es que estoy abrumado y... Pero que conste que aparece aquí el nombre del Grupo Popular.

Pasando ya al tema, señorías, la propuesta de resolución por la que se pide que la Conselleria de Obras Públicas, Urbanismo y Transportes, dentro del actual período de sesiones, presente ante estas Cortes Valencianas el segundo Plan de carreteras de la Comunidad Valenciana, viene a ser la misma o en la misma línea del anterior debate del estado de la comunidad, también presentada por este diputado. Y a pesar de tener constancia que la Conselleria de Obras Públicas está en esa línea, está-trabajando y tiene muy avanzado este plan de

carreteras, creo que no está de más que en un debate de política general, y en un tema tan importante como es el segundo Plan de carreteras, al objeto de vertebrar nuestra comunidad y dotarla de mejores infraestructuras, que esta propuesta de resolución lo que comporta es quizás insistir más a la Conselleria de Obras Públicas para que este segundo Plan de carreteras sea presentado dentro del actual período de sesiones. Y este diputado, como da por hecho que así va a ser, espera el apoyo de todos los grupos de esta cámara.

La segunda propuesta de resolución pide que las Cortes insten al Consell para que eleve al gobierno de la nación la resolución aprobada por la Comisión de Obras Públicas, Urbanismo y Transportes el 14 de diciembre de 1993, para su inclusión en el Plan hidrológico nacional. Creo que es obvio que todos los grupos parlamentarios en la Comisión de Obras Públicas aprobaron estas propuestas. Y que en este debate, y por la incidencia e importancia que tiene el tema hidrológico en nuestra comunidad, consideramos que es muy importante que en este debate de política general, todos los grupos, en la misma línea que hicieron en el debate en la comisión, aprueben esta propuesta de resolución para que las Cortes insten al Consell a que eleve ante el gobierno la inclusión en el Plan hidrológico nacional del acuerdo tomado en su día.

La tercera y última propuesta de resolución es la que hace referencia y dice que durante el presente período de sesiones la Conselleria de Trabajo y Asuntos Sociales proceda a la constitución del Consejo Económico y Social de la Comunidad Valenciana y su definitiva ubicación en la provincia de Castellón. Es público y notorio, y así ha aparecido en declaraciones del conseller correspondiente, las gestiones y el esfuerzo que se está haciendo y llevando a cabo para la creación de este Consejo Económico y Social. No nos puede pasar desapercibido que son obstáculos o problemas de tipo burocrático producidos y promovidos por los agentes sociales en algunos aspectos —no voy a decir cuáles en concreto— y que esta ubicación lo sea en la provincia de Castellón en aras a vertebrar nuestra comunidad. Y, si la oficina de Patentes y Marcas ha ido a la provincia de Alicante —y le parece a este diputado maravilloso—, creo que también la provincia de Castellón demanda y requiere instituciones de este tipo en aras, repito, de vertebrar.

Por lo tanto, con esta propuesta de resolución creo que, si tiene el apoyo mayoritario de todos los grupos, vamos a mandar un mensaje a esos agentes sociales para que entren en esa línea de consenso —que dejen de poner trabas, algunas veces con miras un poco subjetivas—, ya que es muy importante la constitución de este Consejo Económico y Social y, al mismo tiempo, también muy importante —y espero que así sea— su ubicación en la provincia de Castellón.

Nada más y muchas gracias.

El senyor president:

Muchas gracias.

¿Algún grupo desea consumir un turno en contra de las tres enmiendas defendidas por el señor Ansuátegui?

Vamos a pasarlas, si se quiere en bloque, y, si no, separadamente. Separadamente a votación.

Vamos a votar la 25.314. Comienza la votación.

Por 76 votos a favor, 1 en contra y ninguna abstención queda aprobada.

Propuesta 25.316. Comienza la votación.

Por 76 votos a favor, 1 en contra y ninguna abstención queda aprobada.

(Remors.) Perdón. Señor Crespo...

El senyor Crespo Samper:

Señor presidente, quisiera hacer explicación de voto.

El senyor president:

Tiene la palabra.

El senyor Crespo Samper:

Señor presidente. Señorías.

La propuesta que ha presentado el diputado del Grupo Mixto ha contado con el favor de toda la Cámara, e indudablemente dada la importancia del asunto. Se trataba nada menos que de refrendar aquella cuestión que en la Comisión de Obras Públicas se refería al Plan Hidrológico Nacional. Y, evidentemente, el Grupo de Unión Valenciana también lo ha hecho.

Pero aquí nos encontramos con algo que hay que decirlo con toda claridad, con toda claridad, y lo haré y de forma muy breve. Este asunto se convino por los portavoces de que pasara a la Cámara de forma unánime. Y no ha sido así. Y da la casualidad de que dos grupos políticos lo han hecho de forma subrepticia, queriéndose apuntar un tanto.

El primero, evidentemente, el del Grupo Mixto, que hay que denunciar aquí claro que ni siquiera acudió a las reuniones y ahora aprovecha esta ocasión para marcarse un tanto delante de la ciudadanía. Y eso es legítimo, pero, sencillamente, moralmente no está muy claro. Todos los grupos tienen la misma representación —me refiero en la legitimidad— y todos los grupos deben comportarse de igual manera.

Nosotros nos alegramos de esta aprobación, que apoyamos con nuestro voto, justificadísima además. Pero ponemos un borrón en ese Grupo Mixto que, sin haber trabajado la cuestión, sin haber consensuado nada y sin haberlo estudiado, viene hoy aquí a apuntarse un tanto político con la aprobación de su enmienda. No es ese el camino de la solidaridad, no es ese el camino de la buena política. Es simplemente el camino de quien caza oportunamente perdiz que vuela.

Nada más y muchas gracias, señor presidente.

El senyor president:

Muchas gracias.

Señor Gómez Guarner.

El senyor Gómez Guarner:

Gracias, señor presidente.

Mi grupo también ha votado que sí a la propuesta de resolución presentada por el Grupo Mixto. Y no podía ser menos por tratarse de un tema que siempre ha sido consensuado —y aún voy más lejos—, que siempre ha sido consensuado por todos los grupos políticos, trabajando todos los grupos políticos, precisamente a excepción del Grupo Mixto que presenta esta propuesta de resolución.

Esta propuesta de resolución o el pacto, como decimos, el pacto del agua valenciano, nos costó nada menos que diecisiete reuniones de todos los grupos parlamentarios, excepto el Grupo Mixto. Nos reunimos con técnicos y con el conseller de Obras Públicas, nos hemos reunido todos los portavoces.

Y, señorías, nos parece que la propuesta, tanto la del Grupo Mixto como la número 25.297, que está literalmente clavada a la del Grupo Mixto y presentada por el Grupo Socialista, solamente podemos decir que es un monumento, un gran monumento al filibusterismo parlamentario y que ambas están carentes de toda cortesía y de toda ética parlamentaria, ambas.

Cuando la presión política que ejercimos, desde el Grupo Nacionalista Unión Valenciana y desde el Grupo del Partido Popular, en prensa, anunciando que esa propuesta de resolución de la Comisión de Obras Públicas tenía que venir a Pleno, se nos contestó por el señor Nebot que queríamos marear la perdiz y colgarnos medallas ante la sociedad, porque el tema estaba cerrado y bien cerrado. Cuatro días después,

el conseller de Obras Públicas sale a los medios de comunicación y dice que iban a presentar esa propuesta de resolución aquí en el Pleno. ¿Tanto manda el conseller de Obras Públicas sobre el grupo Socialista? Y no solamente tanto manda...

El senyor president:

Señor Guarner...

El senyor Gómez Guarner:

Sí.

El senyor president:

Al grano.

El senyor Gómez Guarner:

...no solamente tanto manda, sino que si no hubiera sido por la presión política del partido del Grupo Nacionalista Unión Valenciana y del Partido Popular, esta enmienda no se hubiera presentado en el Pleno. Díganlo ustedes bien claro.

Yo lamento ambas posturas, como digo. Sí al fondo de la cuestión, y así ha votado mi grupo, pero un no rotundo y clarísimo a la forma burda y filibustera en que se ha presentado.

Muchas gracias, señor presidente.

El senyor president:

Muchas gracias.

Señor Nebot.

El senyor Nebot Monzonís:

Molt Excel·lent president.

Senyories. Il·lustres Senyors Diputats, Il·lustres Senyores Diputades.

No s'enfade, senyor Guarner. Dins del consens que, efectivament, va reinar en aquella difícil negociació, el Grup Socialista vol recordar que, en aquell moment d'eufòria per banda de tots els grups —van fer tots una sèrie de declaracions grandiloqüents—, consideràvem que no aportava res nou tornar a reobrir un debat, que després que acabe de fer ús de la paraula vostés em diran què incorpora al pacte que vam subscriure les forces polítiques. Este debat no incorpora res. Per tant, el debat està tancat.

Però el Grup Socialista va presentar una proposició no de llei, i ara hem presentat una proposta de resolució, per demostrar que no tenim res a amagar, no tenim res a amagar. I, per tant, les campanyes de premsa a les quals és molt habitual... vosté va dir una sèrie de qualificatius, que estan en la premsa i que no vull recollir...

El senyor president:

Senyor Nebot, volem assabentar-nos de quin ha estat el vot del seu grup.

El senyor Nebot Monzonís:

Ara ho explique, senyor president.

El senyor president:

És que és per això.

El senyor Nebot Monzonís:

El nostre vot ha estat favorable. I vull recordar-li, senyor president, que el meu grup retira la proposta de resolució 25.297 en ares a la brevetat.

I dir-li que, efectivament, reobrir el debat del tema de l'aigua no ha aportat res al document que estes Corts, a través de la comissió, van aprovar.

El senyor president:

Señor Guarner, póngase en cola. El señor Ansuátegui está primero. (*Remors.*) No, no, ya, pero el señor Ansuátegui está primero.

Tiene la palabra, señor Ansuátegui.

El senyor Ansuátegui Ramo:

Gracias, señor presidente.
Señorías.

El senyor president:

Señor Ansuátegui, ¿para qué es....

El senyor Ansuátegui Ramo:

Para replicar a las alusiones hechas a este grupo y las descalificaciones a este portavoz.

El senyor president:

¿Pero a quién, replicar a quién?

El senyor Ansuátegui Ramo:

A Unión Valenciana y al Grupo Popular.

El senyor president:

Muy bien.

El senyor Ansuátegui Ramo:

Señorías.

Me siento muy satisfecho por la oportunidad que me ha dado Unión Valenciana y el Partido Popular, que, en lugar de venir a explicar el voto, han entrado en una línea de descalificaciones graves, producto de la ignorancia, de la incompetencia, de la ineptitud (*remors*) de algunos diputados que hacen política en los medios de comunicación y luego, con un despiste, con una irresponsabilidad política, no son capaces de transaccionar unas propuestas de resolución, como era su obligación en el tema del Plan Hidrológico Nacional, y vienen a descalificar.

Y a otros diputados, esa ignorancia les lleva a desconocer que este diputado fue, en representación de su grupo parlamentario en la primera legislatura, el que presentó la primera propuesta de resolución o proposición no de ley sobre el tema del Plan Hidrológico y del Ebro, y del trasvase del Ebro a la provincia de Castellón.

Luego, por avatares de la política que no vienen al caso, algunos, que viven de la política a través de la prensa, se han apropiado, muy legítimamente en representación de sus grupos, de la política en este tema. Y no quiero mirar a nadie. Miro el reloj, miro el reloj, señorías. Por lo tanto, decir que "perdiz que vuela a la cazuela", pues sí, señor Crespo. Soy cazador y me encanta, me encanta.

Pero también ha tenido este grupo la sensibilidad, que no han tenido otros grupos mayoritarios, de pedir la capitalidad cultural para la ciudad de Valencia, porque...

El senyor president:

Señor Ansuátegui, por favor.

El senyor Ansuátegui Ramo:

...porque se llenan la boca por oportunismo político.
Señor presidente.

El senyor president:

Vamos a...

El senyor Ansuátegui Ramo:

¿Sigo?

El senyor president:

Sí, sí. Siga y acabe.

El senyor Ansuátegui Ramo:

Acabo, señor presidente.

Por lo tanto, filibusterismo político, creo, señorías, que es el que practican aquellos que de cara a la galería y de cara a la prensa dicen una cosa y luego en estas Cortes son incapaces de pedir la capitalidad cultural para la ciudad de Valencia. Filibusterismo político y actuación burda son aquellos que solamente son positivas...

El senyor president:

Señor Ansuátegui, por favor.

El senyor Ansuátegui Ramo:

...aquellas propuestas que emanan de ellos y que no las aceptan. Por lo tanto, en cualquier momento decir que se consiguen pactos en el agua por presión de prensa, es una irresponsabilidad enorme. Porque han tenido la oportunidad, y no han ejercido —y termino señoría— de presentar transaccionales si realmente no se les hubiera cogido con el paso cambiado. Y es lo que ha pasado: que se les ha cogido con paso cambiado. Y, por lo tanto, entrar aquí, en lugar de explicar un voto, a hacer descalificaciones de filibusterismo político, ineptitud política...

El senyor president:

Señor Ansuátegui, ha terminado. Por favor...

El senyor Ansuátegui Ramo:

Gracias, señor presidente. He dicho lo que tenía que decir. Gracias.

El senyor president:

Perdón. El señor Gómez Guarner había solicitado antes la palabra; después el señor Crespo. (*Remors.*) ¿Eh? Perdón. (*Remors.*) Señor Crespo, ¿qué problema tiene?

El senyor Crespo Samper:

Tengo entendido, señor presidente, que las réplicas se hacen por el orden en que se ha intervenido.

El senyor president:

No. La réplica se hace cuando uno lo solicita. Y lo había solicitado antes el señor Ansuátegui, después el señor Guarner y después su señoría.

El senyor Crespo Samper:

Pues le agradezco la explicación, señor presidente.

El senyor president:

El contenido será....

El senyor Crespo Samper:

Otra vez seré más ágil. (*rient-se.*)

El senyor president:

Muchas gracias, señor Crespo. (*Rialles.*)
El señor Guarner tiene la palabra.

El señor Gómez Guarner:

Mi réplica... (*Inoible.*) Decía que mi réplica va más dirigida al señor Nebot como responsable de las múltiples negociaciones que hemos tenido y porque parece ser que no se aclara.

Mire usted, si usted no quería reabrir un debate en las Cortes, en el Pleno de las Cortes, sobre este problema, no haber presentado, como ha presentado usted con una fecha de hace 20 días, y no con motivo del debate del estado de la comunidad, una proposición no de ley para el Pleno para hablar sobre este tema. ¿Quién quiso reabrir o quién ha querido reabrir el tema? Usted. Ni Unión Valenciana, ni el Grupo de Izquierda Unida ni el Grupo Popular presentaron por ellos solos ninguna. Fue usted.

Y fue usted, señor Nebot, porque es muy difícil, muy difícil el declarar "el pacto del agua es un tema completamente cerrado en las Cortes Valencianas y no es necesario presentar una proposición no de ley en el pleno", y los cuatro días verse a su conseller de filas decir "es necesario pedir una proposición no de ley en el pleno para elevar al gobierno de la nación la resolución tal, tal, tal". Yo comprendo que es muy duro, y ante su —pues digamos— quedarse en cueros, motivada por su propio conseller, no tuvo más remedio el Grupo Socialista que presentar esa proposición no de ley. Proposición no de ley que, vuelvo a repetir, sí en el fondo, pero no en la forma. Ni el señor Filiberto Crespo ni el que le habla en representación de sus distintos grupos parlamentarios, no hubiéramos tenido la más mínima, la más mínima queja en que, si usted nos presenta ese papel, firmar bajo con nuestras firmas. Porque así era el consenso y así era lo que acordamos entonces.

Vuelvo a permitirme, señor diputado, decirle que el único que ha querido reabrir este debate ha sido usted y su grupo porque le dejaron con las posaderas al aire; y que la falta de cortesía, de ética parlamentaria, y sobre todo el filibusterismo que han hecho gala, es todo un monumento en estas Cortes Valencianas. Muchas gracias.

El señor president:

Muchas gracias, señor Guarner.
Señor Crespo, tiene la palabra.

El señor Crespo Samper:

Muchas gracias, señor presidente.

Señorías, debo hacer una réplica al Grupo Mixto muy breve y conceptualmente clara.

En primer lugar, indicar que mi grupo parlamentario ha estado pasivo en la cuestión de la que tratamos, la resolución de la comisión respecto al plan hidrológico, porque confiaba en la palabra dada por todos los grupos políticos. Y, claro, evidentemente no hemos llevado la iniciativa, no por falta de ganas, sino porque hemos pensado que debíamos ser cumplidores de aquello que pactamos. Y era esperar que, de la misma forma que se consensuó la resolución de la comisión, se consensuara la elevación a esta cámara de aquella resolución, para que tuviera la trascendencia social que merece un acuerdo que, indudablemente —y esto es lo positivo que quiero resaltar—, es unánime de estas Cortes.

Por lo tanto esto es de lo que estamos contentos, y mi grupo muy contento. Pero, visto el procedimiento por el cual se ha llegado a ese consenso, tengo que achacar al Grupo Mixto sencillamente la argucia de presentar dentro de estas propuestas de resoluciones una cuestión importante, que no se deriva de los discursos que hubo ayer, sino que se deriva de acciones políticas muy anteriores.

Yo, al Grupo Mixto, lo único que quiero indicarle es que nosotros no tenemos ninguna culpa ni razón para que el diputado perteneciente a dicho grupo tenga ciertos resquemores o ciertas cuestiones con el Grupo Popular. La crítica que hacemos es directa, clara y sencilla. Es legítimo lo que ha hecho, pero es reprobable la forma en que lo ha conseguido. Y por aquí le replico lo siguiente.

Señor diputado del Grupo Mixto, vaya usted con cuidado porque, si es legítima su representación, no es legítimo el procedimiento, no es legítimo el procedimiento desde el punto de vista ético. Y estaríamos aquí ganando todos mucho tiempo, y voy a ser sencillamente el que apoye esta postura de ganar tiempo callándome ya y diciéndole: señor Ansuátegui, puede usted hacerlo cuantas veces quiera, cada vez que lo haga irá usted *più piccolo, più piccolo svanescendo*.

El señor president:

Muchas gracias.

Señor Nebot.

No hay más intervenciones, señor Ansuátegui. (*Parla el diputat senyor Ansuátegui sense micròfon.*) Señor Ansuátegui, la presidencia ha valorado y ha sido muy paciente con todos, incluido con usted.

Señor Nebot, para replicar al señor Guarner. Y acabamos.

El señor Nebot Monzonís:

Gracias, señor presidente.

Señor Guarner, mire, usted deja en mantillas a Sir Francis Drake y a Barbarroja. Quiero decirle con esto que no voy a entrar más por ahí. Aquellos señores eran unos pardillos al lado de usted. Usted fue el que insultó, el que descalificó, «guasa, engaño...» Y está publicado, está publicado. Mis únicas declaraciones fueron que el Partido Socialista, el Grupo Socialista, consideraba bien cerrado el pacto del agua.

Lo que, ante sus incalificables descalificaciones, quiero decirle que presentamos la proposición no de ley. Y ahora hemos presentado la propuesta de resolución. Y se lo vuelvo a repetir, la presentamos porque usted nos achacaba una serie de cuestiones como si tuviésemos algo que esconder en aquel pacto. No tenemos nada que esconder. Usted sí que tiene muchas vergüenzas que esconder. El Grupo Socialista, ninguna.

El señor president:

Propuesta 25.311, del Grupo Parlamentario... (*Remors.*)

Levántese, levántese, para pedir la palabra, no para oír. Muchas gracias.

El señor Asensi Sabater:

Sí, señor presidente. Es que no he entendido bien el número de la resolución que su señoría ha citado.

El señor president:

La 25.311. El grupo parlamentario ha solicitado que sea la primera porque hace referencia al PEV.

El señor Asensi Sabater:

Muchas gracias, señor presidente.

El señor president:

¿Van a intervenir, no?

Señor... (*Remors.*) Perdón, perdón, tienen razón.

Vamos a pasar a votar la 321, del Grupo Mixto.

Pasamos a votación la 25.321, del Grupo Mixto. Comienza la votación.

Por 75 votos a favor, ninguno en contra y ninguna abstención se aprueba.

Para la defensa de la proposición 25.311, tiene la palabra el señor Fuentes, don Víctor.

El senyor Fuentes Prosper:

Senyor president. Senyories.

La proposta que ací es presenta per a la votació de la cambrà és una proposta de caràcter global, que vol destacar la importància que pot tindre presentar una visió global de la situació de la nostra economia i societat i una resposta que també ha de ser global per a la nostra economia i la nostra societat, la de la Comunitat Valenciana.

El major problema que afecta a l'economia europea, i en especial a l'espanyola i a la nostra comunitat, també és l'atur. Això no ho diem nosaltres sols. Això, el llibre blanc sobre competitivitat, creixement i atur, dit informe Delors, aprovat per la comissió en desembre de l'any passat, ho va dir que este era el problema fonamental.

La fase recessiva que ha travessat la nostra economia, i a més, més encara, la perspectiva d'una major competència internacional, derivada per una banda de l'entrada en vigor el passat més de nombre de la Unió Europea, i al mateix temps de la signatura de l'acord previst de la Ronda Uruguay del GATT, són unes coordenades que no es poden oblidar quan hem de tenir en compte les reformes estructurals necessàries, que ja estan en marxa, com també la necessitat que el nostre sistema productiu funcione en les millors condicions possibles, i sobretot que els poders públics prenguen aquelles mesures necessàries per a recolzar la recuperació econòmica.

Més encara, en este contexte i des d'esta perspectiva, és precís que tingam present la necessitat de consolidar i mantenir aquells programes d'acció pública orientats a aconseguir un alt grau de cohesió social; sobretot en aquells camps on qualsevol que conega la nostra realitat autonòmica sabrà que tenim la major part de les competències autonòmiques en el camp de la cohesió social: educació, sanitat, etcètera.

Per eixa raó nosaltres fem la següent proposta. I és que les Corts Valencianes insten el Consell perquè presente ací mateix un programa plurianual, per a la Comunitat Valenciana, el probablement anomenat Programa Econòmic Valencià-III, amb suficient recolzament social; i que el seu objectiu bàsic siga crear i consolidar ocupació; regenerar el teixit productiu que el faça més competitiu, d'acord amb allò explicat abans; i sobretot consolidar un estat del benestar, que és un element de cohesió social.

Per això proposem una política econòmica orientada, en primer lloc, a mantenir un suficient nivell d'inversions públiques que recolzen la recuperació econòmica: infraestructures, dotacions hidràuliques i de protecció i regeneració mediam-biental.

En segon lloc, i coherent amb allò dit abans, és important recolzar una major productivitat dels sectors productius: fomentar innovació tecnològica, formació professional i ocupacional, projecció exterior de les nostres empreses productives valencianes i facilitar les vies de finançació, especialment orientat tot cap a les xicotetes i mitjanes empreses.

En tercer lloc, és, com he dit també abans, important consolidar una política de solidaritat, mantenint l'esforç en les àrees educatiu-cultural, sanitat, serveis socials i vivenda, orientat, sobretot i en particular, cap a aquells sectors que sofreixen majors situacions de desigualtat i discriminació social.

I tot això dins d'un major reequilibri socio-econòmic, interterritorial, al si de la nostra comunitat, dins de la nostra comunitat intercomarcament.

Eixa és la proposta que nosaltres fem de caràcter global. Moltes gràcies, senyories.

El senyor president:

Moltes gràcies.

Passem a votació la proposta del Grup Parlamentari Socialista. Comença la votació.

Per 70 vots a favor, cap en contra i cap abstenció s'aprova. Senyor Lamparero.

El senyor Lamparero Lázaro:

Muchas gracias, señor presidente.

Mi grupo parlamentario ha votado que sí a esta propuesta de resolución, digo la propuesta de resolución, no a la exposición de motivos, porque eso de que la fase recesiva que ha atravesado nuestra economía, se supone que estamos todavía instalados en esa fase recesiva.

Bien, a mi grupo se le ocurre decir que estamos abrumados con tantos planes y programas. El discurso del señor Lerma aportaba 19 planes en su discurso. Y estos planes los traduce el Grupo Parlamentario Socialista en 19 propuestas, o alguna más. Con los problemas financieros que tiene la comunidad, en un año va a ser difícil que estos planes, programas y proyectos que tanto nos abrumen pues puedan ser realidad. Me da la impresión de que están ustedes de nuevo en el campo de los sueños y de las utopías. O que el Grupo Parlamentario Socialista no se fía del discurso del señor Lerma, y por eso lo traduce en propuestas.

Y tiene razón en no fiarse, porque lo que ustedes proponen aquí es lo que se va a llamar el PEV-III. Y claro, ese PEV-III está condicionado por un documento importantísimo para la historia de esta comunidad, como es el Plan de desarrollo regional que el gobierno valenciano presentó ante el gobierno de Madrid y ante las autoridades europeas, sin que estas Cortes hayan tenido la más mínima oportunidad de razonar sobre ese documento.

Pues bienvenido, si es que ustedes tratan por fin de remediar sus errores o sus desaciertos anteriores, y traen aquí un documento para que esta cámara se pronuncie.

Gracias, señor presidente.

El senyor president:

Muchas gracias, señor Lamparero.

Si no hay ninguna intervención más, se suspende la sesión que continuará esta tarde a las cuatro en punto.

(Se suspén la sessió a les 13 hores i 30 minuts.)

(Es reprén la sessió a les 16 hores i 5 minuts.)

(Ocupa la presidència l'Excel·lent Vice-president Primer Senyor Vicent Soler i Marco.)

El senyor vice-president primer:

Senyories, continua la sessió.

En el segon bloc de debat de propostes de resolució la primera és la 25.337, i la 25.347 del Grup Popular. Senyor Castellano. *(Remors.)* Sí, señoría. Señor Asensi.

El senyor Asensi Sabater:

Señor presidente, quisiera plantear una cuestión de orden.

El senyor vice-president primer:

Té la paraula, senyor Asensi.

El senyor Asensi Sabater:

Muchas gracias, señor presidente.

Tengo entendido que la ordenación de las... Tengo entendido no, sé que la ordenación de las diferentes resoluciones se ha acordado en Junta de Portavoces y se ha entregado esa ordenación a la Mesa para general publicidad de todos los grupos. Entonces, no entiendo cómo, si ya está ordenado de esta forma por voluntad de la Junta de Portavoces, ahora se establece un orden distinto, sin que además oficialmente se haya comunicado nada a este grupo. En consecuencia, nos oponemos a este cambio de ordenación.

El senyor vice-president primer:

Quina és l'alteració, senyor Asensi, al seu parer, que s'ha fet? Quina és l'alteració?

El senyor Asensi Sabater:

La alteración es que, en lugar de las dos resoluciones que en este momento se iban a tratar de defender, la 25.352 y 25.345, correspondía discutir la 25.346 y la 25.353, que son, según el orden establecido, las que estaban previstas.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Asensi.
Senyor Maluenda.

El senyor Maluenda Verdú:

Senyor president, en la mateixa qüestió d'ordre vull fer la següent observació: en la Junta de Síndics els Grups Parlamentaris d'Esquerra Unida, Unió Valenciana i Popular, han facilitat l'ordenació de les seues resolucions, cosa que no ha fet el Grup Parlamentari Socialista, en contra del que acaba de dir el senyor Asensi, que a més a més menteix. Ha mentit, ha dit... (*Remors.*) ha dit una mentida deliberada quan diu que el Grup Parlamentari Popular...

El senyor vice-president primer:

Senyor Maluenda.

El senyor Maluenda Verdú:

...quan diu que el Grup Parlamentari Popular, senyories, quan diu, senyor president...

El senyor vice-president primer:

Senyor Maluenda, li estic cridant l'atenció, senyor Maluenda.

El senyor Maluenda Verdú:

Molt bé, molt bé.

El senyor vice-president primer:

Senyories, no comencem la vesprada d'esta manera.

El senyor Maluenda Verdú:

Ja puc, senyor president?

El senyor vice-president primer:

No, no pot continuar.

El senyor Maluenda Verdú:

Vosté m'autoritzarà quan li parega convenient.

El senyor vice-president primer:

Exactamente, li ho diré. Quan jo li ho diga, vosté podrà continuar. Mentrestant, no pot continuar.

El senyor Maluenda Verdú:

Accepte la seua decisió, senyor president.

El senyor vice-president primer:

Anem a fer un esforç, perquè esta sessió serà llarga, de contindre-nos en el vocabulari. Jo crec, senyor Maluenda, que no cal per a explicar el que vol explicar utilitzar eixa terminologia, no cal, no és necessària. Està injectant a l'ambient una tensió que no és necessària i, per tant, li demane per favor que retire eixos qualificatius, continue expressant lliurement el que vol dir, però sense ficar-li més tensió, que no cal.

El senyor Maluenda Verdú:

D'acord, senyor president. Amb la seua venia.

Este portaveu adjunt del Grup Popular ha notificat personalment, per deferència al senyor Asensi, l'alteració, com als demés grups parlamentaris, per deferència. El senyor Asensi m'ha dit que no estava disposat a acceptar-ho perquè entenia que era una cosa que s'havia acordat en la Junta de Síndics, i vosté sap perfectament, perquè jo havia mostrat la meua queixa a la Mesa durant el debat d'este matí, i fins i tot he amenaçat en plantejar una qüestió d'ordre i demanar l'ajornament, la suspensió del ple, si no se'ns facilitava l'ordenació del Grup Socialista, ja que tots els grups erem coneixedors de l'ordenació dels diferents grups menys de la del Grup Socialista.

La seua digna presidència sap que és conforme estic dient, perquè jo no acostumbre a mentir. Em podré enganyar, però mentir, Déu em lliure de fer-ho. Per tant, senyor president, demane que, com qui té dret a fer l'ordenació pròpia de les seues resolucions és el Grup Popular, atenent que ho ha presentat a la Mesa i ha suggerit l'alteració d'eixa ordenació, i ho ha comunicat per deferència als demés grups, demane a la presidència que accepte eixa alteració.

Eixa és la qüestió d'ordre que volia plantejar. Res més i gràcies.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Maluenda.
Senyor Asensi.

El senyor Asensi Sabater:

Sí, gracias, señor presidente.

Lamento que se usen en este turno de orden calificativos tan poco deseables...

El senyor vice-president primer:

Senyor Asensi, la presidència ja ha reclament l'ordre parlamentari.

El senyor Asensi Sabater:

Sí, y lamento que no haya retirado el señor diputado esas afirmaciones.

El senyor vice-president primer:

Atenga's a la qüestió.

El senyor Asensi Sabater:

Pero lo que es importante es el fondo del asunto.

Mi grupo, como todos los demás grupos, han presentado una ordenación numérica de las enmiendas según el orden que pensaba hacer de esa discusión. Lo que ha faltado son los nombres, pero eso no quita para que el orden presentado de las enmiendas sea conocido y público de todos los grupos parlamentarios. Tema acordado en Junta de Portavoces.

Entonces, que el señor Maluenda a mí personalmente me diga en los pasillos que piensa hacer ese cambio es una notificación no oficial de ese cambio, que estimo que solamente

puede cambiarse en el órgano que se tomo la decisión, que es en Junta de Portavoces. Independientemente de que haya o no un diputado que tenga ahora que defender esa cuestión, que es lo que en el fondo está ocurriendo, que hay un diputado que no está en la sala y que tiene que defender una resolución, y se pide que se posponga para otra. (*Remors.*) Pero ésta no es la cuestión. Y, por lo tanto, lo que pido, señor presidente, es que, atendiendo al orden reglamentario, las decisiones de la Mesa, que deben ser públicas para que conozcan los señores diputados en qué orden se van a discutir, sea acordada únicamente por el órgano que tomó la decisión, que es la Junta de Portavoces.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Asensi.

Senyories, se suspén el Ple per dos minuts i reclame la presència dels portaveus del grups parlamentaris.

(*Se suspén la sessió durant uns minuts.*)

El senyor vice-president primer:

Senyories, continua la sessió.

Esta presidència, després de consultar amb els portaveus i amb els serveis de la Cambra, entén que la Junta de Síndics este matí ha acordat autorregular-se mitjançant un llistat de l'ordre d'intervencions pel que fa a les propostes de resolució. Esta autorregulació no està fonamentada ni té un sosteniment des del punt de vista reglamentari ni tan sols en la resolució de la presidència que cobreix este tipus de situacions en el debat de política general. Per tant, al no haver fonament reglamentari, ni en cap annex al reglament, sobre els quals exigir als grups parlamentaris un ordre concret, malgrat l'acord, que bàsicament és un acord de cavallers el que s'ha donat este matí, expressa la possibilitat que, tot i que pertubarà d'una manera enorme la continuació d'este ple, qualsevol grup parlamentari pot alterar en qualsevol moment l'ordre que haja prèviament fet arribar a esta presidència.

En definitiva, per tant, ara li pertoca al Grup Popular i li pregunta esta presidència al Grup Popular: quines són les propostes de resolució que vol que es discutisquen ara?

El senyor Maluenda Verdú:

Sí, senyor president.

De la mateixa forma que s'ha comunitat a la Mesa i als diferents grups parlamentaris abans de migdia, pretenem que les que figuren en la relació com a número sis d'ordre, és a dir, la 25.337 i la 25.347, s'adelanten al número dos d'ordre, i en conseqüència la 25.346 i 35.353, que figuren com a número dos d'ordre, passen al número sis.

Moltes gràcies, senyor president.

El senyor vice-president primer:

Passem a discutir les propostes de resolució 25.337 i 25.347 del Grup Popular. Senyor Castellano, té la paraula.

El senyor Castellano Gómez:

Gràcies, senyor president.

Senyores i senyors diputats.

Per agrupar les propostes de resolució 25.337 i 25.347, relatives totes elles a Televisió Valenciana.

És evident que la nostra Radiotelevisió Valenciana està sent punt de crítica de partits polítics, associacions, federacions veïnals, respecte al seu funcionament. Són molts els problemes de què adoleix el seu funcionament. Allò d'entretenir, formar e informar es trenca moltes vegades en la seua programació perquè existeix una major preocupació per l'índex de l'audiència que en els continguts de la mateixa, la qual cosa

empobreix el seu servici i qüestiona alguns dels seus principis bàsics expressats en l'article segon de la seua llei de creació.

Així, s'incompléix en ocasions el codi ètic, que per altra banda fou signat en el Ministeri d'Educació, respecte al principi de protecció de la infància i joventut, evitant exaltar la violència, encara que jo crec que ens hem de congratular tots perquè ahir el Consell d'Administració prengué un paquet de mesures per tal d'evitar esta falta de protecció a la infància i a la joventut en els programes televisius de Canal 9.

Es dona també una gran preponderància a allò que són els programes concursos, els programes de *reality-show*. S'està sent parcial en els informatius i en el tractament diferenciat que es fa en favor del partit que sustenta al govern i que es fa en favor del senyor Lerma, allò que alguns ja estan qualificant a Canal 9 com a "Tele Lerma". També, per posar un altre exemple, no s'està a l'altura de les circumstàncies en uns dels objectius fonamentals de la Llei de creació com és la promoció i protecció de la nostra llengua com a patrimoni fonamental de la nostra comunitat.

Per tot això es presenten dues propostes de resolució. Una, la 25.347, per la qual s'insta el Consell per tal que adopte les mesures i actituds més eficaces per tal que elabore un estatut de redacció que estiga fet pels propis professionals, perquè els principis d'objectivitat, veracitat, imparcialitat i pluralisme puguen ser desenvolupats sense cap tipus de pressió política i laboral. I ací no val res d'allò d'intentar enfrontar al col·lectiu de professionals de l'ens amb cap grup parlamentari, sinó tot el contrari, ací precisament el que s'intenta és facilitar la tasca dels professionals per tal que, governe qui governe, puguen tindre un estatut de redacció objectiu i imparcial. Perquè cal dir que el Grup Parlamentari Popular no solament respecta, sinó recolza a tot el col·lectiu de professionals.

En reiterades ocasions els professionals ja han sol·licitat este codi de redacció, demanda que entenem, des del Grup Parlamentari Popular, que deu ser atesa ràpidament per a la bona credibilitat d'un mitjà informatiu públic com és Radiotelevisió Valenciana i per a la millora de la qualitat dels informatius.

També en la proposta de resolució número 25.337 es demana que es promoguen les bases per a consolidar i avançar en una indústria audiovisual en la Comunitat Valenciana que siga competitiva i forta. És necessari acabar amb algunes d'eixes pràctiques tan vergonyoses, com que productores alienes subcontracten amb empreses valencianes per a la realització d'algun servei, o s'haja d'anar a remolc d'altres comunitats autònomes en este aspecte.

Fiquem en marxa, per tant, projectes concrets i bases de diàleg entre les productores audiovisuals de la Comunitat Valenciana i la direcció de Radiotelevisió Valenciana per a crear una forta i competitiva indústria audiovisual valenciana.

I per últim se sol·licita que existesca una senyalització en l'emissió de programes de continguts no idonis per als menors, per a la infància i per a la joventut, així com que es respecte la franja horària d'audiència infantil i juvenil per a no difondre programes no adequats. Reivindicacions que diverses agrupacions com de telespectadors o confederació de pares o ames de casa estaven insistint reiteradament en això.

Ja dic que, malgrat que ahir el Consell d'Administració de Canal 9 prengué l'acord d'adoptar un paquet de mesures, jo crec que també seria bo que manifestàrem la voluntat política de recolzament, que manifestàrem també nosaltres el ratificar i recolzar una declaració política d'esta Cambra per eixe paquet de mesures, per tal que es complisca ni més ni menys el que expressa literalment l'article segon de la llei de creació, que és el principi de protecció a la infància i joventut, evitant l'exaltació de la violència, l'apologia dels fets i conductes

atemptatòries a la vida, llibertat i a la igualtat dels homes i de les dones.

Esperant que siguen aprovades, res més i moltes gràcies, senyor president.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Castellano.

Torn en contra? Senyora Marcos.

La senyora Gómez-Marco Pérez:

Señor presidente.

Señorías. Señor diputado.

Señor Castellano. Ha aprovechado usted, como es su costumbre en su grupo, estos micrófonos—que esta vez son dos, otra vez son uno— y otros medios de comunicación para, otra vez, insistir en esa campaña de intoxicación que ustedes, de forma continuada, están llevando con Canal 9. En ese doble lenguaje que, desde mi punto de vista es absolutamente hipócrita, ustedes utilizan un lenguaje cada uno en un sitio. Es decir, usted viene aquí a reivindicar un código deontológico, un estatuto de redacción, como ya se hizo en el debate anterior, porque quiere defender la libertad, la independencia y la responsabilidad de los profesionales. Pero a su vez, en otros foros, usted, continuadamente, está insultándolos. Es decir, usted dice que se hace una televisión en la cual mandan unos determinados políticos, pero viene aquí y hace otro tipo de discurso.

Yo le voy a decir por qué nos vamos a oponer a esta proposición. Principalmente, por este doble lenguaje. Principalmente porque este doble lenguaje es un lenguaje hipócrita. En segundo, porque su grupo no deja de poner en duda día tras día y en cualquier medio de comunicación la libertad, la independencia y la responsabilidad de los profesionales, de todos y de cada uno de los profesionales de Radiotelevisión Valenciana. En segundo lugar, porque entendemos su propuesta como una clara interferencia, yo la entiendo además como sospechosamente paternalista—debe usted recordar otros tiempos— hacia los profesionales de este medio. Y verá usted, porque yo entiendo que los profesionales de este medio son gente capaz de reivindicar, si así lo desea, este estatuto de redacción. Y no lo han hecho desde el anterior debate que se produjo aquí y en el cual se demandó. Yo entiendo que ellos tienen libertad y son adultos para reivindicarlo, igual que han hecho en otras comunidades. Y sin embargo, usted que los acusa y los insulta—su grupo, claro está— continuadamente de no ejercer su libertad, sin embargo viene y adopta usted un papel paternalista hacia ellos reivindicando que tiene que ser el... instando al Consell a que el Consell produzca este estatuto.

Creo que usted no lo sabe y es obvio, porque si no lo hubiera planteado usted así, pero verá. En Cataluña, que sí que se respeta a lo mejor a los profesionales por parte de los grupos conservadores, ellos han decidido que tenían que ser los propios profesionales los que llevaran a cabo este estatuto de redacción, y en ningún caso como se ha planteado aquí.

Tampoco lo vamos a aprobar, en tercer lugar, porque usted habla de garantías. A mi me extraña que usted hable de garantías. Es usted abogado y me parece que se olvida usted de la Constitución. La Constitución ampara los derechos individuales, el secreto profesional y, por otra parte, he de suponer que usted conocerá que está en trámite una ley que va a regular el derecho de los periodistas a ejercer la cláusula de conciencia frente a las empresas.

Y por último, sinceramente, le voy a decir por uno de los motivos más fuertes por los que, yo, esta proposición, me voy a oponer a ella. Usted utiliza a los profesionales como arma arrojadiza. Los utiliza según sus intereses, y le voy a decir qué

se esconde detrás de todo esto. Usted quiere desprestigiar una televisión autonómica que está funcionando bien, que la gente respeta y considera que tiene una buena calidad, porque usted lo que quiere poner en marcha es una televisión privada.

También en la segunda parte, en su otra propuesta, usted está hablando de un apoyo a los medios y al sector audiovisual. Bien, yo le diré, porque debe ser que usted no ha leído su propia propuesta, que usted habla de un encuentro de las productoras del audiovisual de nuestra comunidad. Es decir, en un debate como el de hoy, de la importancia que tiene este debate, usted lo que propone es que el Consell de la Generalidad establezca una cita entre la dirección de Televisión Valenciana y los productores del audiovisual, o una entrevista, como usted prefiera. Puede usted utilizar... Dice usted, y le leo y dice usted: "Las Cortes Valencianas instarán el Consell a fin de que promueva un encuentro". Yo le voy a decir, porque también se ve que usted desconoce y ha llegado tarde, que ese encuentro ya se ha producido. Se ha producido de una forma continuada y en repetidas ocasiones. Se han encontrado, como dice usted, los productores del audiovisual valenciano y se han encontrado la dirección de Radiotelevisión valenciana.

A usted le preocupa el audiovisual y a nosotros nos preocupa mucho más y además nos preocupa de verdad, ¿sabe? Y como nos preocupa más y nos preocupa de verdad se han dedicado ya a que el proyecto se vaya haciendo realidad, y usted conocía que en los presupuestos que debatimos hace bien poco había 500 millones para la emisión de doblaje más los proyectos que en estos momentos se están firmando gracias a esos encuentros que usted desconocía y...—sí, presidente— y se están poniendo en marcha.

Y por otra parte, también vamos a votar en contra porque verá usted; cuando habla usted de la protección a la audiencia infantil, entendemos que la televisión es un producto más global, y nosotros apostamos en una propuesta nuestra porque la tolerancia, la solidaridad y la democracia, que son valores que defendemos, estén presentes en toda la programación, y si especialmente haya un cuidado especial con la televisión en las audiencias y en las franjas donde hay menores, tanto juveniles como niños pequeños.

Por todo ello, señor diputado, mi grupo se va a oponer a su propuesta.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyora Gómez-Marco.

Senyor Castellano.

El senyor Castellano Gómez:

Gràcies, senyor president.

Senyora diputada. És inútil que vostés vulguen insistir una i altra vegada en una cosa que és totalment una ficció, i és en voler llançar els professionals en contra d'algun dels grups parlamentaris, que no és en cap de lloc el tema que ací estem debatent, sinó tot el contrari. Nosaltres volem tot el contrari. És a dir, que governe qui governe, hi haja un estatut de redacció que els mateixos professionals ja han redactat, o almenys alguns esborranys hi ha per ahí que han enviat als grups parlamentaris o als partits polítics, i no sé en estos moments, no em consta que per exemple el Partit Socialista hi haja contestat.

És a dir, és tot el contrari. Governe qui governe, que hi haja una objectivitat i una imparcialitat. És tot el contrari. Ja li he dit que el Grup Parlamentari Popular, el Partit Popular, no només respecta sinó que recolza els professionals, i moltes vegades els admira, perquè a pesar de les direccions o suggerències polítiques de la Direcció General de Mitjans de Comunicació i d'altres vies per mitjà del Consell, intenten

guardar les formes amb la màxima professionalitat possible. A pesar de vostés. Per això el que volem és que hi haja un codi que garantisca la imparcialitat i un codi que garantisca el desenrotllament de la professionalitat de tots els professionals de Canal 9.

I ací l'únic que s'intenta no és desprestigiar la televisió, sinó és millorar la Televisió Valenciana amb una crítica sana i constructiva, no em siga demagògica. Hem presentat unes propostes molt en concret: estatut de redacció, franges horàries per al món infantil i juvenil i que hi haja una gran indústria audio-visual valenciana. I la proposta de resolució ho diu molt clar, que es fiquen en marxa projectes concrets que permeten el desenvolupament pausat però sòlid d'una indústria àudio-visual en la nostra comunitat. No desvirtue els temes que no hi ha. I precisament, una de les coses és un encontre amb productors àudio-visuals, perquè si l'ha hagut, que diu vosté, poc d'èxit ha tingut. I parlem d'encontre perquè la paraula "cita" la deixem per a qüestions amoroses, que jo crec que ve millor en eixe tema formalista. Per tant, no desvirtuem el tema. Ací es tracten propostes concretes que vosté...

El senyor vice-president primer:

Senyor Castellano.

El senyor Castellano Gómez:

...no ha entrat a elles i el que vull és que entre, però no intenten fer demagògia amb el col·lectiu de professionals que precisament esta proposta va a defensar-los a ells perquè puguin ser plurals, perquè tinguen una llibertat en l'actuació com a professionals...

El senyor vice-president primer:

Senyor Castellano.

El senyor Castellano Gómez:

No ens equivoquem.
Gràcies, president. He acabat.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies.
Senyora Gómez-Marco.

La senyora Gómez-Marco Pérez:

Gracias, presidente.

Señor diputado, vamos a ver. He entrado en todos los temas que usted me ha plateado. No he obviado ninguno. Y usted, lo lamento decirlo, habla de un encuentro. Lo del tema audiovisual lo dejaba usted un poquito de ladito. Usted lo que quiere es un encuentro. Yo lamento que no esté usted informado, y sobre todo lamento que los miembros que hay en el consejo de administración no le informen a usted, lo lamento muchísimo. Yo si quiere le apoyo para que le informen o yo le paso la información que me dan a mi mis miembros del consejo de administración, lo cual no es su caso, y eso es obvio.

Vamos a ver. Cuando usted vuelve a tener esa actitud paternalista de defender a todos los profesionales, he de decirle que yo me alegro de no ser un profesional del medio audiovisual, porque me sentiría ofendidísimo. Es decir, usted ofende día sí día no diciendo que están presionados, que no son capaces de ejercer su libertad y que no se pueden mover con libertad, y ahora viene aquí a decir otra cosa. Usted utiliza un doble lenguaje, y eso es complicadísimo. Yo entiendo que usted se equivoque y hagan estas proposiciones que resbalan. ¿Qué quiere que le haga? Y usted me dice que quiere salir en defen-

sor de mayores garantías. ¿Le parece poco la Constitución? ¿Le parece poco la Ley de creación de Radiotelevisión Valenciana? ¿Le parece poco el proyecto de ley que está en trámite? Pues mire, yo le digo una cosa, a mi me parece todo suficiente. Y además yo seré la primera que apoye el día que los profesionales demanden voluntariamente el que quieran tener un estatuto de redacción, lo apoyaré. Ahora, sí que le digo: Señor Castellano, no es usted precisamente el intermediario para defender sus intereses. Usted solamente los ataca día a día. Y si es usted tan bondadoso de querer defender a los profesionales, pues lo tiene usted facilísimo. Se va usted a Galicia, habla con el señor Fraga, le explica la bondad de su propuesta y estoy segura que la pondrá. Yo sí que he de decirle que ya quisieran los profesionales de Galicia tener el tratamiento que tienen los profesionales de Canal 9 valenciano.

Gracias.

(Veus: "Muy bien". Remors.)

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyora Gómez-Marco.

Passem a votar les propostes de resolució que acabem de discutir. Proposta de resolució 25.337. Comença la votació. Per 34 vots a favor, 41 en contra i cap abstenció es rebutja la proposta de resolució.

Proposta de resolució número 25.347. Comença la votació. Per 28 vots a favor, 47 en contra i cap abstenció es rebutja la proposta de resolució.

Senyor Mollà, per a explicar el vot té la paraula.

Perdó, senyor Mollà. Sembla que el Grup Mixt vol utilitzar prèviament el seu torn. Senyor Ansuátegui.

El senyor Ansuátegui Ramo:

Gracias, señor presidente.

Siento profundamente haber tenido que pedir la palabra en esta explicación de voto para decir que he votado que no a esta propuesta de resolución no porque en el fondo no pudiera compartir sus intencionalidades, sino por la forma. Creo, señorías, que esta propuesta de resolución no tiene excesivo sentido presentarla en un debate de política general, más cuando los grupos mayoritarios de estas Cortes tienen representantes en el consejo de administración, y son estos representantes los que tendrían que hacer oír su voz en este consejo de administración en lugar de practicar el consenso, en lugar de darlo todo como bueno, de consentir toda política que emana de este consejo de administración y del propio director general del medio, y otro tipo de prácticas que creo que no serían oportunas ni afortunadas entrar en ellas y que por deferencia, a pesar de las circunstancias, voy a obviar en este debate. Por lo tanto, el motivo de mi voto creo que lo dejo bastante claro, y lamento no entrar más en el fondo del tema.

Nada más y muchas gracias.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Ansuátegui.
Senyor Mollà.

El senyor Mollà i Martínez:

Gràcies, senyor president.

Senyores i senyors diputats, el Grup Parlamentari d'Esquerra Unida ha votat favorablement la proposta de resolució 25.337 i contràriament la proposta de resolució 25.347.

Vaig a explicar les raons perquè hem votat en contra d'esta proposta. Són dues les raons fonamentals. La primera d'elles és que nosaltres no estem d'acord que l'estatut de redacció, que pensem que ha de fer-se en la Radiotelevisió Valenciana, es faça per la via que ací es planteja. Perquè ací el que diu és que: "es permeta elaborar als propis professionals que integren

els serveis informatius..." I nosaltres considerem que l'estatut de redacció de la Radiotelevisió Valenciana no ha d'estar elaborat únicament pels professionals que formen part dels serveis informatius. Perquè la Radiotelevisió Valenciana no només a través dels serveis informatius emet opinió, informació, etcètera, etcètera, sinó que és tot un conjunt, i en general, quasi bé, tota la seua programa pròpia la que fa, la que transmet tota una sèrie d'idees, conceptes, etcètera, etcètera. I, per tant, en eixe estatut de redacció han d'intervenir no només les persones que treballen als serveis informatius. Eixa és una raó.

L'altra raó és la següent. El dia 27 de gener, el dia... concretament el dia anterior, el dia 26 de gener, es va produir un fet a la Radiotelevisió Valenciana, que és que els directius de Radiotelevisió Valenciana van aparèixer per Canal 9 donant la seua opinió sobre el tema de la vaga en la Radiotelevisió Valenciana, i no es va donar l'opinió dels treballadors i treballadores, no es va donar l'opinió. Els treballadors i treballadores de Radiotelevisió Valenciana van presentar, en temps, forma, etcètera, al consell d'administració la proposta per a la rectificació d'eixa situació i que els treballadors i treballadores pogueren donar la seua opinió. En el consell d'administració, el Partit Popular va votar en contra d'eixe dret a la... en tot cas, tractament igual de la direcció que dels treballadors i treballadores a l'hora de donar la seua opinió per un tema tan important com la reforma laboral, que afecta al conjunt del món del treball.

El Partit Popular, per tant, està absolutament deslegitimada per a defensar, en cap lloc, els interessos...

El senyor vice-president primer:

Senyor Mollà, el seu temps.

El senyor Mollà i Martínez:

... dels treballadors i treballadores de Radiotelevisió Valenciana.

Gràcies, senyor president.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Mollà.

Passem a debatre la proposta de resolució número 25.326, del Grup Nacionalista Unió Valenciana.

Senyor Artagoitia.

El senyor Artagoitia Calabuig:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyores i senyors diputats.

Jo pense, pensem en el nostre grup que tots els grups d'esta Cambra estem plenament d'acord que la desocupació és el major problema que tenim en la nostra comunitat en aquest moment. Almenys jo crec que així va quedar clar en les intervencions de tots els diputats que van intervenir en el dia d'ahir.

Al llarg de molts debats que portem en esta legislatura hem manifestat moltes vegades la insuficiència de les mesures que han anat adoptant-se fins ara, que no han tingut resultat positiu, almenys fins ara.

Està clar que hui tenim més de 300.000 desocupats i no anem a discutir si en són 308.000, 320.000, els que siguen. Passem dels 300.000 i això és una situació molt greu per a esta comunitat.

Està clar que nosaltres pensem que continuem asfixiats pels problemes que impedeixen la creació d'empreses, que és l'única forma, almenys així pensem, de generar ocupació estable.

Està clar també, com ho he manifestat moltes vegades, que hi ha una excessiva pressió fiscal en les empreses espanyoles.

Concretament a Espanya tenim un 11,5% sobre el PIB de pressió fiscal, front al 8,5% a Europa. En són 3 punts més que tenim, amb la qual cosa és un factor de pèrdua de competitivitat.

De totes maneres, està clar que moltes vegades ací hem repassat i hem donat dades sobre el dèficit, els orígens o el dèficit incontrolat, dificultats de finançament de les empreses, especialment a les Pymes. Hem comentat moltes vegades que la solució estava en desgravar, una de les solucions possibles estava en desgravar o impedir, almenys, la doble imposició en els beneficis empresarials, que són alguns dels elements desencadenants de la situació actual de desocupació.

A tot això, podríem afegir també i fer un repàs dels problemes estructurals que tenim tant a nivell d'empreses com de l'estat.

És cert que ahir es va dir que, per a potenciar les empreses, hauríem de vendre i que no es tractava de vendre barat, sinó que hauríem de vendre i exportar afegint, a més, un valor "añadido" —que es diu— per al tema d'investigació i demés.

Però també és cert que hem de prendre mesures, en el possible, mentre això ve, per a eixir de la crisi de la forma més ràpida possible.

Està clar que hem d'intentar atacar la desocupació amb totes les mesures possibles no sols amb els instruments que tenim «a nuestro alcance» —paraules textuales del senyor Lerma en la intervenció d'ahir—, sinó reclamant també mesures i ajudes de l'estat, si és que es poden aconseguir.

Vam dir ja que les solucions dels pressupostos valencians són insuficients. Ho vam dir en el debat de l'estat de pressupostos. Perquè una de les solucions que es donaven, fonamentalment l'única, que era prevaler els interessos —també es va comentar en la intervenció del senyor Lerma ahir— eixe prevaler els interessos entre 2 i 5 punts, que es diu que aportarà una intervenció induïda de 160.000 milions d'inversió, tant de bo siga així, encara que fins hui està per vore.

Al final de la història és que nosaltres pensem, com hem dit moltes vegades, que el problema és que ens falta capacitat política o capacitat econòmica suficient per a poder manejar els nostres interessos. Allò que nosaltres aportem en este moment o que els valencians cotitzen en impostos.

Per això hem plantejat esta proposta de resolució amb mesures de política fiscal: perquè es reconega la situació de la Comunitat Valenciana, que desgraciadament estem ben al cap la desocupació i demanant de l'administració central, del govern central, una sèrie de mesures, que creem que hora és que ens les reconeguen perquè la solidaritat, que moltes vegades s'ha dit ací, ha de ser sempre no en un sentit, sinó en el doble sentit.

Eixes són els raons d'esta proposta de resolució, que, mitjançant política fiscal, esperem que la Cambra la recolze perquè el Govern valencià ho exigisca a Madrid.

Res més i moltes gràcies.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Artagoitia.

Torn en contra? Senyor Fuentes.

El senyor Fuentes Prosper:

Senyor president.

Senyories.

Este debat no és nou en la Cambra. Suppose, senyories, que pot ser conegut de vostres. Al setembre de l'any 1993 —no fa tants anys, pocs mesos— ja estiguérem debatent una proposta, un poc vaga, com així es va reconèixer, i que no va tenir suficients vots, respecte allò que s'anomenava en aquell moment "les vacances fiscals", que proposava el seu grup. Estic

parlant, per fer un poquet d'història, que acò de proposta nova res, si no ha introduït vosté cap novetat. Cap novetat.

En segon lloc, vosté està proposant que cal fer un pla d'ocupació i lluita contra la desocupació. Els pressupostos de 1994, des del nostre punt de vista, i tinguérem un llarg debat en estes Corts, signifiquen una acció de caràcter conjuntural –vol dir a curt termini– per a fer front a la situació de baixa en el cicle i als nivells de desocupació.

Si el que vosté està demanant ací és una acció de caràcter estructural a més termini, acabem d'aprovar, no fa molta estona, l'esmena proposada pel Grup Parlamentari Socialista número 311, de final, per unanimitat. Per tant, crec que ha tingut el seu recolzament.

Si vosté el que està demanant ací directament a l'administració central és que s'aprove una llei per a incentivar fiscalment a la inversió, vosté ací comet dos errors. Uno. Si és una llei exclusivament per a la Comunitat Valenciana, això vosté sap que no té sentit en el sistema fiscal espanyol. En absolut. És trencar l'unitat d'una ruptura fiscal de l'estat. Si vosté va per ací, vaja. En cap, en cap sentit en una llei de l'estat exclusivament per ací per a trencar l'Impost de Societats o Renda de les Persones Físiques.

Segon error. Més greu. Si vosté s'oblida que el govern ja ha pres un decisió de caràcter global per a totes les empreses espanyoles, per a la renda de les persones físiques de tots els ciutadans, li la recorde, la Llei 22/1993, de 29 de desembre. Si vosté es llig l'article 2 veurà que diu: "Bonificació en impost de societats". Una bonificació del 95%, etcètera. Estic donant-li una informació molt clara.

I acabe, breument, dient que vosté, un poc curant-se en salut, afegeix: "Bé ja sabem que el govern va aprovar...". Si senyor, ho aprovarem ací. No amb el seu vot, però amb suficients vots en la Cambra com per aprovar el recolzament a la inversió preferent, on vosté diu: "que cal utilitzar tot tipus d'ajudes". La mateixa Generalitat Valenciana ha determinat dels seus recursos ajudes, en forma d'incentius financers i directament fiscals, per a fomentar tot allò que significa subvenció a la inversió productiva per a crear ocupació.

Per eixa raó, des del nostre punt de vista, la seua proposta, primer, no és gens nova. Ha estat ja debatuda en esta Cambra vèries vegades amb resultat negatiu. I, al final, el que vosté proposa, si és general, ja està recollit en el BOE, en la Llei 22, de 29 de desembre. Si el que vosté vol és una llei de reforma de l'Impost de Renda de Societats exclusivament per a la Comunitat Valenciana, diga'm vosté quan ha fet eixa proposta. Ho desconec i m'agradaria –estic parlant d'informació– que el seu representant en el Congrés de Diputats demanara en el Congrés de Diputats eixa llei, exclusivament en el Congrés, de reforma fiscal, per a la Comunitat Valenciana.

Gràcies.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Fuentes.
Senyor Artagoitia.

Esta presidència recorda que són... les següents actuacions només de 2 minuts i que seria convenient es fera des de l'escó. Naturalment són lliures de fer-ho com ho creguen.

El senyor Artagoitia Calabuig:

Moltes gràcies, senyor president.

Mire, senyor Fuentes, jo li he parlat de mesures de política fiscal. O podíem parlar de pla d'ocupació rural, que enguany ha pujat un 34%. I els guerristes mateixa deien no sé quina cosa a Andalusia. I, a més, tenim eleccions a Andalusia. Si vol parlem també d'això. A veure si es pot fer o no es pot fer a la Comunitat Valenciana un pla o una llei o el que siga de mesures fiscals. Primera qüestió.

Segona qüestió. Jo estic parlant en la Cambra valenciana. Per tant, conteste'm vosté ací en la Cambra valenciana i deixeu de dir el que fem en altres llocs, perquè és una forma de fugir endavant. No es preocupe que en altres llocs plantejarem el que faça falta plantejar, no es preocupe.

Però mire, com ja ens coneguem, senyor Fuentes, en la comissió, efectivament, del 28 de setembre de 1993, a una proposta –no igual– amb certa similitud, vosté deia: "No sé perquè parla, si el Consell de Ministres ha aprovat bonificacions...". I vosté em digué ací un munt d'històries. I jo li contestava, textualment, –i quan dic històries dic el que vosté deia ací, en disculpa de la paraula– i jo li contestava: "Que se dice que se ha aprobado ya por el gobierno una serie de medidas de reactivación, yo creo que ese paquete urgente de medidas habrá que verlo en su desarrollo más completo para ver adónde nos lleva -a incrementar la desocupación en 50 i escaig mil personas al mes de gener, etcètera, etcètera; ací és on ens ha dut-, porque si nos lleva como desde 1982, hasta aquí nos ha ido llevando hasta ahora el gobierno, que Dios nos pille confesados porque será mejor aquello que decía un inválido: "que me quede como estoy".

Això li ho deia jo a vosté en setembre de l'any passat, senyor Fuentes. I hui li continue dient el mateix. Jo no vinc ací a fer demagògia, senyor Fuentes. Simplement dic que la situació que tenim és greu; que el que nosaltres plantejarem ací és reclamar eixa solidaritat que tant se li ha omplert la boca de parlar, que hem de ser solidaris amb els demés. Hui tenim més desocupació que els altres. I si uns tenen un pla d'ocupació, nosaltres també podem tindre mesures fiscals a la reinversió. I, sobretot, perquè és el que sabem, de sobra vosté ho sap massa bé, senyor Fuentes: els pegats. Prevaler inversions són pegats, encara que siguen mesures vàlides. Ho vàrem dir ja en el debat de pressupostos. Però si no s'ataca l'arrel del problema, no tindrem solucions. I l'arrel està en evitar doble imposició, fomentar l'estalvi, etcètera, etcètera. Mesures que vostés no prenen.

I vosté, en la seua intervenció...

El senyor vice-president primer:

Senyor Artagoitia, el seu temps.

El senyor Artagoitia Calabuig:

Res més. Moltes gràcies, senyor president.

El senyor vice-president primer:

Senyor Fuentes.

El senyor Fuentes Prosper:

Senyor president.

Breument. Vosté mateix ha reconegut allò que diríem *to-cado*. És a dir, ja plantejarem. És que el lloc on hi ha que plantejar una cosa de modificar el sistema fiscal espanyol és allí. I vostés tenen la seua veu allí. Primer punt. I vosté mateix ha reconegut, quan parla de futur, que no han fet res.

En segon lloc, li recorde per al seu coneixement que en la comissió, quan debatérem açò tragué només que el seu vot. Cap altre grup va recolzar eixes dues propostes, en la data del dia 28 de setembre; es quedà sols.

En tercer lloc, quan vosté està parlant de Pla d'ocupació i de l'atur, li recorde que en els pressupostos recentment aprovats hi havia un programa que tenia vora 40.000 milions de pessetes exclusivament dedicat a foment de l'ocupació, 40.000 milions de pessetes.

Quart apartat, quan vosté està dient solidaritat, el nostre grup també és partidari d'aplicar la solidaritat a favor també dels valencians. Però el que no podem és recolzar eixa solida-

ritat amb mesures totalment desgavellades. El que no podem és, en el bon sentit de la paraula, i agarre-ho en el bon sentit, fer el ridícul. És a dir, sí que estem d'acord en això, però no podem dir fer una reforma fiscal per a la Comunitat Valenciana. Tècnicament i políticament vosté sap que això és impossible. Ara, vosté, ací pot dir el que vulga. Jo estic disposat a reclamar—com el president de la Generalitat va dir ahir— una sèrie de reivindicacions. Però el que vosté demana ací, és que és inconcebible. Fins a tal punt és així que en comissió vosté es quedà sols. I quan vosté està demanant que el govern central siga sensible davant la situació de crisi a què les empreses tinguen bonificacions, li dic, llogisca vosté el *Butlletí Oficial de l'Estat* del divendres 31 de desembre de 1993, Llei 22/93, del 29 de desembre. Només és que llegira. No són històries, llegir.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Fuentes.

Votem esta proposta de resolució. Comença la votació. Per 29 vots a favor, 44 en contra i cap abstenció, és rebutjada la proposta de resolució 25.326.

Proposta de resolució 25.288, d'Esquerra Unida. Senyora Marcos.

La senyora Marcos Martí:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyores diputades i senyors diputats.

El Grup Parlamentari d'Esquerra Unida planteja una proposta de resolució que diu així: «Les Corts Valencianes acorden que el Consell presente davant les Corts en aquest període de sessions un Projecte de Llei de patrimoni històric i artístic de la Comunitat Valenciana». La justificació d'aquesta proposta crec que és evident. En primer lloc, la desastrosa situació en què està el nostre patrimoni històric artístic i cultural. A més a més, els insuficients esforços pressupostaris que s'han fet en els darrers anys per a mantindre aquest patrimoni històric artístic i cultural del País Valencià. I a més a més, el compromís electoral del nostre grup en les últimes eleccions quan plantejàvem la necessitat que hi haguera una Llei que protegira el nostre patrimoni.

Nosaltres, ja fa aproximadament any i mig, vàrem presentar davant les Corts una Proposició no de Llei, demanant al Consell que fera aquesta Llei del patrimoni històric artístic i cultural del País Valencià. Malgrat això, i a pesar que el portaveu del Grup Socialista en la Comissió d'Ensenyament i Cultura—en aquell moment responsable de cultura, el senyor Nabás— va dir que retiràrem aquella Proposició no de Llei amb el compromís que en eixe període de sessions es presentaria la Llei del patrimoni, allò va ser una oferta i un compromís incomplert. A més a més, se'ns donà garanties que aquella Llei ja estava l'esborrany i havia passat tots els tràmits previstos, com era el de l'aprovació o el de la consulta al Consell Valencià de Cultura; fins i tot aquella promesa és evident que no es va complir. I per tant, nosaltres pensem que és necessari, a més a més, recordant el discurs del senyor president d'ahir davant d'aquestes Corts en què parlava de la necessària recuperació del nostre patrimoni, fins i tot vinculant-lo a activitats turístiques i activitats pròpies de recuperació patrimonial, pensem que és necessari que es presente davant d'aquestes Corts, en aquest període de sessions, una cosa que és compromís, fins i tot electoral del Partit Socialista, fins i tot compromís davant la Comissió d'Ensenyament i Cultura d'aquestes Corts. Compromís incomplert sistemàticament i que pensem que en aquest moment, és necessari que es plantege en aquest període de sessions.

Gràcies.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyora Marcos.

Sí, senyora Pérez.

La senyora Pérez Morales:

Gràcies, senyor president.

El meu grup parlamentari també ha presentat una proposta de resolució, i que com és molt curta faré com la diputada que m'ha precedit en l'ús de la paraula i la llegiré perquè vostés aprecien que sols hi ha una xicoteta diferència entre la que ha presentat el Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i el Grup Parlamentari Socialista.

La proposta de resolució diu exactament el mateix, però que dona de termini al Consell per a la presentació del Projecte de Llei abans de finalitzar la present legislatura. És a dir, la diferència és de cinc... Bé, de cinc, sis, set, vuit mesos. En l'última reunió de cultura que vàrem tindre—ja crec que estava el senyor Pasqual Mollà, crec que estava ell— vàrem quedar, el portaveu de la Comissió de Cultura va fer notar que eixa seria l'oferta que nosaltres en estos moments teníem; el requerir al Consell que presentara aquesta Llei, aquesta proposta de Llei de patrimoni artístic per a abans d'acabar-se esta legislatura.

Crec que tots estem en la mateixa idea. Crec que a tots ens fa la mateixa falta una Llei seriosa de patrimoni cultural. Però tots tenim també en compte el problema que pot tindre esta Llei, i és la finançació i la titularitat dels béns en estos moments, que o bé ja són BIC, ja són béns d'interés cultural, o puguen en un moment determinat ser béns d'interés cultural. No hi ha cap altre tipus de diferència ni cap altre tipus de dissensions en tot el que ha dit la senyora diputada que m'ha precedit en l'ús de la paraula. Estem totalment d'acord en la idea que preval o que està per sota esta proposta de resolució. L'única diferència és la temporalitat quant al temps que li donem al Consell per a presentar este Projecte de Llei.

Gràcies, senyor president.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyora Pérez.

Senyora Marcos.

La senyora Marcos Martí:

Senyor president.

Senyores diputades i senyors diputats.

Mire, senyora Pérez, el problema és que vosté diu que és una xicoteta diferència. Ahir, quan el president del Consell debatia amb el representant del meu grup parlamentari, amb el nostre portaveu, li deia: «la diferència és qüestió de retòrica», i ací tenim l'exemple. Ací està la diferència. Vosté diu que és una xicoteta diferència i la diferència està en què la Llei es faça o no es faça. Perquè precisament açò no és un mercat que hem de dir si són sis mesos o no. Vull dir, el problema és, si vostés, quan diuen que la presentaran al llarg de la legislatura, ¿estan dient que es farà, es debatrà i s'aprovarà al llarg de la legislatura, o sols que la presentaran sense ànim d'aprovar-la? Perquè clar, ací està la diferència.

Si la diferència està en què, quan jo dic «abans del període de sessions», vol dir que es presente abans de juny, que és tindre els terminis i les garanties que es puga aprovar aquesta Llei abans de la finalització de la legislatura. Fixe's vosté si la diferència és xicoteta. Bé, la diferència és de contingut, la diferència és que hi haja voluntat política que s'aprove la Llei o que no hi haja eixa voluntat política. I per tant, com no és un problema que cinc mesos amunt o avall, dos mesos... No, no, és problema que vostés porten ací la Llei per a, en el temps i en el termini suficient, que es debata i s'aprove, o pel contrari que no.

Vosté veurà que quan ahir es parlava de retòrica, les diferències no són de retòrica, són de continguts. I en aquests moments el que vosté diu «xicoteta diferència» no és una diferència menuda ni puntual, sinó és una diferència sobre —torne a repetir— si hi ha o no voluntat política que esta Llei, que és un compromís electoral seu i nostre, i per això nosaltres el volem afavorir, vostés sembla que sols el tenen com a compromís electoral i no el volen dur a terme. I jo això ho recordaré quan calga.

Gràcies.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyora Marcos.

Senyora Pérez.

La senyora Pérez Morales:

Gràcies, senyor president.

Mire, senyora Marcos, sembla que s'ha acabat la legislatura i vosté està acusant-me —o a la millor és que ho he entès així pel to de les seues paraules— o acusant al president que ahir feia expressa menció que esta Llei estaria abans que s'acabe la legislatura. Jo entenc que si ha d'estar abans que s'acabe la legislatura, no ha d'estar com a esborrany. Ha d'haver passat per estes Corts. Vosté té en les seues mans també molts projectes o avantprojectes i s'han discutit, s'han passat per la Conselleria de Cultura.

És a dir, que jo crec que no hem demostrat cap tipus d'idea que no ens interessa, que no la volem. És una Llei complicada i vosté ho sap. I no és una Llei complicada per traure-la, sinó per posar-la en marxa. Es necessiten molts mils de milions de pessetes. I possiblement més en esta comunitat que té un patrimoni històric llarg i profund en el temps, més que en alguna altra comunitat. Aleshores, sembla també que en determinades coses que s'han fet a principis de legislatura, ha hagut una prioritat en altres determinades coses, que es faran dins d'aquesta legislatura i que a la millor, a data d'avui, encara no s'han fet. Crec que és una cosa lògica que es pot entendre i que es pot veure. No estem dient que la cultura no siga fonamental, sinó que possiblement en un moment determinat hi hagen altres coses més prioritàries.

Res més i moltes gràcies.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyora Pérez.

Passem a votar la proposta de resolució 25.288. Comença la votació. Per 28 vots a favor, 40 en contra i 1 abstenció, és rebutjada la proposta de resolució.

Proposta de resolució 25.296, del Grup Parlamentari Socialista. Senyor Asensi.

El senyor Asensi Sabater:

Gracias, señor presidente.

Para solicitar la alteración del orden de discusión de esta resolución, la 25.296, y en su lugar pretendemos la defensa de la 25.308, 25.309 y 25.310.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Asensi.

Passem a debatre, i votar a continuació, les propostes de resolució del Grup Parlamentari Socialista, 25.308, 25.309 i 25.310. Senyor Arenas.

El senyor Arenas Ferriz:

Gracias, señor presidente.

Defendemos a continuación conjuntamente tres enmiendas socialistas, algunas de las cuales han supuesto el consenso con

otros grupos, y la retirada de algunas de las enmiendas que en su momento se presentarán ante esa Mesa.

La primera de las enmiendas hace referencia a un proyecto de ley valenciano de residuos, en el que se definirá el marco normativo de la actividad de producción, recogida y tratamiento de todos los residuos sólidos, urbanos, inertes e industriales.

Esta propuesta de resolución responde a la voluntad decidida de resolver de una manera conjunta y equilibrada todos los problemas de residuos que se originan en nuestra Comunidad, en todo el territorio. De una manera no parcial resolviendo solamente los residuos urbanos, que sería una solución más fácil, más inmediata, sino de una manera conjunta, que recoja también los residuos industriales.

Esta especial complejidad hace que el plazo que se proponga en la presente resolución sea la de hasta el final de la legislatura, dado que, especialmente en el tema de los industriales, las negociaciones que se tienen que llevar con los distintos agentes sociales que generan esos residuos son bastante complejas.

En esta misma propuesta de resolución se recogen los principios medioambientalmente más comunmente aceptados. Se trata de la minimización en la generación de residuos, la generalización de la recogida selectiva y el reciclaje de los mismos. Supone, por lo tanto, colocarnos también en la Comunidad Valenciana a la cabeza de aquellas comunidades que pretenden que los propios ciudadanos ayuden a las administraciones públicas, tanto la Generalitat como las administraciones locales, a resolver el problema desde la propia conciencia de que hay que reducir el número de residuos para evitar los problemas de acumulación posteriores.

En ese sentido en la tercera parte de nuestra resolución se propone que se realicen, en colaboración con las corporaciones locales, campañas de sensibilización y educación ambiental que fomenten la interiorización en los ciudadanos del comportamiento y ámbito de consumo sostenibles. Introducimos, por lo tanto, aquella propuesta que permite ir mentalizándonos todos de que nuestro consumo debe estar de acuerdo con las posibilidades de llevar adelante un medio ambiente limpio y adecuado.

Otra de las propuestas hace referencia a los planes de uso y gestión, y está consensuada con otros grupos, tanto con el Grupo Mixto, que en su momento ya la retiró, tanto con el Grupo Parlamentario de Unión Valenciana, y tanto con el propio Grupo Socialista en cuanto que retira su propuesta inicial.

En ese sentido, la propuesta quedaría de la siguiente manera: «Se propone se inste al Consell para que la Conselleria de Medio Ambiente, antes de finalizar el presente período de sesiones —haciendo un esfuerzo con los otros grupos, y recorriendo el plazo—, presente los planes rectores de uso y gestión de los parques o parajes naturales del Desierto de las Palmas y las Columbretes, Prat de Cabanes Torreblanca, el Hondo, Salinas de Santa Pola, Montgó, y Salinas de la Mata, Torrevieja».

De esa manera, de los diez parques y parajes naturales de la Comunidad Valenciana, los tres que ya lo tienen lógicamente están excluidos, pero se inicia un compromiso en firme de presentarlos antes de finales de este período de sesiones en el mes de junio. Posteriormente seguirá la tramitación que haya de seguir, de aprobación, pero, aunque ya están muy avanzados, el compromiso que se adquiere de apoyo del grupo parlamentario y de estos grupos es que definitivamente quede resuelto este problema que teníamos pendiente.

La segunda parte de nuestra propuesta se refiere a la marjal de Pego-Oliva, en donde nosotros, al retirarla, pues la de-

jamos para un momento posterior. Hay una propuesta conjunta, que no sé si por el orden de intervenciones corresponderá en su momento retirarla, y en su caso a defenderla, y nosotros apoyarla, al Grupo Parlamentario de Esquerra Unida, y creo que en su momento haré la intervención que tenga que hacer diciendo por qué hemos llegado a una transacción con el Grupo Parlamentario de Esquerra Unida, y defenderemos nuestra postura de apoyo a aquella enmienda transaccional.

Por último, la última de las propuestas hace referencia al Plan de prevención y de extinción de incendios forestales, con especial incidencia a todos aquellos temas que habitualmente se presentan en esta Cámara. El Grupo Parlamentario Socialista, una vez más...

El senyor vice-president primer:

Senyor Arenas, el seu temps.

El senyor Arenas Ferriz:

Un segundo y acabo.

...presenta una propuesta que pretende que ante esta Cámara se vea adecuadamente esa preocupación de conseguir que nuestra Comunidad Valenciana tenga todos los medios necesarios para conseguir que este próximo verano tenga los mínimos problemas de incendios forestales, y podamos proteger así adecuadamente nuestra cubierta vegetal.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Arenas.

Senyor Arenas, una pregunta, per favor. En definitiva de les tres propostes de resolució retira la 309 i queda la 308 i la 310. No?

Torn en contra?

Votem en primer lloc la proposta de resolució 25.308. Comença la votació. Per 64 vots a favor, cap en contra i 5 abstencions és aprovada esta proposta de resolució.

Senyora Ramón-Llin.

La senyora Ramón-Llin i Martínez:

Sí, moltes gràcies.

Voldria explicar el vot.

Moltes gràcies.

En principi explicar l'abstenció del Grup Parlamentari d'Unió Valenciana, perquè encara que estant d'acord, efectivament, en la necessitat de presentar este Pla de prevenció i extinció d'incendis, amb tots els requisits que arplega esta proposta, i de la mateixa forma estant d'acord en esta cooperació amb les corporacions locals, no podem estar d'acord, en coherència amb la línia que sempre hem portat en este tema, en què estant a meitat del mes de febrer es diga que el Consell presente en el "termini més breu possible" eixe Pla de prevenció i extinció d'incendis forestals, perquè és intolerable que es diga el "termini més breu possible", que no marca absolutament res, i que jo crec, i sempre s'ha dit, que ara en gener o en febrer és el moment adequat per a debatre això, i no en abril, maig, o juny, com ens tenen acostumats des del govern, quan és massa tard per a parlar d'estes qüestions, desgraciadament.

Per tant, eixa és la nostra abstenció. No podem estar d'acord amb eixa imprevisió absoluta sobre el termini en el qual han de presentar eixe pla, i per tant que tots aquells grups que han recolzat esta proposta no es rasguen les vestidures quan en abril o maig estigam parlant d'estos temes, que ja serà massa tard.

Gràcies.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyora Ramón-Llin.

Retirada la proposta de resolució 25.309, passem a votar directament la 25.310.

Senyor Mollà, per a què vol la paraula?

El senyor Mollà i Martínez:

Per a una qüestió d'ordre, jo no entenc que s'haja retirat la 25.309, sinó que és substituïda per una transaccional que hem signat.

El senyor vice-president primer:

Senyor Mollà, esta presidència ho ha preguntat; de tota manera, també després de la intervenció del senyor Arenas ho entenc també com vosté, és a dir, que el senyor Arenas el que passa és que postposa a una possible fusió per acostament a una de vostés posteriorment.

Senyor Arenas, seria qüestió que ens ho explicara.

Senyor Arenas quina és la posició del Grup Parlamentari Socialista al respecte? De la 309. Que fem amb la 309?

Senyor Asensi.

El senyor Asensi Sabater:

Señor presidente, simplemente par aclarar, en todo caso, a la presidencia. La 309 está en relación con la 282 de Esquerra Unida, y se ha llegado a una transacción. Nos es indiferente a nosotros el orden en que se discuta; si el señor diputado quiere hacer uso de la palabra para defender la transaccional lo puede hacer.

El senyor vice-president primer:

La presidència la única cosa que fa és oir al grup parlamentari que presenta la proposta de resolució. Després de oir a vostés, la única cosa que esta presidència pot fer és, quan arribe la proposta de resolució que vostés volen transaccionar, entendre que la resultant que vostés plantegen com a transaccional suposa un acostament de posicions entre Esquerra Unida y vostés, i que el que es parlarà serà de la proposta resultant. És la única cosa que pot fer la presidència.

Senyor Mollà.

El senyor Mollà i Martínez:

Anem a veure, hi ha una confusió que parteix...

El senyor vice-president primer:

Senyor Mollà, de la presidència o del Grup Parlamentari Socialista?

El senyor Mollà i Martínez:

Perdó, senyor president.

No sé, no s'atreveiria este diputat a dir qui està confós; a la millor el que està confós és el diputat.

El senyor vice-president primer:

D'acord, vinga!

Té la paraula, senyor Mollà.

El senyor Mollà i Martínez:

La idea que té este diputat és que la 25.309, que té tres punts, el tercer desapareix, i el segon desapareix; el punt dos d'eixa proposta de resolució desapareix perquè es transacciona amb una proposta de resolució que té este Grup Parlamentari. Però es manté el punt u, que a la seua vegada es transacciona amb diferents grups, i es manté, i per tant sí que hauríem de procedir a la votació del punt u retocat amb una transaccional que deu obrar en poder el senyor president, encara que en això este diputat no vol ni tan sols suggerir que havera cap confusió per la seua part.

Gràcies.

El senyor vice-president primer:

Pot ser la confusió està en què en esta presidència no hi ha constància d'esta esmena transaccional, però parem el ple un minut i aclarim el que està passant.

(Se supén la sessió per uns minuts.)

El senyor vice-president primer:

Senyories continua la sessió.

Definits perfectament els contorns del debat de l'actual proposta de resolució, esta presidència proposa la votació d'una proposta transaccional que es conforma, per una part la primera de la proposta de resolució originària del Grup Socialista, de la 309, i la proposta de resolució 329 del Grup Parlamentari Nacionalista d'Unió Valenciana, que és el que en este moment passarem a votar. Més tard, el punt segon de la proposta originària connectarà amb una proposta de resolució del Grup d'Esquerra Unida, que conformarà una altra proposta transaccional, que es votarà en el seu moment.

Aclarides totes les senyories al respecte?

Senyor Castelló.

El senyor Castelló Boronat:

Sí, gracias, señor presidente.

Le rogaría a la presidencia, si fuera tan amable, de leer el texto de lo que vamos a votar en estos momentos, ya que mi grupo no ha transaccionado esta propuesta. Para saber exactamente lo que vamos a votar.

El senyor vice-president primer:

No hi ha cap problema, senyor Castelló.

Bé, la proposta de resolució transaccional, torne a repetir, sobre una part de la 309, la primera part, i la 329 del Grup Nacionalista d'Unió Valenciana. I diu el següent: "Les Corts Valencianes insten al Consell per tal que la Conselleria de Medi Ambient presente abans de finalitzar el present període de sessions els plans rectoris d'ús i gestió dels parcs o paratges naturals del Desert de les Palmes i els Columbrets, Prat de Cabanes Torreblanca, El Fondo, Salines de Santa Pola, Montgó i Salines de la Mata Torreveja".

Per tant, això és el que votem ara. Està clar? Comença la votació. Per 57 vots a favor, cap en contra i cap abstenció, és aprovada l'esmena transaccional.

Ara sembla que sí que podem passar a la 310, que votem a continuació. Comença la votació. Per 59 vots a favor, cap en contra i cap abstenció, és aprovada la proposta de resolució 25.310.

Passem a un nou bloc de propostes; en concret debatrem ara la proposta 25.340 del Grup Parlamentari Popular.

340 i 344. És així?

El senyor Monzonís Rey:

Gràcies, senyor president.

Justificaré o explicaré les raons de la proposta 25.344, a la qual s'ha aportat una esmena transaccional, i voldria justificar l'actuació en la mateixa. La proposta que havia presentat el Grup Popular era: "las Cortes insten al Consell para que elabore un plan específico para la eliminación de las listas de espera en sanidad y que el conseller compareciera cada tres meses ante la comisión correspondiente para dar cuenta de su evolución".

La justificación era porque en reiteradas ocasiones se han planteado en estas Cortes iniciativas destinadas a combatir el problema que para los usuarios supone el esperar por largo tiempo un tratamiento o una intervención que tarda en llegar, repercutiendo sobre los costos laborales, sobre la productividad, sobre el equilibrio a veces inclusive personal del afectado.

Entonces, nosotros, hemos recibido esta transaccional y la hemos aceptado donde dice que las Cortes Valencianes insten al Consell para que en plazo de un mes presente ante la comisión de Sanidad y Consumo su plan de reducción de listas de espera, hospital por hospital, y con sus correspondientes presupuestos.

Tenemos que decir que nuestra propuesta era sin duda más exigente, puesto que entendemos que hay que conseguir la eliminación de esas listas de espera. Entendiendo que la eliminación es la que sobrepasa un tiempo superior a la pura espera técnica. Creemos que la gestión sanitaria actual es consustancial a esta existencia de dichas listas, pero para que no se nos diga que no somos benevolentes y razonables vamos a dar esta última oportunidad aceptando esta enmienda transaccional, entendiendo que debe realizarse una acción urgente y eficaz que suponga la solución de este problema por parte de la conselleria.

Nos sentiríamos, y creemos que todos quienes estén afectados por su espera también se sentirían defraudados si el plan de reducción de listas de espera que se propone, no supusiera una verdadera eliminación, dentro de los criterios actualmente expuestos de dichas listas de espera. Por tanto, aceptamos la transaccional.

Y ahora debo pasar rápidamente a la defensa de la 340, por la cual presentamos que el Consell presente a estas Cortes en el plazo de 3 meses un proyecto de ley de atención y prevención en drogodependencias. Bueno, en anteriores debates mi grupo ha planteado la necesidad de mantener una política de consenso en el tema de las drogodependencias, y desde ese espíritu de colaboración, reiterado en multitud de ocasiones por este diputado que les habla, presentamos esta propuesta de resolución, entendiendo que es necesario, como manifestábamos en el anterior período de sesiones desde esta misma tribuna, completar el Plan Autonómico de Lucha contra la droga, que se tenía inconcluso y, por tanto, pretendemos con esta propuesta poner un plazo, que entendemos razonable, para que el Consell nos presente dicho proyecto de ley. No dudamos en contar con la aquiescencia de todas sus señorías, pues flaco favor haríamos a la sociedad valenciana si no lográsemos del apoyo de toda la Cámara a posibilitar el debate de una ley nacida de estas Cortes, un marco legal debatido en este hemicycle que coordine y aune esfuerzos de Generalitat y de sociedad en la lucha para erradicar esta grave plaga.

Hasta ahora, desde la aprobación del Plan autonómico en la ya lejana fecha de 7 de octubre del 86, se ha estado legislando por decreto, sin el necesario consenso político en este tema; y ya no es de recibo, 7 años y medio después, hablar y decir «aunque en puridad debiera aprobarse con anterioridad cualquier medida —la denominada "Ley de la droga"—, decía el plan— la necesidad de regular de forma urgente los requisitos de habitabilidad y controlar las actividades que vienen desarrollando los centros de atención a toxicómanos», etcétera, etcétera, etcétera, «la elaboración prioritaria de medidas legislativas de menor rango». Bueno, en el 86, por carácter de urgencia, se hacían medidas de menor rango; en el 94 es necesario, 7 años y medio después, abordar el objetivo a) cuanto menos el plan autonómico sobre la lucha contra la drogodependencia. Consideramos que es el momento, desde este punto de vista y desde este espíritu de consenso que debe reinar en la lucha y la actuación sobre el tema tan doloroso para todos de las drogodependencias, de aprobar esta propuesta, y esperar que el Consell en este breve plazo nos presente dicho proyecto de ley.

Muchas gracias.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies.

Senyor Botella, voldrà parlar sobre... Si és tan amable, ens ho explica.

El senyor Botella Vicent:

Sí, senyor president.

Vaig a parlar referent a la proposta de resolució 3.024, que fa referència a les llistes d'espera, donat que s'ha fet una transaccional junt també amb la 25.280 del meu Grup d'Esquerra Unida.

El senyor vice-president primer:

Per tant, en tant que co-autor de la transaccional, té 3 minuts per a parlar.

El senyor Botella Vicent:

Gràcies, senyor president.

Senyories.

La proposta de resolució per la qual hem arribat a una esmena transaccional, ve motivada també per una proposta inicial del Grup d'Esquerra Unida en la que plantejàvem que aquestes Corts acordaren que el Consell, mitjançant la conselleria de Sanitat i Consum, presentara en el termini de 2 mesos, davant de la corresponent comissió d'aquestes Corts, els plans i pressupostos per a 1994 dels diferents hospitals al País Valencià per a la reducció de les llistes d'espera, així com tota la informació actualitzada de les esmentades llistes.

I nosaltres hem acceptat aquesta proposta transaccional, aquesta esmena transaccional que s'ens ha fet; entenem que està en l'espèrit de la proposta d'Esquerra Unida, l'únic que es lleva és la darrera part sobre la informació actualitzada de les llistes; supose que en la idea o en el criteri que hi ha una certa intimitat en quant donar públiques les llistes d'espera; de totes maneres, Esquerra Unida el que plantejava no era quins eren els pacients que estaven en llistes d'espera, sinó el nombre de pacients en les diferents patologies i en els diferents hospitals.

De totes maneres, creem que aquesta era una manera de facilitar la labor parlamentària, fins i tot, de facilitar el treball del propi conseller que no hauria de venir tantes vegades a la comissió de Sanitat a explicar aquestes qüestions, i, per tant, en una única vegada podria donar el llistat, el nombre de pacients en les diferents patologies i els diferents hospitals, i al mateix temps explicar-nos els plans i els pressupostos.

Entenem que aquesta resolució al fi és important, sobretot perquè ja ha hagut diversos debats al respecte d'aquestes qüestions. Vostés saben que el senyor conseller dóna unes dades en uns moments determinats que poden o no coincidir en les que tenim els grups parlamentaris, però el que està clar és que és important que al començament de posar en pràctica eixos plans que teòricament ja han d'estar en la conselleria, siguin els grups parlamentaris els que conegam, sapiam quin recurs els grups compten i pugam tenir un seguiment dels mateixos. Serà la millor forma, no d'acabar definitivament amb les llistes d'espera, perquè crec que també caldrà deixar constància és quins plaços considerem normals en una llista d'espera en determinades patologies i quines sobrepassen en excés el temps i, per tant, es consideren llistes d'espera al respecte.

Per tant, considerem que des d'eix punt de vista és important el que s'aprova si així ho vota majoritàriament aquesta Cambra com sembla ser, i, per tant, diríem que hem donat la facilitat perquè es fera aquesta esmena transaccional.

Moltes gràcies.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Botella.

Cap intervenció.

Passem a votar per separat la 340 en primer lloc, que és clarament una proposta de resolució del Partit Popular, i després parlarem de la transaccional, de la que s'ha parlat ara. Comença la votació de la 340. Per 61 vots a favor, cap en contra i cap abstenció és aprovada la proposta de resolució 340.

Senyor Picher, té el torn d'explicació de vot.

El senyor Picher Buenaventura:

El Grup Parlamentari Socialista ha votat que sí a la proposta de resolució del Grup Parlamentari Popular 25.340, entre altres coses perquè ja va ser anunciat en el seu dia per part del conseller, i a més a més, en la comissió d'atenció i de la prevenció de drogodependència celebrat el dia 26 de l'1 del 94. Així també hem de dir que avui ha entrat en la reunió de secretaris generals tècnics, el projecte de decret pel que s'aprova el consell assessor en matèria de drogodependència; obvi és per la nostra part que si en els últims dos mesos el conseller està anunciant la presentació i tramitació d'aquest projecte, anàvem a estar a favor.

Res més i moltes gràcies.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Picher.

Ara sí, passem a votar l'esmena transaccionada, previa retirada de les originàries 344 del Grup Popular i 280 del Grup d'Esquerra Unida. Comença la votació. Per 67 vots a favor, cap en contra i cap abstenció, és aprovada l'esmena transaccionada.

Senyora de Armengol.

La senyora de Armengol Criado:

Para explicar el voto.

Hemos aceptado o hemos propuesto el Grupo Socialista la transaccional en cuanto a la reducción de las listas de espera, por una razón muy sencilla.

Nosotros pensamos que la universalización de la asistencia, así como el aumento de la oferta de servicios sanitarios que se ha hecho a lo largo de los últimos años, ha hecho que la demanda en los servicios diagnósticos, en los servicios quirúrgicos, lógicamente aumenten, a la par también que a lo largo de estos últimos años la Generalitat Valenciana ha hecho un esfuerzo inversor importante, tanto en lo que es la adquisición de alta tecnología de tipo diagnóstico, como lo que dijo ayer el Presidente de la Generalidad en su intervención de que había aumentado en un 28% las intervenciones quirúrgicas a lo largo de los últimos años.

A pesar de ello, lo que está claro es que siguen habiendo listas de espera, y lógicamente esa existencia de listas de espera..., yo en eso soy bastante más pesimista que lo puede ser el representante del Grupo Popular, yo pienso que las listas de espera son un hecho que ahí están, y que gobierne quien gobierne siempre existirán listas de espera; pero aunque esto sea un hecho, yo pienso sinceramente que es una preocupación que todo gobierno en todo momento debe de tener el intentar reducir y disminuir esas listas de espera.

Para ello, cada año, la Generalitat Valenciana, en la discusión de su presupuesto y en su presupuesto, ha dedicado una cantidad de dinero importante para paliar esas listas de espera. De hecho, por ejemplo este año, en los presupuestos de la Generalitat, se aprobaron la cantidad de 700 millones para paliar esas listas de espera. Y, lógicamente, estos 700 millones responden a un plan que tiene perfectamente, valga la redundancia, planificado el Gobierno, hospital por hospital para paliar y reducir estas listas de espera.

Por ello, nosotros pensamos que lógicamente, en menos del plazo de un mes, el conseller de Sanidad y Consumo pue-

de comparecer para explicar en la Comisión de Sanidad y Consumo ese plan que tiene previsto para la reducción en el año 1994 de la lista de espera. Muchas gracias.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies.

Senyories, se suspén el ple que continuarà a les sis i quart.

(Se suspén la sessió a les 18 hores.)

(Es reprén la sessió a les 18 hores i 22 minuts.)

(Ocupa la Presidència el molt excel·lent president, senyor Antoni Garcia i Miralles.)

El senyor president:

Continua la sessió.

Proposta de resolució, del Grup Nacionalista d'Unió Valenciana, número 25.327.

La senyora Ramón-Llin té la paraula.

La senyora Ramón-Llin i Martínez:

Senyores i senyors diputats.

La nostra proposta va en la línia d'allò que des del govern autonòmic, per suposat, i del govern de l'estat, s'ha reivindicat últimament quan al model d'administració en allò que es referix a la idea de l'estalvi, la racionalització i la modernització de les administracions.

La nostra proposta suposa que les Corts Valencianes, com diu textualment, insten el govern valencià perquè gestione davant del govern central, per ser este el competent en la matèria, la reforma de l'estructura administrativa de l'estat, simplificant-la per tal d'evitar la superposició de diferents nivells administratius. Això jo crec que és una proposta molt simple, intel·ligible per a tots, i perfectament assumible per tots els grups d'esta cambra.

Efectivament ens trobem en una situació en la qualensem que l'administració de l'estat no s'ha adaptat adequadament a la realitat d'un estat modern i sobretot d'un estat on, digam, ens ha establert les autonomies, un estat dividit en autonomies.

Ens hem trobat que coexistixen duplicitat de competències en algunes matèries entre el propi govern central i els governs autonòmics, la qual cosa efectivament genera un augment burocràtic i genera, desgraciadament, un augment de la despesa pública.

S'han creat i s'ha ficat en marxa en estos últims anys la figura del delegat del govern, però no s'ha suprimit una figura que no representa a un estat ni modern ni autonòmic, com és la del governador civil, per exemple.

Es creen les comunitats autònomes i no es plantegen que hi ha també una superposició de nivells entre les competències i el nivell administratiu de les diputacions i eixes comunitats autònomes, que es dupliquen en alguns casos.

Per tant, la proposta és adaptar, instar a este govern de l'estat perquè es produísca eixa reforma en l'estructura administrativa de l'estat, es modernitze, es racionalitze i, sobretot, s'adapte a allò que és un estat modern i autonòmic, que en estos moments no és exactament així perquè coexistixen eixos nivells administratius de l'estat autonòmic en nivells administratius d'un estat centralitzat d'una època política anterior.

No és que la nostra proposta digam exactament com s'ha de fer, perquè diu molt clarament que se simplifique per tal d'evitar la superposició de diferents nivells administratius; he donat estos exemples, però que no vol dir que esta reforma haja d'anar exactament en esta línia, i que l'únic que volem és racionalitzar la funció de les administracions, modernitzar-les i, sobretot, estalviar en les despeses públiques en esta matèria.

I una cosa molt important que no s'ha conseguit fins estos moments, com és apropar l'administració als ciutadans.

Eixe és el significat de la nostra proposta que, com dic, és senzilla, jo crec que assumible i, sens dubte, està en la filosofia de les reivindicacions, almenys de les declaracions públiques que s'han fet des del partit actualment governant i des de partits de l'oposició. Gràcies.

El senyor president:

Turno en contra. Señor Asensi, tiene la palabra.

El senyor Asensi Sabater:

Señor presidente. Señorías.

Este es un tipo de propuestas de resolución que tiene importancia no sólo lo que dice el texto expresamente, sino lo que hay, por así decirlo, debajo del texto, y por tanto las intenciones con las cuales esta propuesta se trae a esta cámara.

Yo estaba esperando... aunque no he oído del todo bien la explicación de la señora diputada. Perdóname, pero no he acabado de escucharla con toda la atención que requeriría, tal vez porque habla muy bajito y hay cosas que se me han escapado. Pero estaba escuchando atentamente la intervención porque me preocupaba saber qué es lo que podía haber en el fondo de esta propuesta. Que en sí misma tiene tan sólo el defecto, en su textualidad, tiene tan sólo el defecto que se pretende que desde la Comunidad Valenciana se realice, a través de la gestión ante el gobierno central, de la reforma de la estructura administrativa de todo el estado. Y esto no es en principio posible porque nosotros deberíamos de procurar, fundamentalmente, realizar nuestra propia reforma de la administración. Y, en todo caso, intervenir con otras administraciones en la reforma de aquello que de algún modo pueda tener incidencia en nuestra propia administración.

De manera que el texto en sí mismo no está excesivamente bien redactado. Pero, sin embargo, he creído escuchar, entre las palabras de la señora diputada, alguna especificación de lo que pretenden, entre ellas la supresión de los gobiernos civiles como consecuencia de la figura del delegado del gobierno, y otras cosas de este tenor, que yo creo que no van en la línea, desde luego, de lo que mi grupo parlamentario hoy por hoy defiende, incluso en lo que considera que es necesario, que es una mayor simplificación de los niveles administrativos que inciden sobre una misma cuestión.

Por tanto, creo que esto nos aleja un poco de la posibilidad de llegar a un acuerdo en esta cuestión. Tenemos presentadas nosotros, como grupo, otra propuesta de resolución que, en nuestra opinión, recoge mejor lo que sería la posición política de la Comunidad Valenciana de cara a todo ese conjunto de reformas que habrá que hacer para adecuarlas a las necesidades actuales; pero también por lo que se refiere a la posibilidad de conseguir cotas de competencias que también se adecúen a las necesidades que los tiempos van planteando.

De manera que, señora diputada, si lo ha escuchado bien, y yo creo que sí, en este aspecto al menos, comprenderá las razones por las cuales no podemos apoyar esta propuesta de resolución.

El senyor president:

Muchas gracias.

Señora Ramón-Llin.

La senyora Ramón-Llin i Martínez:

Sí, moltes gràcies.

Jo, en principi, dir-li que possiblement m'ha escoltat, però no m'ha entés o no ha volgut entendre'm.

Mire, en primer lloc, baix d'este text no hi ha res, perquè efectivament, cas d'aprovar-se este text, els qui interpreten el que hi ha baix del text no seriem el grup de l'oposició, sinó el grup governant o, en este cas, el govern de la Generalitat i el govern de l'Estat. Per la qual cosa jo podria plantejar darrere d'este text el que volguera, però en qualsevol cas no som els qui aniríem a aplicar esta proposta, amb la qual cosa el que puga haver darrere és irrellevant, perquè el govern ho aplicaria en el sentit que creguera convenient. A més que es tracta d'aprovar el text, del qual jo he intentat fer una explicació dient molt clarament que era, a modo d'exemple, que això no ho haurà sentit vosté, però que no es tractava de modificar tots eixos aspectes dels qui jo estava parlant, sinó que eren exemples que hi ha una superposició dels nivells administratius que és evident i que no es pot negar, ni des del seu grup ni des del govern del seu partit.

Per altra part, diu que estem plantejant una reforma de tota l'estructura de l'estat. Efectivament, jo crec que la Comunitat Valenciana forma part d'un estat. Vostés interpreten i fan un joc de paraules amb este tema, quan no volen des d'Unió Valenciana no es contempla l'estat i quan estem parlant d'una reforma de l'estat diuen que nosaltres què volem saber de l'estat. Jo el que li dic és que, si s'ha de reformar administrativament la Comunitat Valenciana, s'haurà de reformar tot l'estat. Ja hi ha altres comunitats que intercedixen per altres línies de reforma per a la seua comunitat i passen olímpicament de les demés. Eixa no és la nostra filosofia. Volem que es racionalitze tot l'estat, inclosa la Comunitat Valenciana.

I, per altra part, jo crec que este tema és una qüestió de protagonisme. Perquè, efectivament, d'este tema hem pogut parlar ja i podem haver arribat a una transaccional perfectament al llarg de tot el dia, perquè ja li he dit que vosté i jo havíem parlat de la qüestió. Però el que sí és més evident és que per a qualsevol persona la nostra proposta que diu "simplificant-la per tal d'evitar la superposició de diferents nivells administratius", això es diu "simplificació administrativa". I en la seua proposta que van a defensar amb posterioritat, a més d'altres temes de competències, que no tenen res a veure amb este, i que per tant no entre, parla de "así como en cualquier otro cambio competencial", punt i a part, perquè és un altre tema "o de simplificación administrativa". I a mi em pareix que simplificació administrativa quan es parla d'un estat, i a més casualment també parlen vostés del sentit d'estat i de procés d'ampliació de competències que es pugen obrir en altres comunitats històriques, amb la qual cosa també tenen la mateixa visió d'estat que plantejem en esta qüestió, jo li dic que simplificació administrativa i el text de la nostra proposta, sense entrar a valorar el que jo he dit, perquè ací no diu res de governadors civils ni diu res de diputacions, sinó que parla que se superposen, és exactament el mateix, vulga vosté entendre-ho o no. Però qualsevol estudiant de general bàsica entendria que una cosa és el mateix que una altra. Si no es vol entendre perquè saben que la seua proposta es va a aprovar, a mi em dóna exactament igual que no ho entenguen. Però la qüestió és que vosté sap molt bé que este matí m'ha dit que significava exactament el mateix. Gràcies.

El senyor president:

Senyor Asensi.

El senyor Asensi Sabateer:

Sí. Gracias, señor presidente.

Yo esta mañana le he dicho a la señora diputada que la escucharía muy atentamente en la tribuna porque tenía interés, verdadero interés en saber lo que usted iba a decir. Dado que es un tipo de resoluciones en las que no solamente hay que ir,

como se decía en latín, a la *voluntas legis*, sino a la *voluntas legislaturis*. Es decir, lo que realmente uno quiere decir cuando plantea esta cuestión.

Entonces, aquí yo creo que la intención es importante y lo que usted explica como trasfondo de esa resolución es muy importante. A mí lo que me extraña es que usted, que ha planteado aquí, en la cámara, en diferentes ocasiones y en otros momentos, una serie de cuestiones sobre gobiernos civiles o sobre diputaciones provinciales, etcétera, que ahora sin embargo no lo plantea usted con toda claridad. Ha hecho una referencia en la tribuna. Me hubiera gustado que hubiera seguido por ese camino porque así, probablemente, hubiera sido más fácil entender lo que en el fondo se pretende con este tipo de propuestas de resolución.

En segundo lugar, señora diputada, no me ha contestado a algo que yo creo que sí que es un error en su planteamiento en la propuesta. Es un error. Y es pretender que se gestione ante el gobierno central la reforma de la estructura administrativa del estado. Eso yo creo que es un error de planteamiento, es un error de planteamiento. Nosotros no podemos pretender... ¡Hombre! si no nos gusta que nos reformen nuestra administración desde fuera, cómo vamos a pretender nosotros tratar de reformar toda esa administración del estado que no nos corresponde a nosotros en definitiva reformar. No tiene demasiado sentido, y usted creo que lo sabe, señora diputada.

Cosa diferente es que hubiéramos tratado de llegar efectivamente a una transaccional, que yo a usted le he solicitado, pero que en el transcurso de esta sesión y de esta mañana desgraciadamente no se ha producido, no por falta de voluntad de mi grupo, que tiene una resolución presentada mucho más amplia que la que usted ha presentado, sino porque tampoco he recibido por su parte ningún tipo de insinuación, de insinuación naturalmente parlamentaria, en este sentido.

Y, por lo tanto, señora diputada, creo que hay razones más que suficientes para no estar de acuerdo con la lectura que usted misma hace de su propia propuesta. Y, en consecuencia, justificar cumplidamente nuestra oposición a la misma.

Gracias, señor presidente.

El senyor president:

Muchas gracias.

Vamos a pasar a votación la propuesta de resolución defendida por la señora Ramón-Llin. Comienza la votación. Por 24 votos a favor, 36 en contra y ninguna abstención se rechaza.

Antes de pasar al debate de la siguiente propuesta, me permito dos recomendaciones: primero, agradecer que se utilice el micro desde el escaño; y luego, en beneficio de todos, y sobre todo del que interviene, para que se le oiga bien, que guarde la debida distancia; quiero decir que con unos treinta centímetros nos entenderemos todos mucho mejor.

Propuesta de resolución del Grupo Parlamentario d'Esquerra Unida.

Señor Mollà, tiene la palabra. Es la 281.

El senyor Mollà i Martínez:

Gràcies, senyor president.

Senyores i senyors diputats i diputades.

La proposta de resolució que presentem és una proposta de resolució que ve d'un debat que hem tingut ja en diverses ocasions, però que nosaltres pensem que efectivament potser haja arribat el moment; del discurs del president de la Generalitat és un discurs que semblava que volia replegar algunes coses noves, i la veritat és que també plantejava que a la millor algunes de les diferències que hi havien en el Grup Parlamentari d'Esquerra Unida no eren massa grans, i això, des del

nostre punt de vista, s'interpreta com a una intenció d'aproximació del Grup Parlamentari Socialista a algunes de les propostes que habitualment hem vingut defensant des d'esta tro-na. Probablement, aqueta poguera ser una d'elles, perquè no és en absolut una cosa que siga cap patrimoni exclusiu del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida. És una demanda, com diuen, del nord i del sud, del litoral i de l'interior. De tots els llocs de més de 500 i escaig llocs que tenim al País Valencià en la seua estructura administrativa en el règim local. La Federació Valenciana de Municipis i Províncies ha insistit repetidament i insistentment en este tema, i és un assumpte que la veritat és que nosaltres pensem que si no és que el que s'està esperant és que siga un clamor ja anorreador, doncs ja seria l'hora en què s'hauria de començar a regular.

Estem parlant de regular el règim local valencià, una competència exclusiva que s'atribueix a la Generalitat Valenciana en l'Estatut d'Autonomia, i que, naturalment, això pressuposa que hi haurà posteriorment en el govern que ha de fer funcionar més correctament eixe Estatut d'Autonomia, un desenvolupament. Està la Llei de règim local, la comarcalització del País Valencià, de la qual també es parla en l'Estatut d'Autonomia, i està, nosaltres pensem dintre d'eixe projecte de llei, d'eixa Llei de règim local valencià i comarcalització, un dels elements que nosaltres pensem que és fonamental, és la creació del Fons valencià de cooperació local.

És difícilment justificable per part d'una administració que a més, per part de la Generalitat Valenciana, que també ahir en el discurs del president de la Generalitat plantejava que volem estar en eixa distribució de les competències, etcètera, cosa que nosaltres compartim, jo crec que és molt difícil justificar que estiguen en eixe discurs de l'administració autonòmica front al govern central, a l'administració central, i nosaltres estem en eixe discurs, però el que és difícil de justificar és que s'estiga en eixe discurs i no es vulga escoltar la mateixa rima i el mateix so de les administracions locals davant de l'administració autonòmica —i la central, però també l'administració autonòmica— i que vulguem fer el desentés a eixa demanda.

Per tant, nosaltres pensem que serà una cosa que podrà ser aprovada en este moment per tots els grups parlamentaris, i que dintre d'aquest període de sessions, ens consta, primer, que hi ha avantprojectes d'eixe tema, diversos. Ens consta, per exemple, que el fons de cooperació municipal és una proposta que presentà el Grup Parlamentari Socialista en les Corts de les Balears, per exemple. Vull dir que és fàcil replegar documentació, segur, per aquí, per a, dintre d'aquest període de sessions, poder presentar eixe Projecte de llei de règim local i comarcalització que incloga el Fons valencià de cooperació.

Per tant, suposem que hi haurà un vot afirmatiu de tots i totes les seues senyories.

Gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Mollà.

Torn en contra. Senyor Moreno, té la paraula.

El senyor Moreno Carrasco:

Gracias, señor presidente.

Señoras y señores diputados.

Este planteamiento que presenta en esta propuesta de resolución el Grupo Parlamentario de Esquerra Unida corresponde, como él mismo ha dicho, a una repetición de un debate que tuvimos prácticamente hace creo que 48 ó 49 días, y por lo tanto, normalmente debemos de reproducir los mismos argumentos tanto el representante de Esquerra Unida como en este caso en representación del Grupo Parlamentario Socialista.

Decirle que en aquel momento no hablábamos de la Ley de régimen local valenciano, pero sí que hablamos de las otras dos cuestiones, aunque separadas, de la comarcalización y del fondo de colaboración o solidaridad municipal, como se le quiera llamar.

Cuestión principal siempre en cuanto a la comarcalización hemos planteado desde nuestro grupo que entendíamos el proceso completamente distinto a lo que ustedes venían insistiendo siempre. Ustedes creen que es el momento de delimitar la comarcalización o la distribución del territorio de la Comunidad Valenciana en comarcas y nosotros planteamos que es prioritario el favorecer el asociacionismo municipal o las entidades supramunicipales para que de una forma natural se vaya posteriormente a esa comarcalización en un futuro. Por lo tanto, es cuestión de llegar al mismo fin pero con un proceso completamente distinto. Nosotros planteamos que no debemos ir a una comarcalización dictada o establecida a través de una ley sino a través de un proceso natural que luego se plasme en esa ley final.

Y en cuanto al Fondo de Colaboración Municipal, insistíamos en aquel entonces y volvemos a repetir 48 días después que es verdad que los ayuntamientos están ahora en una situación de dificultades económicas como el resto de todas las administraciones. Yo creo que tanto la administración central, autonómica, como diputaciones y administración local pasamos por un momento importante de crisis, y que además, los ciudadanos cada día nos demandan mayores y mejores servicios. Pero yo insistía en aquel entonces en que estamos en un momento de redistribución de competencias a nivel estatal. Es decir, después de la asamblea de La Coruña, en donde la Federación de Municipios y Provincias establece que es el momento de iniciar esa negociación, nosotros creemos que es verdad, ese es el camino. Hay que redistribuir competencias, y como consecuencia, redistribuir la financiación o hablar de un nuevo sistema de financiación de los ayuntamientos.

Eso en cuanto a la competencia estatal que usted ha mencionado. Cuando eso se produzca, que yo creo que será no a muy largo plazo, puesto que es un planteamiento muy puntual y que se está viendo ya en estos momentos, podremos también empezar a hablar de pasar o transferir competencias desde la comunidad autónoma a los ayuntamientos, con el consiguiente traspaso de la forma de financiación. Pero también será el momento —yo creo que son tres cuestiones que tienen que converger— de ver cuál es la forma más adecuada de esa prestación de servicio. Nosotros creemos que una vez se redefinan las competencias de todas las administraciones, no solamente de los ayuntamientos, hay que hablar de los nuevos sistema de financiación y de la nueva forma de prestar los servicios de una manera más eficaz a los ciudadanos, puesto que está clarísimo que de la forma actual hay muchos ayuntamientos que no pueden afrontarlos de una forma eficaz, tanto desde el punto de vista económico como de resultados y de calidad.

Por tanto, es lo suficientemente complejo para que no se plantee de una forma tan simple como lo que ustedes han intentado plasmar aquí con esta propuesta de resolución. Creemos que es una labor del estado, de redefinición de competencias a través de negociación de transferencias, de forma de financiación, y posteriormente, de nuevos sistemas o nuevas formas de prestar esos servicios y la correspondiente transferencia desde la Comunidad Autónoma con ese fondo que tantas veces hemos hablado. E insistir que nuestros presupuestos de 1994 ya hay una línea en el presupuesto de administración pública que habla de establecer criterios claros y uniformes para ir a una nueva redistribución territorial de nuestros ayuntamientos como paso previo para la futura implantación del Fondo de Colaboración Municipal. Nosotros creemos que ése

es el camino correcto, y por lo tanto, nos vamos a oponer a su propuesta.

El senyor president:

Senyor Mollà.

El senyor Mollà i Martínez:

Gràcies, senyor president.

Jo crec que, efectivament, havia comentat que feia poc de temps que havíem discutit sobre este tema. De totes maneres, li he de dir que canviar és possible. No es crega vosté que canviar és impossible. És més, canviar és possible; de vegades és necessari. I arriba el moment que es converteix en indispensable. Vaja vosté prenent-se nota perquè probablement li estiga a punt d'arribar el moment indispensable.

Mire, jo no sé si li falla alguna història, però quan vosté diu: "és que no volem fer una llei de règim local i comarcaltzació perquè això seria obligar a alguna cosa". Doncs, no sé, no entenc per què. Alguna cosa en el seu esquema mental el traeix, perquè no té per què això obligar a alguna cosa. O es que vosté ja la té feta i pensa en el seu moment per sorpresa obligar algú a fer una cosa? Serà perquè ho té plantejat així. Nosaltres no ho tenim plantejat així.

El que no volem tampoc, i dit siga de pas al fil d'este debat, és que les coses es diguen d'una manera quan el seu nom és un altre i quan aquí hem d'estar tots aclarits, perquè és que, de totes maneres, al final tot se sap. Vosté sap perfectament que estan per aquí plantejant un tema de mancomunitats de règim preferent i no sé què, que, en definitiva, el que estan plantejant —el que passa és que no sé per què són tan timorats— és entrar en eixa línia. I el que nosaltres considerem és que entrar en eixa via, clar que sí, sense tindre definit un marc general, a l'únic que contribueix és a, encara, confondre més si cap el funcionament de l'entramat administratiu, naturalment que sí. Tindrem ajuntaments, consorcis, mancomunitats, mancomunitats preferents, no sé què, quan l'esquema, claríssim, és parlar dels ajuntaments, parlar de les comarques i parlar de l'administració autonòmica o de la Generalitat.

I després, ja veig que encara no veu vosté que canviar siga possible. Jo crec que està arribant ja al final, però bé. En el tema del règim local, molt ràpidament, instantani, el problema que l'estat cedisca competències no té res a veure amb nosaltres. Si l'estat cedeix competències haurà de cedir recursos. No cedirà als ajuntaments l'Estat competències exclusives de la Generalitat Valenciana, perquè no ho pot fer, que per a això són exclusives. I del que estem parlant és, entre altres coses, en els pressupostos de la Generalitat, quan en cada un dels programes al final posa allí: "y para subvencionar ayuntamientos y otras entidades", un mecanisme pervers de relació amb els ajuntaments. I el que estem plantejant és...

El senyor president:

Senyor Mollà. Per favor, acabe.

El senyor Mollà i Martínez:

Ja he acabat.

...incrementar això i ficar tot això perquè els ajuntaments tinguen major autonomia.

Gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies.

Senyor Moreno.

El senyor Moreno Carrasco:

Gracias, señor presidente.

Efectivamente, es verdad que es posible cambiar en 48 días y en menos tiempo, pero nosotros creemos que es bueno cambiar, pero cuando se cambia para bien, no porque usted crea que es el momento de cambiar. En todo caso a mí me parece que lo que sí es importante o necesario es que ustedes cambien también un poco el discurso; a mí me parece que ya es imprescindible, ya es perentorio que ustedes, de vez en cuando, reflexionen un poquito y cambien un poco el paso, cambien un poquito el discurso suyo porque, si nos exigen a nosotros o nos están presionando para que cambiemos un poquito, hombre, pongan ustedes también un poquito de buena voluntad y a lo mejor hasta nos entendemos.

Decir que es verdad, y yo he reconocido, que los ayuntamientos tienen necesidades económicas; y cuando hablábamos desde nuestro grupo de redistribución de competencias, estamos hablando de ver qué competencias tienen que asumir cada uno. Yo no he mencionado para nada el que el Estado central delegue más competencias en los ayuntamientos. Delegará o no delegará. Estamos hablando de que se establezca un marco claro de cuál es la competencia de cada uno, puesto que todos sabemos que durante muchos años los ayuntamientos han ido absorbiendo competencias sin la debida transferencia de fondos, que a lo mejor no les corresponde a ellos, que a lo mejor no les corresponde a ellos.

Por lo tanto, lo que estamos planteando es que se redefinan esos marcos, tanto financieros como competencias, y a partir de ahí ver la forma más idónea de prestar esos servicios, que creo que es lo que nos está demandando el ciudadano. No artificialmente establecer la ley como usted plantea. Es decir, porque ha parecido entender usted... No ha nombrado para nada mancomunidades y entidades supramunicipales. Parece que ustedes, con el tema de las comarcas, ya van arreglados.

Nosotros creemos que una forma de prestar servicios clara son las mancomunidades y otras entidades supramunicipales, y que a partir de ahí, de forma natural, estos mismos entes nos van a dar, de una forma, insisto, natural, lo que es la comarca futura. Ese es el camino, creemos, y lo hemos insistido siempre. Por lo tanto, a no ser que alguien nos demuestre que ese es un error, no creemos que tengamos que cambiar. Reflexionen ustedes un poco por si acaso el discurso lo tuvieron equivocado.

El senyor president:

Vamos a pasar a votación la propuesta de resolución defendida por el señor Mollà. Comienza la votación. Por 10 votos a favor, 35 en contra y 19 abstenciones queda rechazada.

Propuesta de resolución 292, del Grupo Parlamentario Socialista.

Señor Asensi.

El senyor Asensi Sabater:

Señor presidente, es para advertir a la presidencia que la propuesta de resolución es la 296, referida a (Remors.) Sí, señor presidente. (Remors.)

El senyor Callao Capdevila:

Señor presidente.

Señoras y señores diputados.

Desde que en el año 1982 se produjo la rotura de la presa de Tous, a partir de este acontecimiento, como era lógico y natural, se iniciaron unas actuaciones judiciales, un procedimiento penal, durante el cual una serie de ciudadanos, damnificados o perjudicados por este hecho, optaron por mantener en él la acusación particular. Otro número también bastante considerable de ciudadanos confiaron en que no era necesario ejercitar esas acciones, dejándolas en manos del Ministerio

Fiscal. Y todos, en definitiva, confiábamos en que el proceso no iba a estar sometido a grandes dilaciones, si bien es verdad que ya se anticipaba que, por su complejidad, no iba a ser un proceso corto.

Lo cierto es que ante esa complejidad o por causa de ella y, sobre todo, además de esta dilación propia de la complejidad del asunto, una serie de factores, que no es el momento de analizar, nos han llevado a esperar más de una década, sin conseguir un resultado positivo.

Vista esta dilación, vista esta circunstancia, vista la exasperación lógica de los damnificados, el Partido Socialista, y mi grupo en particular, con la voluntad política que correspondía a estas circunstancias, intentó resolver el asunto, y esto se cristalizó en este Real decreto ley, que todos conocen, del año 1993.

La aparición de este decreto, o frente a él, provocó a su vez otra serie de reacciones distintas, es decir, hubo personas que se acogieron a esta fórmula transaccional que cerraba el decreto y otras que pensaron que no era necesario. De manera que llega este momento, con estas suspensiones sucesivas del procedimiento, y nos encontramos con un número, el mismo número de perjudicados iniciales, pero en el que hay distintos grupos a distinguir —estos que ya anticipaba— y, además, un olvido en el propio decreto ley en el que se excluían a tres pueblos de la zona, de la comarca.

Bien, ante esto, mi grupo ha pensado que es el momento de insistir, una vez más, en que se amplíen estos beneficios del real decreto a estos tres pueblos y, a su vez, que se adopten medidas suficientes para que todos los afectados y perjudicados resulten igualitariamente tratados, de modo que se pueda llegar a una solución satisfactoria para todo el mundo.

Y por eso vamos a proponer a sus señorías y, en definitiva, a la Cámara que acepten, sin reparos, esta propuesta de resolución que les sometemos a su consideración.

Muchas gracias, señor presidente.

(Ocupa la presidència l'Excel·lent Vice-president Primer Senyor Vicent Soler i Marco.)

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Callao.

(Pausa.)

Doncs passem a votar la proposta de resolució. Comença la votació. Per 53 vots a favor, 1 en contra i cap abstenció és aprovada esta proposta de resolució.

Senyor Crespo, té la paraula.

El senyor Crespo Samper:

Moltes gràcies, senyor president.

La meua intervenció és per a explicar el vot del Grup Unió Valenciana.

La veritat és que ens alegrem que haja vingut esta proposta, on tres pobles que hi havien patit les conseqüències de l'enderrocament de la presa de Tous, ara per esta proposta entrem en disposició de rebre ajudes.

Però no sols és açò allò important. Allò important és perquè s'entra ja pel camí polític de la resolució de les qüestions, cosa que ha sigut moltes vegades denegada i negada en esta Cambra. I el camí polític de la solució del tema de Tous ens espanta, per dir-ho així, a votar favorablement a esta qüestió. Perquè som partidaris, i ho hem dit moltes vegades, que judicialment és molt difícil i políticament molt fàcil, com ara mateixa s'ha donat exemple.

Res més i moltes gràcies, senyor president.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Crespo.

Senyor Castellano.

El senyor Castellano Gómez:

Gràcies, senyor president.

Per a explicar el vot del Grup Parlamentari Popular al respecte.

Hem votat favorablement, encara que considerem que esta proposta continua sent insuficient, que és una proposta que és un pegat més a la solució política definitiva que nosaltres clarament hem explicat este matí en la nostra proposta de resolució.

Però és bo que haja vingut ací perquè és el reconeixement per tal que es reconega que el Reial decret llei té deficiències i que realment cal modificar-lo. Jo crec que és un reconeixement que s'ha fet ací per part del grup majoritari de la Cambra, que este matí en canvi no ha votat en consonància al que ara està fent.

I espere que, bé, el partit que sustenta el govern a Madrid estiga, una vegada més, més encertat del que ha estat el Grup Parlamentari Socialista en estes Corts este matí i torne a rectificar-los i, en este cas, aprobe la modificació del Reial decret llei.

Res més i moltes gràcies.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Castellano.

Proposta de resolució 343 i 351, del Grup Popular.

Senyor Calomarde.

El senyor Calomarde Gramage:

Muchas gracias, señor presidente.

Bien, con respecto a la propuesta de resolución 25.343 existe una transaccional que nosotros hemos aceptado, por lo cual retiramos obviamente nuestra propuesta y paso brevemente a comentar la posición de mi grupo.

La referida transaccional hace referencia al proyecto de ley de patrimonio cultural valenciano, que insta al Consell para que, antes de finalizar la presente legislatura, apruebe y presente a estas Cortes Valencianas.

Muy brevemente, por mi parte, comentar que nos parece una propuesta acertada y que coincide básica y fundamentalmente con la que habíamos planteados nosotros, aunque la denominación del proyecto de ley varíe en cuanto que el proyecto que nosotros habíamos presentado se denominaba Ley del Patrimonio Histórico-Artístico de la Comunidad. Entendemos que la denominación es prácticamente igual, aunque quizá sea la que actualmente se pueda aprobar en un sentido más genérico y más amplio, que nos parece conveniente y oportuno.

Queremos subrayar que, por parte de nuestro grupo parlamentario, se ha pedido en reiteradas ocasiones en estas Cortes la tramitación de ese proyecto de ley y también —y con esto termino mi intervención referida a la misma—, que nos parece que, cuando tramitemos en las Cortes este proyecto de ley, tendremos una seguramente única oportunidad, muy importante, de llegar a un acuerdo, que desde luego mi grupo desea, por cuanto que el patrimonio, su conservación, su restauración y su permanencia no puede ser nunca un motivo de litigio partidista, sino todo lo contrario. El patrimonio es algo muy importante. Conseguir en esta casa y en estas Cortes un amplio acuerdo o pacto por el patrimonio nos parece fundamental y a ello estamos enteramente dispuestos.

Con respecto a la siguiente, a la 25.351, queremos también —muy brevemente por el tiempo—, manifestar qué sentido tiene nuestra propuesta de resolución. Pedimos a las Cortes Valencianas que éstas insten al Consell a la presentación, dentro del actual período de sesiones, del Plan de Formación Profesional para la Comunidad Valenciana.

Esta petición, por parte de nuestro grupo parlamentario, en absoluto es ni nueva ni novedosa. Lo hemos venido haciendo en estas Cortes desde el año 1991 en reiteradas ocasiones y con motivo de intervenciones parlamentarias diversas; creemos que es un momento absolutamente oportuno e importante, entre otras razones porque el presidente de la Generalitat se refirió ayer por la mañana en su discurso a este mismo asunto y consideramos que es el momento en que el Consell, el gobierno, traiga a las Cortes un Plan de Formación Profesional para la Comunidad Valenciana.

Y quisiera subrayar dos cosas importantes. No se trata, desde nuestro punto de vista, que dicho plan lo sea parcial y de anticipación presupuestaria de alguna cantidad, en este caso 4.000 millones que tuvimos oportunidad de aprobar recientemente en el debate de presupuestos en las Cortes, sino de un plan global y de alcance.

Es decir —y lo aclaro con un ejemplo brevísimo, que todas sus señorías, como es natural, entenderán perfectamente—, no se trata sólo de que se nos diga en las Cortes dónde y cuántos centros de formación profesional se pueden establecer, sino de consensuar, con empresarios, sindicatos, profesores y sectores afectados en la administración referida a la formación profesional, un amplio plan de choque que sirva y que sustente un relanzamiento en nuestro sistema económico indudablemente relacionado con la formación profesional, tanto la formación profesional reglada cuanto la formación profesional ocupacional.

Este es el sentido de nuestra propuesta y no otro. Y, por lo tanto, es una propuesta dirigida al conjunto del gobierno. No, en absoluto, a una sola conselleria, en este caso la Conselleria de Educación y Ciencia, sino a dos fundamentalmente, que son: Educación y Ciencia y Trabajo. Cualquier otra interpretación de la propuesta pecaría de parcialidad, que mi grupo no desea introducir en este tema, en este asunto.

Y subrayar la perentoriedad de la presentación del plan. Plan que no tiene por qué ser ni breve ni conciso. Plan que entiendo o entendemos que debe necesariamente ser plurianual por la complejidad del mismo y por el importante esfuerzo inversor que, sin duda, supondrá para la Generalidad Valenciana el llevarlo a cabo.

Este es el sentido de la propuesta que sometemos a su consideración y que espero sea votada favorablemente, entre otras razones, porque ayer fue presentada como propia por el presidente de la Generalidad, cosa que nosotros, sin lugar a dudas, vamos a apoyar.

Nada más. Gracias, señor presidente.

El señor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Calomarde.
Senyor Nabàs. Torn en contra a la 351.

El señor Nabàs i Orenga:

Vull utilitzar torn en contra a la proposta de resolució 25.351 del Grup Parlamentari Popular, i molt ràpidament, senyor president, senyories, perquè el Grup Parlamentari Socialista ha presentat una proposta de resolució en què hem incorporat propostes d'altres grups d'esta cambra —del Grup Mixt, el Grup Nacionalista d'Unió Valenciana—, i creiem que la proposta transaccionada amb altres grups és molt més rica que la simple petició que fa el Grup Popular que es presente un Pla de formació professional, amb alguns matisos i alguns aspectes que després, en el torn que haja de defensar-la, explicaré. És per això que votarem en contra d'esta proposta, perquè en el Grup Parlamentari Popular no han volgut acceptar la transaccional que han firmat els altres grups.

El señor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Nabàs.
Senyor Calomarde.

El señor Calomarde Gramage:

Muchas gracias, señor presidente.

Aunque posteriormente, señor Nabàs, espero tener oportunidad de explicar el sentido del voto de mi grupo en relación con la propuesta que usted anuncia, comentarle, y brevísimamente por cuanto que, insisto, lo haré después, que nosotros no vamos a apoyar la transaccional a que usted se refiere por lo que acabo de explicar ahora, es decir, por la extensión del Plan de la formación profesional que se reclama.

Vuelvo a insistir que la propuesta que nosotros acabamos de hacer, y me ceñiré a ella, por supuesto, pedimos un Plan de formación profesional para la Comunidad Valenciana, no que ustedes expliquen —a lo cual, por supuesto que no nos negamos, en modo alguno— cómo y de qué manera piensa invertir la Conselleria de Educación y Ciencia los 4.000 millones con los que presupuestariamente se anticipan en el presente ejercicio presupuestario, valga la redundancia, la construcción de nuevos edificios de formación profesional. No es lo mismo, y ése es el sentido, creo que bastante profundo, de nuestra discrepancia.

Muchas gracias, señor presidente.

El señor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Calomarde.
Senyor Nabàs.

El señor Nabàs i Orenga:

Moltes gràcies, senyor president.

Jo crec que la discrepància no és tan profunda, senyor Calomarde, i la proposta que fan els distints grups de la cambra, entre ells el Grup Parlamentari Socialista, és molt més rica que la de vostés. Inclou fonamentalment un element que creiem substancial que vostés no aporten, que és el finançament d'este pla de xoc que el president de la Generalitat ahir mateix va anunciar, i dins de tot el projecte de desenvolupament de la Logse a la Comunitat Valenciana. Pensem que és molt més important, molt més rica i enriquidora al debat de la necessària reforma de la formació professional, i a este pla de xoc anunciat per l'administració educativa.

El señor vice-president primer:

Molts gràcies, senyor Nabàs.

Votarem, en primer lloc, l'esmena transaccional resultant de l'acostament de posicions, i per tant, retirada necessària, de les resolucions 25.298 socialista i 25.343 del Partit Popular. Estem d'acord, sobretot el Grup Parlamentari...? Molt bé, sabem el que estem votant. Comença la votació. Per 57 vots a favor, cap en contra i cap abstenció s'aprova l'esmena transaccionada.

I ara votarem l'esmena 351 del Grup Parlamentari Popular. Comença la votació. Per 24 vots a favor, 33 en contra i cap abstenció es rebutja aquesta proposta de resolució.

Proposta de resolució 328, del Grup Nacionalista Unió Valenciana. Senyor Villalba.

El señor Villalba Chirivella:

Gràcies, senyor president.

Encara que en l'ordre facilitat ara correspondria, com vosté molt bé ha dit, la 328, sol·licitem que es debata la 333, perquè com previsiblement el ple continuarà demà, i per millor

ordenació del debat dels grups parlamentaris de tota la cambra, creiem que és convenient que accepten esta modificació.

Moltes gràcies.

El senyor vice-president primer:

Molt bé. Doncs passem a debat l'esmena 25.333 del Grup Nacionalista Unió Valenciana. Senyor Artagoitia.

El senyor Artagoitia Calabuig:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyores i senyors diputats.

Esta proposta de resolució que portem ací el primer que diu és la manifestació per a demanar a esta cambra que volem obtindre un sistema de finançament més just per a esta comunitat.

Després té dos punts, dos apartats, que nosaltres pensem que estan molt clars, un d'ells és obtindre el pagament pel govern central dels deutes a la Generalitat en el seu moment pertinent, regularitzant d'immediat els endarreriments existents i exigint el pagament de les despeses financeres tingudes per la Generalitat Valenciana per l'endarreriment en el pagament dels deutes del govern central. Jo crec que l'explicació per si mateixa és suficient. Ja ho vam dir en alguna ocasió, fins i tot a l'ex-conseller senyor Birlanga quan es feien les retencions de l'IRPF, que eixe sistema ens pareixia molt bé per al Senegal o el Congo, però no per a un país que està a Europa. Per tant, creiem que la Comunitat Valenciana està ací perjudicant-se amb uns endarreriments d'un diners que s'ens han de donar en el moment que corresponen, no quan a l'estat li vinga bé. Que com a mínim, en qualsevol actuació passa en el món normal, les despeses financeres que deriven d'eixe endarreriment del pagament hagen de ser a càrrec de l'estat.

La segona qüestió que es planteja és la immediata igualació per càpita –les pessetes per habitant– dels recursos rebuts per la Comunitat Valenciana per a igualar-los a la mida dels recursos financers transferits a les comunitats de règim comú amb el mateix nivell de competència. Jo crec que cosa més justa no cap. No volem més que ningú, però menys que ningú tampoc. Eixe és el plantejament, com a mínim, que vostés mateixos han defés en més d'una ocasió, i aquí estan les hermoquesques per a fer constància d'eixe punt.

Tot això per a finalitzar, com sempre, amb l'exigència dels concerts econòmics per a la nostra Comunitat Valenciana, que és el sistema de finançament que nosaltres hem vingut reivindicant contínuament i que, com ja va advertir ahir el nostre portaveu, si no s'afanyem no solament el tindran Navarra i el País Basc, com ja el tenen, sinó alguna altra comunitat el tindrà abans que nosaltres, i com sempre, anirem a la cua.

Com ja hem dit reiteradament, este últim apartat és una proposta que portem reiteradament, és ja molt coneguda, no ens repetirem massa. Està clar que hem dit sempre que els sistemes de finançament que tenim a hores d'ara no ens aprofiten, que ens estan perjudicant. Ja vam veure el que va passar amb la Lofca, amb l'acord de 1992. I i fins i tot en l'últim acord quant a la cessió del 15% de l'IRPF –bé, el 15% no, la correcció d'eixe 15%, que encara no sabem el que ens donen, o ja veurem quin percentatge és exactament el que haurem de veure–, que al fi i al cap ho van recolzar dient que era un pas per a un fi, però no un fi per si mateix.

Nosaltres, al fi i al cap el que estem demanant, i ho tornem a reiterar, són els consells com a un objectiu per a aconseguir una major capacitat econòmica i política i per a no tindre que demanar, per exemple, la proposta que he defés anteriorment: plans d'ocupació o modificacions de política fiscal de l'estat per a poder solvertar els problemes que tenim de la desocupació en la nostra comunitat. Al fi i al cap, l'únic que estem de-

manant és la regulació de les nostres fonts tributàries i poder tindre eixa autonomia que creiem que ens mereixem, sense oblidar, com sempre hem dit, la solidaritat que correspon a tots els pobles d'Espanya, encara que abans, quan jo l'he demanat per a nosaltres, ens hem quedat demanant-la i no hem tingut el suport del grup que governa.

Res més, senyor president.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Artagoitia.

Senyor Fuentes.

El senyor Fuentes Prosper:

Senyor president. Senyories.

La proposta de resolució que presenta ací el Grup Parlamentari d'Unió Valenciana –no ho dic jo, no és l'opinió meua, és l'opinió del mateix diputat que defensa el grup, sobretot la part final que és la bomba de la traca– ja és coneguda i sabuda, on diu i s'acaba tot açò finalitzant amb l'exigència dels concerts econòmics. Per tant, jo crec que la cambra no acceptaria que continuara jo donant-li més importància i més debat a un tema que ja hem debatut ací, que no és dir: "Defugiu el debat". No el defugim. El diputat senyor Artagoitia sap quina és la posició del nostre grup. Per tant, davant d'eixa posició del nostre grup sap vosté que nosaltres creiem que els concerts impliquen un nou sistema de finançament, una nova negociació, una reforma de la Lofca, requereix un consens polític, requereix un nou sistema de distribuir els fons.

Però vaig a la part primera que és la més important. En principi vostés diuen, i per tant, no podem recolzar-ho, és inevitable que no puguem recolzar-ho, que diuen que les Corts Valencianes mostren la seua disconformitat amb el sistema de finançament de la Comunitat Autònoma Valenciana. Nosaltres, el grup majoritari, no podem estar en contra d'este sistema de finançament que nosaltres hem recolzat. Nosaltres continuem defensant els criteris que ací davant hem exposat, davant de les Corts, els criteris que volem que es respecten els principis constitucionals de suficiència, solidaritat i finançament adequat. També volem anar caminant cap a un sistema on hi haja un major grau de finançament de la Comunitat Valenciana cap a la igualació en renta per càpita. Però vostés, sense més ni més, diuen "immediata igualació per càpita". Vostés, de sobte, diuen "immediata igualació per càpita". Vostés s'obliden que hi va haver un acord el 20 de gener de 1992, un acord que està en vigor fins a 1996? S'obliden que hi ha un acord de 1992 a 1996. S'obliden vostés que hi ha un acord del Consell de Política Fiscal i Financera del 7 d'octubre de 1993? També. Jo crec que és una proposta totalment irrealitzable el que vostés estan demanant, on diuen "igualació immediata del finançament per càpita per comunitats autònomes". S'oblida de l'acord de 1992, s'oblida de l'acord de 1993. De quins recolzaments disposa vosté? Amb quins acords disposa vosté per a proposar açò?

I després afegeix un punt més i diu que el govern central regularitzarà... El senyor Lerma, ahir, el president de la Generalitat va dir en el seu discurs i en les contestacions que estaven ja en marxa tots els acords per a aconseguir eixos retardaments i els acords respecte al finançament en matèria de sanitat i retardaments. Vosté ara s'afegeix al carro d'una cosa que ja està en marxa.

En definitiva, per totes estes raons, perquè no podem ser contradictoris amb un acord on nosaltres diem que estem amb els acords que s'han aconseguit amb les autonomies de finançament de 1992, també amb l'acord de coparticipació fiscal d'octubre de 1993, perquè creiem que és totalment irrealitzable, en termes tècnics i polítics, la immediata igualació

per càpita, i perquè el debat sobre concerts econòmics ja és un debat conegut en esta cambra, que nosaltres no podem, perquè no hi ha ni suficient acord ni consens ni eixa espècie de voluntat política que vostés tampoc s'han preocupat gens en tractar d'aconseguir-les. Per totes eixes raons no podem recolzar esta proposta.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Fuentes.
Senyor Artagoitia.

El senyor Artagoitia Calabuig:

Moltes gràcies, senyor president.
Senyor Fuentes.

És de veres, com vosté diu, que tot està en marxa, però al final tot està en marxa però nosaltres sempre perdem. No tornaré a traure-li ací un quadre de la Secretaria d'Estat d'Hisenda on marca les diferències entre la comunitat que més percep per càpita i nosaltres, que estem en la cua, la penúltima. La qual cosa, si continuem caminant així, malament. A la millor no és immediatament la igualació, però el que està clar és que si no anem caminant per algun lloc, certament no aplegarem.

Està clar que nosaltres ací també hem escoltat, quan es parlava del tema del 15%, algunes declaracions que després van tindre que canviar-se, perquè clar, quan un altre senyor va visitar el president del govern, va i li va traure un cert acord, també de coses que pareixia que era una cosa impensable i intolerable i que anava a trencar no sé quina cosa també. Mire, senyor Fuentes. El que està clar és que d'estes propostes almenys de les que hi havia, almenys amb alguna crec jo que vostés estaran d'acord. Fins i tot alguna hauria d'haver-se recolzat. Pense jo que només siga la despesa que ens costa els diners que no ens paguen, només siga això, quan a més vosté hauria de dir: "Mira, això ho hem de recolzar", perquè crec que vam parlar aquí ja de 3.000 milions des de fa dos anys més; si anem sumant, passem de 6.000 milions de despeses que hen tingut per càrrega financera. Que no ens competeix a nosaltres? Això amb minusvaloració dels diners que podem haver destinat a inversió. Tampoc ens ho recolzen.

I de la immediata igualació per càpita, home, al fi i al cap estem fent el que el nostre president de la Generalitat ha dit més d'una volta. I ja fa temps, eh? perquè no és d'ahir. Li ho he dit abans: agafe l'hemeroteca i busque, que parlarem de més d'un any, i de més d'un any continuem parlant.

Per tant, està clar que vosté se n'ha anat a la part final, però no entra en les altres dues més a fons. Però bé, senyor Fuentes, les posicions són conegudes i, al fi i a la postre, com ja li vaig dir un dia al senyor Birlanga: a poc a poc anirem duent-los al lloc, no es preocupe, encara que hàgem d'anar nosaltres insistint continuament, perquè són vostés els qui estan canviant de posició i no nosaltres que tenim la mateixa que hem tingut sempre.

Res més i moltes gràcies.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Artagoitia.
Senyor Fuentes.

El senyor Fuentes Prosper:

Senyor president.

Amb molta brevetat, senyor Artagoitia, molta brevetat. No he tirat cap al final, ho he dit al principi i està claríssim. ¿Com pot este grup parlamentari expressar un acord en les Corts dient que mostren la disconformitat amb el sistema de finançació de les comunitats autònomes quan l'hem signat?

Nosaltres no arribem a eixe grau de contradicció, perquè tenim també la responsabilitat de governar, vostés poden fer esta proposta, per descomptat.

I dir una cosa, quan vostés estan dient que per què no aprofitem una part, perquè per economia de mitjans hem de continuar repetint el que ja és un acord viu —que no hem renunciat a ell— i va ser aprovat per unanimitat de tots on diguérem que totes les Corts Valencianes estàvem d'acord en procurar aconseguir el màxim consens polític possible per anar cap a la igualació de la finançació per càpita. Això tots els grups hem dit que sí, que estem d'acord. ¿Vosté què vol, repetir-ho individualment? Aprofitar-se com a grup individualment d'este punt que el consensuàrem entre tots? No té sentit, en termes polítics, de negociació política. I al final vosté diu: «i tot açò finalitzant amb l'exigència dels concerts econòmics». Així que sí que li he contestat als primers, i allò dels concerts, és que està el debat en el *Diari de Sessions* tan repetit que jo crec que ja no afegiria més arguments. Ni vosté me n'ha dit cap de nou ni jo li'n puc donar més nous, excepte que vostés avancen en eixe projecte que mai han fet.

I acabe amb una cosa; vosté en tota la seua argumentació ha dit: «i tot açò fa que la Comunitat Valenciana en lloc d'anar avant vaja cap arrere». La Comunitat Valenciana, en els darrers anys, la seua comparació en el nivell de regions dins la Comunitat Europea, o de l'Unió Europea actualment, ha passat com vosté sap del 75% al 82%; són dades oficials de la pròpia Comunitat Europea. Eixos 7 punts en els darrers anys no crec que siguen cap arrere sinó cap avant. ¿Vosté no vol veure-ho? Això ja és cosa de vosté.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Fuentes.

Passem a votar l'esmena 15.333. Comença la votació. Per 10 vots a favor, 36 en contra i 14 abstencions, és rebutjada l'esmena.

Proposta de resolució 25.289, d'Esquerra Unida. Senyora Marcos.

La senyora Marcos Martí:

Gràcies, senyor president.

Senyores diputades i senyors diputats.

Jo pense que és ben conegut els esforços del meu grup, com d'altres de la cambra, de plantejar sistemàticament davant aquesta cambra la realitat que suposa l'aplicació de la Logse al País Valencià. Realitat que està fent palés que en aquestos moments les mancances pressupostàries continuades, els endarreriments progressius i els avanços de determinats nivells de la Logse —sense recursos econòmics suficients— estan produint una veritable perversió de la Llei, una minva de la qualitat de l'ensenyament públic al País Valencià, i uns efectes que jo pense que són indesitjables per a un sistema públic com el sistema educatiu que, segons paraules i declaracions del propi president de la Generalitat Valenciana, tan important és per a la formació dels futurs ciutadans i ciutadanes del País Valencià.

Aleshores, pensem que és necessari fer un plantejament seriós, un plantejament que passa per demanar que el govern valencià planteja davant d'aquestes Corts una Llei de finançament de la Logse, que siga capaç de donar solució. Perquè siga capaç de quantificar i de dir d'on es detrauen els recursos necessaris i que establisca els compromisos pressupostaris anuals necessaris per a enfrontar totes i cadascuna de les necessitats que es deriven de l'aplicació de la Logse i demés normes concordants, i puguem garantir realment no sols la formació dels futurs valencians i valencianes, sinó també els re-

quisits mínims de qualitat que requereix el servei públic educatiu.

Gràcies.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyora Marcos.
Senyor Puig.

El senyor Puig Noguera:

Gràcies, senyor president.

Senyories. Per a explicar el nostre vot negatiu a la proposta de resolució d'Esquerra Unida. Bàsicament són dues les raons que adduïm. La primera d'elles en el sentit que de cap de les maneres pressuposa una major efectivitat en el compliment de la Logse que vaja acompanyada d'una Llei de finançament de la reforma. I tant és així, que caldria fer només una xicoteta mirada al que és en educació comparada el funcionament de totes les reformes al llarg dels últims 20 o 25 anys per veure que tal cosa no ha garantit necessàriament que la reforma educativa haja pogut dur-se en els termes més adequats possibles. Nosaltres considerem que tenim al nostre abast l'última reforma, la de l'any 1970, on precisament es denominava Llei general d'educació i finançament de la reforma educativa, i això no va garantir totalment la seua assumptió en els termes previstos.

Per tant, esta seria la primera raó que adduiríem en contra de considerar una Llei de finançament de la reforma educativa en els moments actuals. I per altra banda, és evident que el Grup Socialista ha transaccionat amb altres grups de la cambra, una proposta de resolució que recull necessàriament alguns dels aspectes que, al nostre entendre, poden fer factible que la reforma es duga en els termes estrictes en què s'ha redactat. Conseqüentment, anem a votar en contra de la proposta de resolució.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Puig.
Senyora Marcos.

La senyora Marcos Martí:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyor Puig, efectivament hi ha una esmena transaccional presentada entre vostés i altres grups que parla –jo no tinc la transaccional amb la redacció final–, però en principi parla de un estudi de les necessitats i un programa d'inversions per a escometre la generalització de la Logse. Efectivament, un estudi de necessitats no és el mateix que una Llei. I no és el mateix un estudi... Mire vosté, si els plans a vegades no s'acompleixen, els estudis i les seues conclusions no tenen capacitat d'obligar a ningú. Aleshores, nosaltres pensem que precisament per a garantir allò que nosaltres recolzarem en el parlament de l'estat –perquè jo pense que ho he dit ací més d'una vegada però m'agradaria tornar a repetir-ho–, el grup parlamentari de «Izquierda Unida-Iniciativa per Catalunya» va recolzar la Logse, però la va recolzar amb les condicions que es poguera desenvolupar amb unes mínimes garanties de qualitat i de compliment d'allò acordat en la Logse.

Com que la realitat està demostrant que no és així, i com que la realitat està demostrant que davant del retall pressupostari una de les qüestions en què més es produeixen endarreriments és en la qüestió de la reforma educativa, és pel que nosaltres plantejem la necessitat que hi haja una Llei, una Llei que reculla precisament tots i cadascun del que serien les necessitats derivades de l'aplicació de la Logse i demés normes concordants. Però amb la figura d'una Llei, perquè creem que la reforma educativa és una cosa molt seriosa i no pot estar a

l'atzar de creixements o decreixements pressupostaris que en un any o en un altre pot patir la Conselleria d'Educació del País Valencià. I perquè pensem que precisament la formació dels valencians i valencianes i el compromís amb un ensenyament progressista i de qualitat, no pot dependre exclusivament d'eixe retall o no conjuntural, sinó que ha de tindre un marc financer que garanteix que es du a terme en totes les condicions que es varen negociar en el moment de la seua aprovació.

Gràcies.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyora Marcos.
Senyor Puig.

El senyor Puig Noguera:

Gràcies, senyor president.

Precisament eixe marc financer es recull d'alguna forma en eixa proposta de resolució, quan es parla d'elements o variables que hauria de contemplar-se, com són l'estudi de necessitats, un programa d'inversions i també es parla de finançament. Per tant, creem que està àmpliament contemplat tot allò que és estrictament necessari per al compliment de la Logse. D'altra banda, no se li escaparà a vosté també que és exercici pressupostari darrere exercici pressupostari, el que ha de fer factible el compliment d'esta norma.

Per tant, no trobem raons argumentals, salvat que intente marcar diferències amb la resta de la cambra. Però jo li he de recordar que ser diferent no equival necessàriament a ser dissident. I en aquest cas pense que el seu plantejament és totalment equivoccat.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies.

Passem a votar la proposta de resolució 25.289, d'Esquerra Unida. Comença la votació. Per 22 vots a favor, 38 en contra i cap abstenció, és rebutjada la proposta de resolució.

Proposta de resolució 295, del Grup Parlamentari Socialista. Senyor Asensi.

Senyor Asensi, ens explica la situació?

El senyor Asensi Sabater:

Gracias, señor presidente.

Es que debido a la alteración ya numerosa de propuestas de resolución correspondía ahora, puesto que no se ha solicitado ningún cambio, defender la 292.

El senyor vice-president primer:

O siga que si vostés no diuen res, esta presidència entén que tot l'ordre de vostés ha corregut...

El senyor Asensi Sabater:

Se podría fijar esa práctica parlamentaria.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Asensi.

Per tant, el Grup Parlamentari Socialista, defensa de la proposta de resolució 25.292.

Senyor Asensi, té la paraula.

El senyor Asensi Sabater:

Muchas gracias, señor presidente.

Señorías. Se puede decir que con la reforma del Estatuto de Autonomía y con la derogación de la Ley orgánica de transferencias de la Comunidad Autónoma que se está llevando a cabo en el Senado –y cuando concluya esta reforma, que

concluirà positivament— habrem cubiert una etapa im-
portante en el desarrollo autonómico valenciano. Una etapa en
la que, aún ejerciendo estas competencias por vía delegada
más las que propiamente correspondían según la vía de acceso
a la autonomía que seguimos, qué duda cabe que existía una
condición suspensiva que empañaba, podíamos decir, la ple-
na autonomía en sentido formal e institucional a la que sin em-
bargo accederemos en breve.

Supone pues finalizar una etapa y abrir otra en la que hay
que plantearse también nuevos horizontes y nuevas perspec-
tivas. De ahí que esta resolución trate, en un momento en el
cual se está configurando en un proceso de profundización de
la democracia y de las autonomías en España, la presencia
de la Comunidad Valenciana como comunidad histórica que
es. No solamente por sus raíces históricas que no es el caso
aquí relatar, y que todos somos plenamente conscientes de su
importancia política e histórica, sino también en cuanto al pa-
pel que puede jugar esta comunidad en el futuro en la confi-
guración de la propia estructura del estado, de la simplifica-
ción administrativa y en definitiva de la presencia y de su
voluntad política en el conjunto de España.

Por eso, esta propuesta de resolución, que no hace falta ser
explicada detenidamente, lo que plantea es una voluntad po-
lítica que estas Cortes expresan con el fin de que nuestra co-
munidad sea siempre tenida en cuenta. O mejor dicho, que
ningún proceso pueda abrirse sin que se tenga en cuenta la
presencia de la Comunidad Valenciana en el mismo. En este
sentido, yo creo que auna y que recoge aspiraciones, posicio-
nes y propuestas que han sido oídas en otras ocasiones. Creo
que con esta resolución contaremos con el apoyo de sus señó-
rías, y de esa forma también manifestaremos la voluntad uná-
nime de llevar estos objetivos y estas aspiraciones adelante.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Asensi. Passem a votar proposta de
resolució 25.292. Comença la votació. Per 59 vots a favor, cap
en contra i cap abstenció s'aprova la proposta de resolució.

*(Ocupa la presidència el Molt Excel·lent Senyor Antoni
García i Miralles.)*

El senyor president:

Proposta de resolució 338, del Grup Parlamentari Popular.
El senyor Castellano Gómez té la paraula.

El senyor Castellano Gómez:

Gràcies, senyor president.
Senyores i senyors diputats.

Una anàlisi simple sobre l'administració local ens demo-
stra que la mateixa està travessant actualment una complicada
i una problemàtica situació. Problemes crònics, com la falta de
clarificació de competències entre les administracions, les
hem comentat ja moltes vegades des d'esta trona; falta de cla-
rificació de competències que ens conduïxen a l'actuació su-
perposta que diverses institucions fan per a la prestació d'un
mateix servei públic, el que suposa a la vegada un augment de
la despesa pública i la no aplicació en eficiència del principi
de subsidiarietat. Problemes crònics també com la falta de fi-
nançació adequada per atendre els serveis que actualment
presten els ajuntaments, molts d'elles, molts serveis d'ells que
estan prestant-los sense realment ser competents. Faltes i pro-
blemes, com la falta de coordinació entre les institucions i
entre les administracions. Sols caldria recordar ací en la Co-
munitat Valenciana la Llei de coordinació de diputacions pro-
vincials, aprovada en l'any 83, que pràcticament ha quedat en
paper banyat i que no funciona en els termes que està aprovat.

Per tant, jo crec que tots estos problemes crònics que hem
debatut diverses vegades en la trona fan urgent plantejar, sen-
se més dilacions, actuacions decidides, tant en l'àmbit estatal
com en el de la nostra comunitat.

Ja he repetit diverses vegades, ací des d'esta trona, que a
nivell estatal fa falta un gran pacte de redistribució de compe-
tències entre l'administració central, autonòmica i local. Però
jo crec que açò no lleva que en l'àmbit de les nostres compe-
tències territorials i estatutàries, digam, iniciar ja actuacions al
respecte.

Per això sol·licite, en esta proposta de resolució, que es
presente un projecte de llei que redunde en una potenciació de
l'autonomia municipal i redunde al mateix temps en uns ser-
veis més coordinats, eficaços i eficients per als ciutadans. Un
projecte de llei que sente les bases de la delegació de compe-
tències i funcions pròpies de la Generalitat en els ajuntaments,
en aquells ajuntaments, per suposat, conforme diu el nostre
Estatut en l'article 45.2, que pels seus mitjans puguem assu-
mir-los. Un projecte de llei que marque els criteris objectius
per a ficar en marxa eixes delegacions, que podien ser, per
exemple, criteris de població, pressupostaris, geogràfics, et-
cètera; la fórmula de delegació o si ha de ser per mitjà de con-
venis o a través de plans que la pròpia llei establezca a
l'efecte, de quina manera es van a distribuir els recursos, et-
cètera, etcètera, jo crec que són temes importants perquè es
vegen en esta cambra per mitjà d'un projecte de llei.

No és suficient que diverses lleis sectorials estiguen dele-
gant algun tipus de competències en els ajuntaments, sinó que
entenem que ha d'haver un text legal que marque estos crite-
ris objectius en els quals els ajuntaments puguem assumir, se-
gons les seues capacitats, les funcions que també el principi de
subsidiarietat li convinga de cara als ciutadans, en matèries
com vivenda, turisme, deport, juventut, serveis socials, urba-
nisme, etcètera.

Per tant, jo crec que hem de fer bo el principi de subsidia-
rietat, que un servei públic que siga prestat per una sola admi-
nistració, i a poder ser que siga eixa administració la que es-
tiga més prop de l'administrat, més prop del ciutadà, i que per
tant donem tots els grups el recolzament a esta proposta de
resolució que el que vol és impulsar l'autonomia municipal i
desenvolupar el nostre Estatut d'Autonomia en allò que esta-
bleix l'article 45, paràgraf 2.

Dins d'estes competències donem un pas decidit per a re-
soldre els problemes actuals de l'administració local. Gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies.
El senyor Moreno té la paraula.

El senyor Moreno Carrasco:

Gracias, señor presidente.
Señoras y señores diputados.

Muy brevemente, puesto que este planteamiento del Gru-
po Parlamentario Popular también ha sido debatido hace bre-
ves fechas de una forma muy parecida y está íntimamente
ligado al que hemos mantenido anteriormente con una pro-
puesta del Grupo Parlamentario de Esquerra Unida.

Decir que coincidimos básicamente en lo que ha plantea-
do el representante del Grupo Parlamentario Popular. Es de-
cir, los ayuntamientos atraviesan por una situación difícil, por
una situación complicada en cuanto a los medios de financia-
ción que reciben para poder hacer frente a las competencias
que tienen asumidas.

El mismo representante del Grupo Parlamentario Popular
plantea que es necesario y urgente un pacto a nivel estatal para
redefinir esas competencias. Entonces, creemos que ése es el

camino, y así lo hemos manifestado en sucesivas ocasiones. Primero: pacto a nivel estatal para redefinir competencias, qué debe ser exclusivamente del estado, qué deben asumir los ayuntamientos, las diputaciones y las comunidades autónomas. Como paso sucesivo, evidentemente, y una vez los ayuntamientos tengan medios suficientes desde el punto de vista financiero para hacer frente a las competencias que a nivel estatal se le hayan conferido, podríamos hablar de trasladar competencias propias de la comunidad autónoma a los ayuntamientos. Pero ahora yo creo que lo único que haríamos es complicar la situación por la que se encuentra.

Si actualmente ustedes mismos reconocen que no tienen medios ni económicos ni muchas veces materiales suficientes, ni personales, para hacer frente a las competencias que se están realizando, difícilmente podríamos ayudarles a los ayuntamientos transfiriéndoles más competencias, aunque fueran acompañadas de medios financieros, aunque fueran acompañadas de medios financieros. Lo que hay que aclarar es que competencias debemos realizar cada uno, y posteriormente buscar el marco territorial adecuado para hacer frente a las competencias que tenga cada uno.

Pero yo creo que lo que ustedes intentan va por delante de la solución correcta. Por lo tanto, una vez más nos vamos a oponer a su planteamiento.

El señor presidente:

Senyor Castellano.

El señor Castellano Gómez:

Gràcies, senyor president.

Senyor Moreno, vosté i jo hem debatut ja moltes vegades este tema i li he explicat en la meua exposició que no obsta el que haja d'haver un gran pacte de redistribució de competències a nivell estatal perquè dins de les nostres competències territorials i estatutàries, i dins del nostre pressupost de la Generalitat Valenciana, pugam donar un pas decidit en la delegació de funcions i competències en els nostres ajuntaments. Jo crec que una cosa no lleva absolutament l'altra. Hi haurà ajuntaments que podran assumir-ho, de fet per lleis sectorials alguns ajuntaments ja han assumit eixos serveis, però casualment no han assumit la transferència de mitjans materials i econòmics per part de la Generalitat. Per tant, jo crec que s'ha de fer un projecte de llei bàsic perquè això no passe.

Jo li he de confesar una cosa. No anava a presentar esta proposta de resolució, i a la millor ho haguera encertat perquè, com he vist en altres propostes de resolució del seu grup que han presentat respecte a l'administració local, són pràcticament calcs de les que fa any i mig este diputat, este grup parlamentari havia presentat, per exemple per a recordar-li la revisió de les competències de la coordinació de diputacions provincials o del tema de les mancomunitats que, evidentment, vostés votaren en contra i hui les donen com a proposta de resolució. Espere que esta, l'any que ve o en altres ocasions, puguen aprovar-la encara que siga per una proposta de vostés. Tinc eixa esperança. Moltes gràcies.

El señor presidente:

Moltes gràcies.

Senyor Moreno.

El señor Moreno Carrasco:

Gracias, señor presidente.

¡Hombre!, mire, yo creía que estábamos debatiendo las transferencias de competencia de la comunidad autónoma a los ayuntamientos con los medios financieros correspondientes. Pero usted ha mezclado ahora unas propuestas que poste-

riormente vamos a debatir. No tiene nada que ver una cosa con la otra. Es verdad que discutimos hace un mes una propuesta suya de un proyecto de ley de mancomunidades, y es verdad que nos opusimos, por la misma razón que ahora pedimos que se traiga, porque le dijimos que estaba prácticamente terminado, y usted lo sabe. Y no nos parecía correcto aprobar una propuesta de resolución cuando ustedes sabían que estaba redactada.

Lo único que planteamos ahora es una meta más ambiciosa. Nosotros decimos que en lo que queda de legislatura, y lo vamos a discutir posteriormente, se regulen todos los temas de mancomunidades y entidades supramunicipales, que es un proyecto más ambicioso que lo que ustedes planteaban en la ley de presupuestos.

Y volver a insistir en esto ya para terminar. Es decir, me parece que ustedes lo que pretenden es hacer demasiadas cosas a la vez. Si tiene que haber un pacto a nivel estatal de redefinición de competencias, tiene que dotarle de medios suficientes para atender esas nuevas competencias. Se tiene que hablar también de un nuevo sistema de redistribución territorial para hacer frente a esas competencias, porque todos tenemos claro que hay que ir a mancomunidades, consorcios y entes supramunicipales para poder atender eficazmente esas competencias. Y a la misma vez establecemos nuevas delegaciones sobre los ayuntamientos, vamos a montar un follón impresionante.

Vamos a ir paso a paso, nueva redistribución de competencias, nuevo sistema de distribución territorial para poder hacer frente a esas competencias, y posteriormente delegación de unas nuevas para que ellos puedan ejecutarlas.

El señor presidente:

Muchas gracias.

Pasamos a votación la propuesta de resolución. Comienza la votación. Por 21 votos a favor, 43 en contra y ninguna abstención se rechaza.

Propuesta de resolución, del Grupo Parlamentario de Esquerra Unida, 283.

¿Está transaccionada, no? Pues perdón, señor Villalba, me habían informado de que había una enmienda transaccional y que ya se había visto.

Tiene la palabra el señor Villalba.

El señor Villalba Chirivella:

Gràcies, senyor president.

L'havien informat bé, està transaccionada la 329. Però en estos moments l'ordre correspon a la 328.

No, perdó, i el que sol·licitem és alterar-la per la 334 i tindria la paraula el senyor Crespo.

Gràcies. He dit tindria.

El señor presidente:

Senyor Crespo.

El señor Crespo Samper:

Moltes gràcies, senyor president.

Traemos hoy aquí una propuesta a fin de que, si sus señorías lo consideran oportuno, el gobierno valenciano haga un plan de promoción exterior. Un plan de promoción exterior que dé a conocer a nuestra comunidad política en cuestiones culturales, económicas y turísticas. De la oportunidad de este plan exterior yo creo que nadie de sus señorías lo duda, porque en un momento difícil en lo económico y en un momento en que Europa se debate en una retracción, o sea, cuando los acuerdos de Maastricht no van por donde debían de ir y cada país ha echado la vista atrás y mira más sus propios pro-

blemas que los de los vecinos, bien sería, dentro de nuestras posibilidades, bien se haría por el gobierno valenciano un plan de promoción exterior, que abarcara evidentemente cuestiones culturales, económicas y turísticas, como he dicho antes.

Es algo que, aún con mínima dotación económica se puede intentar; es algo que no tenemos de una manera clara, porque he de reconocer que hay otros organismos que en parte incumplen estas cuestiones, pero no sería absolutamente desechable que se hiciera algo en conjunto y que llevara un sistema que, lo voy a decir muy claro, dentro de lo que es una propaganda de una comunidad dentro de los territorios europeos.

Señorías, el problema de Europa hoy pasa por unos momentos bajos, y digo el problema porque siempre hemos considerado un problema la unión de los europeos, porque precisamente aquellas cosas que están fáciles no son problemas, y los problemas tienden a intentar resolverse por las personas, pero en estos momentos parece que hasta se abandonan muchas cuestiones sobre las que se deberían de seguir trabajando. Y en este momento de recesión, en este momento de involución de cuestiones parece oportuno entrar en esta propuesta de un plan de promoción exterior.

Y lo digo, y lo dice mi grupo, porque precisamente ya es viejísima la teoría que dice que hay que entrar a la baja y salirse al alza, y en un momento de baja posiblemente podremos hacer muchas más cosas que en un momento de alza, por el sentido clarísimo que tiene esta propuesta. Cuando las cosas se oscurecen, es precisamente cuando hay que ir a aclararlas.

Nada más y muchísimas gracias.

El señor president:

Muchas gracias, señor Crespo.

El señor Almenar tiene la palabra para turno en contra.

El señor Almenar Palau:

Gracias, señor presidente.

Señorías, el Grupo Parlamentario Socialista comparte algunas de las intenciones que promueven esta propuesta de resolución, pero entiende la promoción de la Comunidad Valenciana en el exterior no sólo como un problema de imagen, como un problema de proyección de la imagen de la Comunidad, que lo es también, sino también como un conjunto de relaciones que actualmente entendemos que están cumpliendo de un modo selectivo. Y citaré como ejemplos fundamentales las relaciones en materia de relación con la Comunidad Europea a través de la oficina en Bruselas, en materia cultural toda la proyección de la museística y de la investigación y las universidades valencianas, tanto hacia fuera como hacia adentro; en materia económica nuestras relaciones en el mercado de crédito y de inversión exterior, pero especialmente en materia comercial a través de Procova y las sedes de promoción de comercio exterior; y en materia de promoción turística la gestión del Institut Turístic Valencià.

Ese sería el conjunto de acciones de promoción selectiva que la Generalitat está desarrollando en este momento, y entendemos que en conjunto, como relaciones y como imagen, proyecta un conjunto de actuaciones que son selectivas y están coordinadas, y, por consiguiente, su nivel de eficacia puede además detectarse y medirse, aunque entendemos que su propuesta únicamente se podría entender si esas actuaciones se entendieran poco coordinadas. El Grupo Socialista entiende que están bien coordinadas, que aún dando constancia de que se va avanzando en ello, que podría avanzarse más, están coordinadas eficazmente y por consiguiente es, aunque compartiéndolo, el objetivo, no entendemos la necesidad de un plan global de promoción exterior.

Muchas gracias.

El señor president:

Señor Crespo, tiene la palabra.

El señor Crespo Samper:

Muchas gracias, señor presidente.

Yo celebro, señor diputado, que indique usted que entiende el fondo de la propuesta, y celebro que esté de acuerdo conmigo. No celebro tanto que me diga usted que la oficina en Bruselas, las universidades que usted ha citado, el mercado de crédito, Procova e ITV, ya cumplen separadamente la función, y que a su juicio la coordinación es suficiente.

Precisamente ahí es donde está el nudo de la cuestión. Un plan como nosotros proponemos de promoción exterior, precisamente lo que se plasma es en un documento y después en unas acciones que de forma coordinada le lleguen a los ciudadanos interesados, o no, en la Comunidad Valenciana, todo el esquema de nuestro potencial cultural, turístico y económico.

De la forma que está organizado esto, por mucho que se llamen por teléfono los que están a la cabeza de esta cuestión y, digo, y, claro, se lo digo porque debo decírselo en un debate político, las universidades van a su aire, completamente, ustedes no inciden nada y si inciden ya hablaremos de eso otro día, Procova tiene una buena voluntad pero una implantación débil, e ITV se cuestiona. Y la oficina en Bruselas, perdónese usted que le diga, que es algo realmente débil, absolutamente débil. Sí, es nuestra oficina en Bruselas, como el Gobierno español tiene ciertos consulados donde no se habla ni español, y eso se lo puedo decir; no digo que en la oficina no se haga, pero digo que es una oficina débil.

Yo, señor diputado, comprendo que les viene a usted mal, incluso, dentro de la racionalidad que presentamos y que dejamos a juicio del Gobierno la realización de ese plan de promoción exterior, pues que diga que no lo cree oportuno, no creerlo oportuno es sencillamente algo muy poco técnico, ya me dirá usted si lo tiene a bien mi falta de oportunidad de esto cuál es.

Y, por tanto, me reafirmo en mi postura, que es muy clara. A ustedes no les viene bien que la oposición diga cosas razonables y se aprueben propuestas de la oposición razonables. Nuestra buena voluntad en este asunto y en otros siempre al final chocan con una especie de muralla que más es pretenciosa que real.

Nada más y muchas gracias.

El señor president:

Muchas gracias.

El señor Almenar, tiene la palabra.

El señor Almenar Palau:

Muchas gracias, señor presidente.

Empezaré por el final. Señor Crespo, usted sabe perfectamente que el Grupo Parlamentario Socialista, a lo largo de esta sesión, ha manifestado, ha demostrado, que el comportamiento que usted estaba achacando al Grupo no es así. Ha demostrado que ha tenido iniciativa política en sus propuestas, y ha demostrado que tiene iniciativa para la negociación, que no se opone a las propuestas de la oposición, como usted dice, por oponerse.

Y ahora paso, en segundo lugar, a darle razones además, muy brevemente, claro, muy brevemente, señor presidente. Primero, usted dice que cada una de las actividades van a su aire; lo que he dicho es que inicialmente la proyección de una Comunidad Autónoma que constitucionalmente no tiene competencias en relaciones exteriores tiene capacidad de promover selectivamente con niveles de eficacia selectiva, y usted dice que en algunos casos van a su aire. No es del todo cier-

to. El plan de investigació de la Generalitat Valenciana estableix un conjunt de beques i ajudes per a la relació de les ciències valencianes amb l'exterior que no va a su aire, lo gestiona la Generalitat. No es un problema de las universidades. En cuanto a lo museos, igualmente le digo, es gestión de la Generalitat.

Procova ha tenido resultados inmediatos en mercados concretos y l'Institut Turístic Valencià, l'ITVA proyecta la imagen con independencia de un soporte general, que es la marca "España", del Ministerio de la Administración del Estado. Igual que existe una gestión del ICEX, de comercio exterior por parte del Estado, igual que la Comunidad Valenciana soportará en su momento acciones para que el Instituto Cervantes promueva también a través de la Administración del Estado la presencia de la Comunidad Valenciana en el exterior. Pero, internamente, en estas acciones lectivas se puede ver su eficacia, están bien coordinadas y, por consiguiente, de momento, es innecesario el plan que ustedes proponen.

Muchas gracias.

El senyor president:

Muchas gracias.

Pasamos a votación la propuesta de resolución defendida por el señor Crespo. Comienza la votación. 24 votos a favor, 39 en contra, 4 abstenciones, queda, pues, rechazada.

Propuesta de resolución del Grupo Parlamentario de Esquerra Unida. Doña Gloria Marcos Martí tiene la palabra.

La senyora Marcos Martí:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyores diputades i senyors diputats.

El 23 de novembre de l'any 93 es complia el desé aniversari de la LLei d'ús i ensenyament del valencià, i el 12 de març del 93 es complia la vigència o el termini del pla triennal per a la promoció de l'ús del valencià. Una vegada passada la dada de compliment del pla triennal, Esquerra Unida va presentar una proposta de resolució que va ser aprovada per aquesta Cambra, la Resolució 87/III referent a la necessitat de presentació d'un informe de compliment del pla triennal per a la promoció de l'ús del valencià i un projecte de continuació i d'intensificació d'aquest pla.

Aleshores, donat que es va fer aquesta resolució, donat que el senyor conseller d'educació, en sessió de la comissió d'Educació i Cultura celebrada el 25 de novembre de l'any 93 va parlar de l'existència d'aquest pla, en aquest cas sexennal, per a la promoció de l'ús del valencià, al nostre grup li sembla necessari la presentació davant d'aquestes Corts en el pla de dos mesos per al seu debat d'un pla pluriannual de la promoció de l'ús del valencià.

Gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies.

Torn en contra, senyor Nabàs.

El senyor Nabàs i Orença:

Moltes gràcies, senyor president.

Exactamente les dades que ha donat la senyora diputada són justes. El 25 de novembre, a petició pròpia i en compliment de la resolució, el conseller d'Educació va presentar el balanç del pla triennal d'ús del valencià, i a la vegada va presentar, i tinc el llibre de sessions en la mà, el projecte de pla sexennal d'ús del valencià, i com està presentar i debatut i en el llibre de sessions d'aquesta comissió apareixen les intervencions que formen part de la comissió, és impossible que torne a presentar-se una cosa que ja ha estat presentada.

Per tant, anem a votar en contra.

El senyor president:

Senyora Marcos.

La senyora Marcos Martí:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyora Nabàs, jo pensava que el desconeixement del Reglament del senyor conseller era lògic donat que era pràcticament nou la plaça, ja m'estranya molt més el desconeixement reglamentari de vosté que és un diputat ja amb un cert coneixement.

Segons diu el *Diari de Sessions*, el senyor conseller manifesta: "lliurarem a l'acabar la sessió la memòria síntesi del pla triennal, així com el pla general de promoció de l'ús del valencià que voldríem que tinguera vigència al llarg del sexenni 94-99, i que també farem jurament a la Mesa d'aquesta comissió per tal que pugui ser estudiat, pugui ser valorat etcètera".

Donat que en el Reglament hi ha un article, el 155, que diu exactament com reglamentàriament s'han de presentar els plans per a ser debatuts i estudiats per la Cambra, jo m'ha molestat en comprovar que el pla sexennal no té registre d'entrada en aquestes Corts. El més lògic és que un pla, el Govern, li done registre d'entrada i la Mesa de les Corts l'envia a la comissió corresponent perquè aquesta establisca els mecanismes per al seu debat.

Mire vosté, no està presentat perquè deixat caure damunt d'una taula, això, en unes Corts que tenen un Reglament, i sembla mentida que vosté no el conega, no es el mecanisme addient.

Per tant, nosaltres pensem que estan plens de raó quan diem que cal que el conseller, el Govern, la instància que siga present a les Corts Valencianes mitjançant el Reglament addient que és l'article 155 del Reglament, el pla perquè pugui estar debatut, perquè si no vosté em dirà com aquest grup parlamentari o els portaveus dels grups parlamentaris tenen...

El senyor president:

Ruego a sus señorías guarden silencio.

La senyora Marcos Martí:

Moltes gràcies.

Com estava dient, és a dir, nosaltres proposem que el govern formalment presente davant d'aquestes Corts el pla sexennal per tal que pugui estar debatut, o en sessió plenària, o en comissió, segons el tràmit reglamentari que se li done. Torne a dir que el desconeixement del senyor conseller no justifica el seu desconeixement, i que el conseller després d'una comissió deixi damunt la taula un pla, no té la garantia que pugui ser debatut per aquestes Corts, ni molt més que els portaveus del grup parlamentari, com és el cas, tinguem una còpia del mateix.

Gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies.

Senyor Nabàs.

El senyor Nabàs Orença:

Moltes gràcies, senyor president.

Evidentment si ho deixa tirat damunt la taula no té eixos valors que vosté diu, però si en tota la sessió parlamentària de la comissió es debateix eixe pla, i vosté intervé com a portaveu del seu grup, este diputat intervé com a portaveu d'este grup, i recorde paraules que no vull repetir del pla sexennal que em recordava allò del sexenni coses importants, llija's vosté el *Diari de Sessions*, que no ho ha llegit literalment, i

veurà com eixe pla sexennal està presentat en estes Corts, i està debatut en la Comissió d'Educació del dia 25 de novembre de 1993.

El senyor president:

Passem a votació la proposta de resolució. Comença la votació. 25 vots a favor, 35 en contra, cap abstenció. Queda rebutjada.

Proposta de resolució del Grup Parlamentari Socialista, proposta de resolució 295.

La senyora Gómez-Marco té la paraula.

La senyora Gómez-Marco Pérez:

Señor presidente.

Señorías.

La propuesta de resolución que presenta el Grupo Socialista está orientada a que el Consejo de Administración y la Dirección General de la Radiotelevisión Valenciana prosiga y refuerce cuantas acciones consideren importantes para que en toda la programación, es decir, en toda, favorezcan los valores de respeto a la persona, tolerancia, solidaridad, paz y democracia, y de forma especial se evite la difusión de imágenes y mensajes que vulneren los valores de protección a la infancia y a la juventud.

Por ello mi grupo espera poder contar con el voto de todos ustedes.

Gracias.

El senyor president:

Pasamos a votación la propuesta de resolución. Comienza la votación. 63 votos a favor, ninguno en contra, ninguna abstención. Queda aprobada.

Señor Castellano, ¿para?

Tiene la palabra.

El senyor Castellano Gómez:

Gràcies, senyor president, per a explicació de vot.

El Grup Parlamentari Popular ha votat a favor d'esta proposta de resolució del Grup Parlamentari Socialista malgrat que este grup a una proposta, pràcticament idèntica, que havíem presentat nosaltres este matí l'ha votat en contra. Com a nosaltres realment no ens agraden els protagonismes sinó solucionar realment els problemes dels valencians, front al seu protagonisme nosaltres posem la coherència, i front a la seua demagògia d'electoralisme gratuït nosaltres posem la responsabilitat.

Moltes gràcies.

El senyor president:

Propuesta de resolución 347 y 337.

El señor Martín Quirós tiene la palabra. (Remors.)

Bueno, la que quiera el señor Quirós, y su grupo.

El senyor Quirós Palau:

Nuestro grupo se ha sentido gratamente sorprendido por el contenido del señor presidente, cuando anunció el proyecto de reforestación de 40.000 hectáreas... Me parece que no se oía. Repito, que nuestro grupo se ha sentido gratamente sorprendido por el contenido del discurso del señor presidente, en el sentido de reforestar 40.000 hectáreas en el período del año 1994 a 1999.

Si bien en un principio nos parecía que era un número reducido de hectáreas, teniendo en cuenta que hay un proyecto nacional de repoblación de 600.000 hectáreas más a repartir en toda España, que correspondería a Valencia unas 30.000, consideramos que globalmente se podría conseguir un remonte, bueno, una recuperación del monte valenciano de unas,

quizás, 70, 80.000 hectáreas. Pensamos que es un proyecto de tal amplitud que debía estar contenido en un plan de reforestación, en un plan urgente de reforestación de montes de la Comunidad Valenciana para conocer en qué sectores, y ordenar este tipo de inversiones del modo más fructífero.

Este es el contenido de nuestra primera propuesta, que esperamos que sea acogida favorablemente por sus señorías.

La segunda propuesta es más amplia, y es solicitar una vez más el cumplimiento de la Ley 81/68, y del reglamento de dicha ley, el Real decreto 37/69 de 23 de diciembre, que contempla la obligación que tiene, primero el Gobierno de la nación, y después ya cuando se transfieren, las distintas comunidades autónomas, de publicar el listado anualmente, el listado de municipios declarados zona de peligro, y también, naturalmente, el contenido de las ayudas que para estos municipios significa este tipo de declaración.

Al mismo tiempo también, la creación de una escuela forestal que daría empleo estable y preparación adecuada para la defensa de nuestros bosques a los jóvenes, a los que en realidad están parados, y que podríamos darles una orientación muy favorable, y además de empleo permanente.

Yo quiero decirles a ustedes que la última vez que se publicó el listado de pueblos valencianos, el listado de zonas de peligro, abarcaba de los 545, 294, y era una consideración de tipo nacional. La Generalitat de Cataluña lo publica anualmente en dos decretos sucesivos.

Esperamos que tanto una como otra propuesta, que en definitiva son concordantes en defensa de los intereses colectivos, que no tienen más contenido político que la defensa y la prosperidad, por un lado, de nuestros bosques, y por otro lado de nuestros parados, de nuestros jóvenes, sean acogidas favorablemente por la Cámara, y por el voto del partido Socialista, que en definitiva tiene la mayoría, y que supongo en este momento verá la colaboración, la propuesta, señor presidente, que hemos venido a traer.

Muchas gracias.

El senyor president:

Muchas gracias, señor Quirós.

¿Turno en contra?

El senyor Arenas Ferriz:

Gracias, señor presidente.

En realidad el turno en contra lo vamos a utilizar solamente para la segunda de las propuestas de resolución del Grupo Parlamentari Popular, porque a la primera de ellas vamos a votar favorablemente en lo que se refiere al plan de reforestación de los montes de la Comunidad Valenciana.

Entendemos que es algo positivo, que entra dentro de las propuestas de desarrollo de la Ley forestal, y por lo tanto esa propuesta la aprobaremos porque creemos que es algo racional y que entra dentro de la voluntad que tenemos todos de trabajar por el medio ambiente y por la Comunidad en materia forestal.

Sin embargo, no sucede lo mismo con la segunda de las propuestas planteadas. Efectivamente, en esa propuesta, que consta de tres partes, se habla de que se promulgue por la Generalitat un decreto de zonas de peligro de incendios forestales. Esa fórmula de decreto la consideramos innecesaria ya que de hecho la política forestal que se viene siguiendo en la Comunidad Valenciana por los dirigentes de esa política forestal se viene considerando toda la Comunidad Valenciana, toda la Comunidad Valenciana, como una zona de peligro de incendios forestales. Es decir, que eso es innecesario, puesto que esa consideración ya existe y no hace falta que haya un decreto explícito que así lo indique.

Es innecesario, igualmente, porque en los planes de prevención y extinción de incendio se tienen en cuenta las zonas de mayor o menor riesgo en función, fundamentalmente, del arbolado, y que hay otras circunstancias que son más difíciles de valorar, como son las climatológicas.

Por esa razón, en cuanto al decreto de creación de zonas de peligro de zonas forestales, la consideramos innecesaria, ya que toda la Comunidad tiene esa consideración a los efectos de la política de la Generalitat.

En cuanto a la concesión de ayudas a los municipios para grupos de voluntarios, que viene en la segunda parte de su propuesta, es innecesario porque ya hay financiación existente en los presupuestos de la Generalitat, la partida en el programa 4.2.40, una línea que se creó nueva este año, que por importe de 70 millones de pesetas, y bajo el título de "voluntariado de prevención", se destina a tareas de vigilancia y prevención de incendios forestales. Por lo tanto, también es innecesaria la segunda parte, puesto que ya se ha previsto adecuadamente.

En cuanto a la creación de una Escuela de formación forestal nos oponemos de momento por considerarla innecesaria, ya que en los presupuestos de 1994 hay previstos una serie de mecanismos que la suplen adecuadamente de una manera mucho más cercana al terreno. Efectivamente, hay técnicos medios en las distintas áreas forestales. Hay en el programa 221.10, de "seguridad y protección civil", en la dirección general correspondiente, unas indicaciones sobre cursos para bomberos y voluntariado, divulgación de medidas de protección civil, actuaciones y simulacro de los planes de emergencia para el riesgo de incendios forestales. Todo eso que viene usted indicando ya está contenido en los propios presupuestos de la Generalitat.

Por eso consideramos innecesaria la segunda de las propuestas formuladas.

Nada más y muchas gracias.

El señor presidente:

Muchas gracias.

Señor Quirós, tiene la palabra.

El señor Quirós Palau:

Gracias, señor presidente.

Muchas gracias, señor Arenas, pero ¿en qué país vivimos!, o sea, que aquí hay riesgo de incendios en toda la Comunidad Valenciana. Me voy a comprar un traje de amianto, hay que comprarse un traje de amianto y salir disparado a un sitio más seguro. ¿Pero usted cree que se puede aguantar eso que dice usted, que todo es zona de peligro? ¿Que Alicante se nos puede quemar entera en un incendio forestal? ¿Que la ciudad de Castellón, que el municipio de Castellón se puede quemar entero de...? Pero ¡por Dios!, eso es incendio forestal, no es el incendio de una edificación o de una fábrica.

Usted no sabe lo que dice, usted no sabe lo que dice. O sea, que usted ha declarado nada menos que..., usted ha sido más valiente que nadie, toda la Comunidad la declaramos zona de peligro. Muy bien, pues cumpla usted las condiciones, o sea, lo que se deriva de esa declaración de zona de peligro, que es la creación de la Juntas propias para la dirección de los incendios forestales, la Juntas locales, cree usted los grupos de pronto auxilio, dótelos usted, haga los simulacros, dé usted las soluciones adecuadas, y complete usted lo que la ley le obliga.

Usted no se ha dado cuenta que no basta con hacer una declaración simple. La declaración lleva la creación de la Junta local de defensa contra incendios forestales, la creación de grupos de pronto auxilio, la celebración de simulacros, la dotación adecuada de material, de instrumentos, de material de

comunicaciones. Usted no sabe lo que ha dicho, o sea, usted ha declarado toda la Comunidad. Pues aquí no viene nadie, se acabó el turismo. Si me voy a Benidorm, "¡cuidado que te quemas!". ¿Usted sabe lo que es decir que se ha declarado la Comunidad entera zona de peligro de incendios forestales? Esto ya es el colmo. Lo que he oído yo aquí, vamos, ¡lástima que no haya prensa!, que usted nos ha declarado prácticamente que esto es el infierno, ¡oiga esto es el infierno!, ¡usted es Lucifer!, ¡estamos aquí a punto de socarrarnos vivos!

Pero, bueno, yo no creo que el señor Lerma haya declarado a toda la Comunidad zona de peligro de incendios forestales. Si aquí hay una cantidad de... Es que para reírse, es que es para reírse. O sea, usted lo declara, y dice: "bueno, salvese el que pueda, ya os he declarado zona de incendios forestales". Oye, os quemáis, ¡eh!, comprados trajes de amianto y tal.

Es que, mire, está usted cansado, yo creo que está usted cansado, no sé... Me quedan cinco segundos, creo que deberíamos cortar la sesión y marcharnos a tomar algo de fósforo, un marisquito, que a lo mejor eso nos iría bien para que usted no vuelva a decir una enormidad como lo que usted acaba de decir aquí, que yo creo que eso no se ajusta a la realidad. Si usted lo ha declarado, cumpla el resto de las obligaciones, porque los catalanes... -perdón- lo han declarado dos veces ya, año tras año, las zonas concretas. No. Esto es decir: "todo se quema, sálvese quien pueda".

El señor presidente:

Señor Arenas.

El señor Arenas Ferriz:

Gracias, señor presidente.

Señorías.

Yo creo que lo que sucede aquí es que el Grupo Parlamentario Popular no se ha leído bien la ley forestal y, en este caso, el portavoz de su grupo, por razones que ignoro, ha tenido un descuido imperdonable, dado que confunde las cosas. Y en su ignorancia se atreve a decir que la consideración que se tiene por la dirección de la política forestal de la comunidad de zonas de peligro de incendio forestal, lo confunde con las zonas que el artículo 55.3 de la Ley forestal prevé que los municipios puedan redactar planes locales de prevención de incendios para zonas de alto riesgo. Zonas de alto riesgo, que no es lo mismo que zonas de peligro de incendio forestal.

Esa diferenciación, que usted en absoluto ha tenido en cuenta, demuestra la ignorancia de la que usted hace gala al venir aquí a hablar de unas actuaciones que se están siguiendo en Cataluña, donde sí que es verdad que hay planes locales para zonas de alto riesgo de incendio forestal, previstas en la Ley forestal, artículo 55.3, de nuestra Comunidad Valenciana.

Por lo tanto, estamos hablando de algo diferente, algo que demuestra que posiblemente el descanso que ha tenido usted a lo largo de esta tarde no ha sido suficiente para que se repasase la Ley forestal e indicase adecuadamente el tratamiento a esas zonas de alto riesgo.

Efectivamente, en el reglamento se delimitarán cuáles son los mecanismos de actuación para esas zonas de alto riesgo. Y creo que le conviene al grupo Parlamentario Popular leerse con detenimiento la Ley forestal, para saber de lo que está hablando y distinguir lo que es una zona de peligro de incendio forestal de zona de alto riesgo de incendio forestal.

En cuanto a los otros temas que no me ha contestado en absoluto, sobre el voluntariado ni sobre la escuela de formación profesional, considero que los argumentos que he dado han sido suficientes y por eso se ha quedado mudo.

Por lo tanto, le ruego que otra vez no sea tan ignorante, que su impotencia y su falta de profesionalidad en seguir el presupuesto de la Generalitat en lo que se refiere a los gastos que hay para los voluntarios, sean corregidos mediante una lectura más atenta y, de esa manera, todos saldremos ganando.

Nada más y muchas gracias.

El senyor Quirós Palau:

Señor presidente...

El senyor president:

Señor Quirós.

El senyor Quirós Palau:

(*Parla sense micròfon.*)...ignorante y no se puede tolerar.

El senyor president:

Está dicho con cariño. (*Rialles.*)

Vamos a pasar a votación la primera propuesta de resolución, que es la 346. Comienza la votación. Por 66 votos a favor, ninguno en contra y ninguna abstención queda aprobada.

Propuesta de resolución 353. Comienza la votación. Por 23 votos a favor, 39 en contra y 3 abstenciones queda rechazada.

Propuesta de resolución 332, del Grup Parlamentari Nacionalista Unió Valenciana.

El senyor Crespo té la paraula.

(*Pausa.*)

El senyor Crespo Samper:

Traemos a la consideración de ustedes la posibilidad de que estas Cortes inicien una acción enérgica con respecto a nuestras infraestructuras.

Consideramos que sería conveniente que el gobierno autonómico atendiera una petición de estas Cortes para que activara, de una forma directa en el gobierno central, tres cuestiones que a nuestro interés son vitales para acabar una fase de nuestras infraestructuras.

Mejor dicho. Rectifico, para acabar dos y para iniciar otra. Y es dirigirse al gobierno central, como acabo de decir, a fin de que la autovía Valencia-Madrid se termine en el mínimo plazo posible, ya que las noticias que nos llegan al respecto es de una demora excesiva. Aunque se fija fecha, vistos los incumplimientos, nos hace pensar, y lo decimos con toda claridad, que incluso las demoras que ahora se anuncian como ciertas, puedan serlo inciertas.

Por lo tanto, aprovecho para hacer una crítica al Ministerio de Obras Públicas indicando que nunca tuvo un plan claro con respecto a esa autovía y se está haciendo a trozos, con proyectos parciales, y como a impulsos de una especie de clamor popular, especialmente por el número de accidentes que se producen y como a impulsos de algo que les cuesta hacer voluntariamente, o sea, políticamente hablando.

Bien, pues es el momento de tomar una decisión al respecto. Yo creo que nuestra comunidad podía plantear de una forma global ese tema con otros. Y los otros son precisamente las cuestiones que siguen atando a cierta ineficacia del aeropuerto del Altet y Manises. Son cuestiones complejas, son cuestiones donde las previsiones de ahora en un futuro no se saben cuáles van a ser y son cuestiones en que no dudo de que estamos dentro de una comunidad europea que tiene que calificar ciertos temas y —por el tiempo— no es momento de extenderme en esos tecnicismos.

Pero lo que no cabe ninguna duda es que ambos aeropuertos necesitan unas cantidades económicas para su reestructu-

ración, a plazo breve, de una forma directa y también sería muy importante que planteara el gobierno valenciano esta cuestión. Y celebro que esté aquí su presidente por si lo escucha y considera conveniente esta propuesta de mi grupo.

Y la otra es iniciar, con toda seriedad, los estudios, incitar al gobierno central.... A mí no me importaría que la Comunidad Valenciana aportara algo —porque a quien le interesa, algo le cuesta—, aportara algo para que se iniciara el estudio del tren de alta velocidad entre Valencia y Madrid. Que no voy a decir por dónde debe hacerse ni cómo debe hacerse, pero indudablemente debe hacerse.

Y, claro, no tenemos noticias de que se haga un estudio serio a esa cuestión. Y las cuestiones técnicas, cuando no se estudian, son simplemente palabras y son simplemente promesas. Tren que, como dice la propuesta, deberá enlazar en un futuro, con el que actualmente se está remodelando, entre Barcelona, Valencia y Alicante.

Por lo tanto, nuestra propuesta de resolución es apoyar un paquete de reivindicaciones absolutamente lógicas —toda la población de la Comunidad Valenciana desea en las tres provincias estas cuestiones—, y, por qué no, presentarlo delante de las autoridades centrales haciendo ver que son cuestiones urgentes de resolución y que, si se han de hacer, mejor que se hagan antes que tarde, parece bastante lógico.

Espero que, al menos, se atienda esta propuesta con el voto favorable de sus señorías.

Muchas gracias, señor presidente.

El senyor president:

Muchas gracias, señor Crespo.

Señor Nebot, tiene la palabra.

El senyor Nebot Monzonís:

Molt Excel·lent President.

Senyories.

El diputat que m'ha precedit en l'ús de la paraula sap que les infraestructures són objectiu prioritari del govern de la Generalitat. I ho sap perquè reiterades vegades estos temes han sigut debatuts en estes Corts, tant en preguntes com en interpel·lacions al propi conseller, com propostes de resolució...

Vull recordar que l'any passat vam fer un paquet de mesures relacionades en este tema. I cal dir també, per a informació de l'il·lustre senyor diputat, que en estos moments vosté sap perfectament que l'autovia Madrid-València només queden tres trams pendents. Un d'ells, dels tres trams centrals, un d'ells, Motilla-Minglanilla està ja licitat. Els altres dos restants, Minglanilla-Caudete y Motilla-Atalaya estan en espera del projecte d'estudi d'impacte ambiental. Cal ser respectuosos amb este projecte. Vosté sap, tan bé com jo, que passa per unes posicions geogràfiques molt delicades; son les gorges del Cabriel i el Xúquer. I, per tant, vosté sap perfectament que el ministeri està finalitzant els estudis d'impacte ambiental, amb la qual cosa...

En els temes de l'aeroport, en el discurs del president de la Generalitat ahir va ressaltar les inversions, al voltant de 3.000 milions de pessetes en l'aeroport de l'Altet. Sap perfectament que són inversions compromeses, on estarà la reforma de la terminal, la reforma de la torre de control i altres reformes importantíssimes de l'aeroport de l'Altet. També hi han destinats vora 600 milions de pessetes per a l'aeroport de Manises. Vosté reclama un augment d'estes inversions sense dir a què les destinarà. Els pressupostos són prou importants.

Quant a la realització dels estudis del tren d'alta velocitat, vosté deu saber que hi ha dos estudis: un del ministeri i un de la pròpia Generalitat. El de la pròpia Generalitat, el primer

estudi està finalitzat. Està realitzant-se una segona fase d'eixe estudi. En l'estudi que està realitzant el Moptma, en el BOE 218, de l'11 de setembre de 1993, es va adjudicar ja la seua realització.

I, per tant, el que vosté demana en la proposta de resolució el meu grup entén que està suficientment estudiat i suficientment avançat per a no tenir que tornar a reiniciar el procés, que vosté sap tan bé com jo, que esta Cambra ha portat durant un parell d'anys.

Res més i moltes gràcies.

(Ocupa la presidència l'Excel·lent Vice-President Primer Senyor Vicent Soler i Marco.)

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Nebot.

Senyor Crespo.

El senyor Crespo Samper:

Senyor president. Senyories.

Senyor Nebot, que han sigut objectiu prioritari certes qüestions en estes Corts, no serà pel seu grup, sinó serà per altres grups, entre els quals està el meu, on hem insistit, una i altra vegada, en este qüestió.

Quant a la filosofia que les coses que es debaten en este Corts són el que va endavant, d'això res. Coses que s'han debatut en estes Corts un fum de vegades no han anat a cap lloc. Perquè, clar, per la pròpia constitució del govern i d'estes Corts, ací es fa el que volen vostés i la resta només tenim dret a parlar.

Però, clar, eixe dret no em va a tornar de... vaig a fer ús d'ell per la senzilla raó que no m'impressiona els criteris o arguments que vosté m'ha donat. He dit: "El Ministeri d'Obres Públiques no tenia un pla clar sobre l'autovia". Evidentment. Per això ara el tram on s'està estudiant l'impacte ambiental és perquè mai pensaren només que en desplegar la carretera i tirar endavant. Que això no és un pla. Això és senzillament una missió de peó caminer. Desplegar la carretera i fora i s'acabat. Clar, les coses no són així, perquè les autovies volen fer-les autopistes i després passa el que passa: les rectificacions que es fan després.

L'Altet i Manises o Manises i l'Altet, si dic números em diu que tal i si no dic números em diu que diga jo els números. Jo ací en la proposta el que dic -i acabe- és senzillament que es demane ja tot el que s'ha de fer a curt termini perquè l'Altet i Manises estiguen en les condicions previstes.

I per últim, i acabant el meu discurs, he de dir: Jo m'alegre molt de l'estudi que ha fet la Generalitat, però pel que es veu no ha servit per a molt, encara que políticament puga haver espentejat la qüestió. El que es farà, les notícies que tinc és que ni s'ha començat. Per què? Perquè és un estudi que comportarà un desembors brutal, i ho reconec, i naturalment hi ha molta por, en un moment de crisi, d'anar amb compromisos.

El senyor vice-president primer:

Senyor Crespo, el seu temps.

El senyor Crespo Samper:

Sí, senyor president, moltes gràcies. Acabe.

I ací, a mi és una cosa que això no m'importa. Els compromisos els té este govern amb el govern central per les raons que a voltes vostés m'han dit, que hi ha una afinitat que ja vulguera jo que apareguera en este cas.

Res més i moltes gràcies.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Crespo.

Senyor Nebot.

El senyor Nebot Monzonís:

Gràcies, senyor president.

Senyor Crespo, jo li he dit: De les tres coses que vosté presenta en la proposta de resolució, no he tingut la pretensió d'apuntar-me com a grup parlamentari les gestions. Li he dit que en estes Corts s'ha debatut i hem aplegat a una sèrie de propostes raonables amb consens o sense consens, però no he volgut arrogar-me... no he volgut, ho he compartit.

En segon punt, li he dit que l'autovia València-Madrid, els estudis, que és el que vosté demana que es faça, hi ha un de la Generalitat i un del Moptma, i la Generalitat està realitzant una segona fase d'eixe estudi. Això és el que vosté demana. I en la importància de la inversió de l'Altet, li ho he dit també: 3.000 milions a l'aeroport de l'Altet i 600 a l'aeroport de Manises. Inversions importants.

Per tant, crec que a les tres coses que vosté demana en esta proposta de resolució li he donat contestació, i les raons per les quals votarem en contra.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Nebot.

Passem a votar si és tan amable, senyor Crespo. Senyor Crespo, per favor, em diu exactament el número de la proposta de resolució?

El senyor Crespo Samper:

Sí, senyor president, amb molt de gust: 25.332.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Crespo.

Passem a votar esta proposta de resolució que acaba d'enumerar el senyor Crespo. Comença la votació. Per 22 vots a favor, 32 en contra i 2 abstencions es rebutja l'esmena.

Esmena 291 del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida. Senyor Zamora.

El senyor Zamora Suárez:

(S'interromp la gravació durant uns segons) ...diputados. A la enmienda 25.291 de Esquerra Unida hay una transaccional con la 25.306 del Partido Socialista. La transaccional que en estos momentos presentamos dice lo siguiente: "Las Cortes Valencianas instan al Consell para que impulse la mejora de la competitividad de la actividad comercial de la Comunidad Valenciana, teniendo en cuenta una atención especial por el pequeño comercio y la ordenación de las grandes superficies comerciales a través de un plan de modernización y racionalización de las estructuras comerciales, a presentar dentro del presente año."

A nosotros nos parece que esta propuesta de resolución es importante en la medida en que estamos pasando unos tiempos muy difíciles para el pequeño comercio, en la medida en que, al mismo tiempo, la Comunidad Valenciana es una zona de interés preferencial para las grandes superficies comerciales, que prácticamente han saturado ya las grandes áreas metropolitanas, y que es importante ordenar todas estas estructuras y tener muy en cuenta el impulso y la ayuda al pequeño comercio como elemento fundamental de este plan que debe presentarse a las Cortes.

Muchas gracias.

El senyor vice-president primer:

Moltes gràcies, senyor Zamora.

Si ningú més vol intervindre en este debat, esta presidència recorda que votarem una proposta nova transaccionalada que comporta la retirada de les propostes originàries 25.306 del

Grup Socialista y 25.291 del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida. Comença la votació. Per 49 vots a favor, cap en contra i cap abstenció s'aprova l'esmena, perdó, la proposta de resolució —perdonen vostés, que els mecanismes mentals a estes hores funcionen com funcionen—.

Proposta de resolució 297. El Grup Socialista està d'acord? 297? Vostés mateixos. Tenen vostés l'oportunitat de dir quina proposta de resolució volen ara plantejar. (*Remors.*)

El senyor Asensi Sabater:

Señor presidente, creo que la 297, que es la que usted ha citado, ya existe una enmienda transaccional que está retirada. Por lo tanto, quisiéramos presentar, señor presidente, la 293 y 294.

El senyor vice-president primer:

És la seua oportunitat. Poden fer-ho.

El senyor Asensi Sabater:

Muchas gracias, señor presidente.

El senyor vice-president primer:

Senyor Moreno.

El senyor Moreno Carrasco:

Gracias, señor presidente.

Estas dos propuestas de resolución corresponden a los debates que hemos mantenido tanto hoy como otros días y que nosotros planteamos en coherencia con la postura que ha mantenido el Grupo Parlamentario Socialista, y ambas pretenden lo mismo. Por un lado, que en la presente legislatura el Consejo revise y actualice los criterios de actuación de las diputaciones provinciales y, en todo caso, introduzca las modificaciones legislativas necesarias si así se viera necesario. Y por otro lado, el que se presente también antes de terminar la presente legislatura el proyecto de ley o proyectos de ley que contengan la regulación de las mancomunidades y otros tipos de organizaciones supramunicipales.

Ambas propuestas lo que persiguen, desde el punto de vista de nuestro grupo, es garantizar una mayor eficacia y eficiencia del sector público valenciano.

Nada más.

El senyor vice-president primer:

Cap grup vol intervindre? Molt bé. Doncs passem a votar, en primer lloc, la proposta de resolució 25.293. Comença la votació. Per 51 vots a favor, cap en contra i 4 abstencions s'aprova la proposta.

Proposta... Perdó. El senyor Castellano té la paraula.

El senyor Castellano Gómez:

Senyor president, per a explicació de vot.

El senyor vice-president primer:

Té la paraula, senyor Castellano.

El senyor Castellano Gómez:

Gràcies, senyor president.

El Grup Parlamentari Popular s'alegra en esta ocasió que el Grup Socialista reconega que la Llei de coordinació de les diputacions provincials no ha solucionat pràcticament res, perquè pràcticament no s'ha aplicat, i que li fa falta revisar-la i actualitzar-la, i el que fa any i mig el Grup Parlamentari Popular proposa per mitjà d'una proposició no de llei pràcticament en els mateixos termes, vostés votaren en contra.

Doncs hui pareix que per oportunisme polític ho porten com a una proposta seua. Benvinguda siga, i la discutirem.

Gràcies.

El senyor vice-president primer:

(*S'interromp la gravació durant uns segons*) ...de resolució, si ningú més vol utilitzar el seu torn. La proposta de resolució 25.294. Comença la votació. Per 49 vots a favor, 1 en contra i 5 abstencions s'aprova la resolució.

Senyor Castellano.

El senyor Castellano Gómez:

Senyor president.

Molt breument, simplement per a donar per reproduïts els mateixos arguments per a esta proposta de resolució.

Gràcies.

(*Ocupa la presidència el Molt Excel·lent President Senyor Antoni García i Miralles.*)

El senyor president:

Proposta de resolució 345 del Grup Parlamentari Popular. Senyor Maluenda.

El senyor Maluenda Verdú:

Per una qüestió d'ordre. Entenem el Grup Parlamentari Popular que, atesa l'hora de la nit, hauríem de donar per finalitzada la sessió i continuar quan la presidència així ho estime. (*Remors.*) No em preocupa el sopar, senyor president. Per la nit...

El senyor president:

(*El senyor president parla sense micròfon.*)

...acabar... la proposta del seu grup... i demà tornarem....

(*S'interromp la gravació durant uns minuts.*)

El senyor Maluenda Verdú:

Molt Excel·lent President.

Senyories.

Les dues propostes de resolució que defensaré, una es refereix al tren d'alta velocitat. I dic al tren d'alta velocitat i vull deixar-ho molt clar, perquè últimament els representants, alguns representants, perdó, del Grup Socialista, estan confonent els ciutadans valencians entre el tren d'alta velocitat i la velocitat alta. (*Remors.*) Deia que estan confonent els ciutadans valencians en parlar d'alta velocitat i velocitat alta. Unes voltes, referint-se a un mateix projecte, el denominen de velocitat alta i altres voltes d'alta velocitat. I cal deixar ben clar que la velocitat alta és aquella que és un poquet més que la normal. Amb 200 quilòmetres per hora ja és velocitat alta. Nosaltres, la proposta nostra és referent a alta velocitat.

Per què diem això? Perque la cambra en anteriors ocasions, concretament en novembre de 1991, va aprovar per unanimitat una proposta del Grup Parlamentari Popular que deia que el Consell demanaria o sol·licitaria davant dels organismes competents, davant del govern de la nació, que totes aquelles millores d'infraestructura que aplegaren a la província de València i a València, inclòs en el seu cas el ferrocarril d'alta velocitat, seria prolongat fins a Alacant. Doncs miren vostés, senyories; en estos moments, quan està parlant-se que la línia d'alta velocitat Madrid-València serà per La Encina, el que pretenem en el Grup Popular és que es negocie que des de La Encina a Alacant siga alta velocitat, i al mateix temps que enllace amb eixa demanda que estan fent els legítims representants de la comunitat murciana que hi haja una línia d'alta velocitat Madrid-Múrcia per La Encina. O sia, que podríem aprofitar eixa infraestructura tant per a la Comunitat

Valenciana, en este cas perquè arribara a la província d'Alacant, com per a la Comunitat Murciana, que pretén arribar a Madrid per alta velocitat també a través de La Encina. Seria Múrcia-Elx-Alacant-La Encina, i en La Encina aniria a Madrid o aniria a València. Clar, en el projecte que en estos moments està barallant-se per a la Comunitat Valenciana es diu que és d'alta velocitat Madrid-La Encina-València. Tanmateix, per a Alacant, des de La Encina serà velocitat alta, hi hauria que els passatgers, haurien de canviar de tren. Eixe és un dels temes que hem defensat.

L'altre, es refereix a un estudi que han realitzat dos professors de la Universitat d'Alacant, que és don Jorge Olcina y don Alfredo Morales. En este estudi plantegen la possibilitat que es creara un ferrocarril suburbà que unira les principals poblacions de la província d'Alacant amb els nuclis neuràlgics. En estos moments que la universitat està tenint tanta presència de la nostra joventut a la província d'Alacant, que està l'eurooficina de marques, que està l'aeroport de l'Altet, el que demanem és que com hem tingut coneixement d'este estudi, que no és nostre, que no és del Grup Popular, sinó que, repetisc, que és d'estos dos professors de la universitat que he mencionat, pensem que si això fóra viable seria molt significatiu per al futur econòmic de la nostra comunitat.

Per tant, el que demanem és que el govern valencià estudeie un projecte relacionat amb eixa qüestió. I que si fóra factible, fins i tot estiguera en disposició que es prolongara fins a Elda-Villena i fins a Alcoi. Així quedarien unides les ciutats més importants, repetisc, de la província d'Alacant amb els centres neuràlgics. I, què és el que passa? Que clar, en eixe estudi dels professors de la universitat es diu que seria convenient que hi haguera, senyories, un baixador a la platja de Sant Joan, altre a la Universitat de d'Alacant, altre a l'eurooficina de marques i altre a l'aeroport de l'Altet. Repetim, seria Benidorm-Oriola, Benidorm-Alacant, Elx-Oriola, en eixos baixadors que he mencionat. I a més, que s'estudie la possibilitat que en un futur fóra aplicable també o prolongable des d'Alacant fins a Elda-Villena, i des d'Alacant fins a Alcoi.

Senyories, nosaltres no som tècnics, no sabem si este estudi, si este projecte és factible o no és factible. Però com entenem que és un tema molt important per al futur de la nostra comunitat i que, de ser factible, de ser realitzable, seria altament interessant per l'economia de la província d'Alacant i per al servei dels seus ciutadans, i més en uns temps que s'han acabat els trens de rodalies —a la província d'Alacant no existeixen trens de rodalies— per això, el que demanem tan sols és que la conselleria estudeie la viabilitat d'eixe projecte i que comparega en un temps determinat, ací en les Corts Valencianes, i ens parle del que es puga fer al respecte.

Res més i moltes gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Maluenda.

El senyor Nebot té la paraula per a un torn en contra.

El senyor Nebot Monzonís:

(Remors.)

Molt excel·lent president. Senyories.

Senyor Maluenda, abans he fet referència a l'estudi per via doble que s'està efectuant en el tren d'alta velocitat per banda del ministeri i per banda de la Generalitat Valenciana. En eixe estudi, com a conseqüència d'ell, en el pla director d'infraestructures, el govern valencià ha inclòs el que seria el tram d'alta velocitat ferroviària Madrid-València. I en eixe estudi mateix desaconsella que el recorregut es faça per la Encina. Per una senzilla raó, perquè el tren d'alta velocitat deu anar el més recte possible. I passar per La Encina suposaria

una volta prou important. I en eixe estudi també aconsella i diu els avantatges d'una connexió ferroviària entre el que seria Madrid-Albacete-Alacant-Múrcia. I per tant, jo crec que vosté deu estar content, perquè això és el que diu una de les conclusions possibles d'este estudi.

A la segona proposta que vosté ha fet, i ha defensat ací en l'impetu que és quasi circumstancial en la seua personalitat, ha parlat d'un estudi fet per persones de la Universitat d'Alacant. Jo, per força he de referir-me a un altre estudi que ha realitzat Renfe i el Moptma, en el qual, el suposat estudi que vosté comenta, significaria doblar les actuals línies que ja donen servei. Vull dir-li també que en un dels estudis que està utilitzant el ministeri, considera oportú la possibilitat que el tren Alacant-Múrcia done servei a l'Altet, a l'euroagència i a la universitat. Per tant, són idees que s'estan plasmant al voltant del que significa la renovació del sistema ferroviari de la ciutat d'Alacant i l'entorn. Que, com he dit abans, és un objectiu prioritari del govern de la Generalitat les infraestructures. I per tant, estem movent-nos en una sèrie d'estudis en coordinació entre el que és el govern de la Generalitat, el Moptma i Renfe. Vull dir-li que així estem. Per tant, jo crec que les seues propostes estan recollides en esta explicació que els acabe de donar.

El senyor president:

Senyor Maluenda.

El senyor Maluenda Verdú:

Gràcies, senyor president.

Jo vull dir-li al senyor Nebot que tenim entés en el meu grup parlamentari que eixa prolongació a què vosté s'ha referit de La Encina-Alacant no seria a base de tren d'alta velocitat, sinó de velocitat alta. Per això he fet abans la matisació que estan confonent d'alguna manera als ciutadans valencians quan parlen d'alta velocitat i de velocitat alta. Prova evident és que en eixe estudi que vosté sap de Renfe, es diu que a partir d'Albacete devers Alacant hauria que canviar de tren. Per tant està clar que si hauria que canviar de tren és perquè la infraestructura no és la d'alta velocitat, sinó la de velocitat alta. I vosté que diu que el millor per al tren d'alta velocitat és la línia recta, vosté sap perfectament que des de la Encina fins a Alacant seria per a l'alta velocitat, que és la línia recta, seria ideal, perquè seria una recta completa, sense desnivells orogràfics. O siga que, seria un terreny o un territori adequadíssim per a realitzar eixa infraestructura, i que el tren d'alta velocitat arribara a Alacant.

El que vosté m'ha comentat, senyor Nebot, ho conec, però es refereix a velocitat alta fins a Alacant. Això sí, alta velocitat des de Madrid a València, que em pareix molt bé, estem totalment d'acord, però ja que és per La Encina, doncs aprofitem eixa possibilitat que arribi a Alacant i negocie's o comuniquem's amb el govern murcià per si cap la possibilitat, conforme estan intentant els legítims representants de la Comunitat murciana, que l'eixida d'alta velocitat de Múrcia a Madrid que ells volen per La Encina, vaja per Elx-Alacant fins a La Encina. Això quant a eixa qüestió.

Quant a l'estudi d'un possible ferrocarril suburbà, jo dic que s'estudie el que estos professors de la universitat, perquè entenc que pot ser molt interessant. Jo no sé si és factible o no. Vosté em parla d'altres estudis de Renfe, etcètera. Em pareix fenomenal que hi haja uns altres estudis, però això és compatible amb el que jo demane. El que vostés tinguen altres estudis no vol dir que deixen de costar altres possibles alternatives, l'estudi que han fet estos dos professors, que jo he de dir que no tinc el gust de conèixer-los. Però entenc que és una possibilitat que siga beneficiosa per a la nostra comunitat. i el que

demane tan sols és que s'estudie. I crec que és compatible perfectament amb el que vosté ha manifestat. No veig cap contradicció. Per tant, pregue reconsideren la seua posició i, atés que en el fons estem d'acord, recolzen estes dues iniciatives.

Res més i moltes gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Maluenda.

Senyor Nebot, té la paraula.

El senyor Nebot Monzonís:

Gràcies, senyor president.

Senyor Maluenda, li reitere les explicacions que li he donat. Estem parlant de projectes d'una envergadura considerable quant a la dotació econòmica, i hi ha tres administracions en joc. Per tant, jo el que li he exposat a vosté que s'estan utilitzant una sèrie d'estudis, alguns d'ells ja realitzats, estem passant a una segona fase de concreció, i eixa és la via. Estudis, vosté sap perfectament que les universitats en realitzen molts, es realitzen molts estudis, poden ser interessants. Però jo li he fet a vosté referència de un estudi que en este moment està realitzant el Moptma amb Renfe i la pròpia Generalitat. I eixa és la viabilitat. I és la que, compartint la inquietud amb vosté, donant la importància que tots li donem a les infraestructures que puguen desenrotllar la nostra comunitat, perquè les considerem importantíssimes; eixa és la via correcta que el govern de la Generalitat i el Grup Socialista està recolzant.

El senyor president:

Passem a votació la resolució 345. Comença la votació. (*Remors.*) Vots a favor 23, 38 en contra i cap abstenció, és rebutjada.

Resolució 352. Comença la votació. Vots a favor 23, 38 en contra, és rebutjada.

Proposta de resolució 332, del Grup Parlamentari Nacionalista... 333... (*Remors.*) Per favor, diga-ho de paraula que no consta en acta. Senyor Crespo, va a intervindre?... No va a intervindre (*Remors.*) Perdó, senyor Crespo, té la paraula.

El senyor Crespo Samper:

Senyor president. He entès que el que es vol que parle jo és de la 330 (*Remors.*) Moltes gràcies. Parlaré, senyor president... (*Remors.*)

Señor presidente. Señorías.

Tal vez a la altura que estamos hablando, hablar de hospitales sea un tema poco grato. Pero tal vez no haya más remedio que prestar cierta atención. Traemos una propuesta para que esta cámara conozca un estudio comparativo de costes en los hospitales públicos. Nosotros pensamos que las distintas reformas que se puedan hacer y que se tengan que hacer en un futuro, porque la atención hospitalaria no puede cristalizarse en algo para siempre, sino que los propios avances de la medicina y los propios avances de la sociedad hace que la asistencia hospitalaria tenga que ser variable con el tiempo, necesita el conocimiento de un estudio sobre esas patologías.

¿Y por qué del conocimiento? Pues porque sencillamente los hospitales ya hace muchos años que dejaron de ser simplemente un centro de atención, y se han convertido, dentro de una buena técnica económica, en una empresa pública. Hacer una medicina voluntarista no hace al caso. Hacer una medicina pensada dentro de las posibilidades económicas de un grupo social, de una comunidad autónoma o de un país, es precisamente lo importante. Y desgraciadamente en esta cámara rara vez hemos hablado de costes desmenuzados por intervenciones. Y no tenemos una idea muy clara de un estudio comparativo.

Y claro, esto ya nos puede dar un índice de las necesidades, y nos puede dar un índice también de los acuerdos o avances o proposiciones que pueda hacer al respecto para saber que sí, que debemos atender aquellas cosas que debamos atender, pero tenemos que saber posiblemente los costes. Y hacerlo de una forma comparativa. Consideren sus señorías, que en España hay una asistencia pública y también hay una privada. Y el cambio de coste en una y otra —no me refiero en cuanto al enfermo, sino en cuanto a la ejecución del proyecto médico— es muy variable. Sin embargo, en otros países es evidente que aparece una cierta uniformidad en el coste clínico, en el coste de lo que aquí indicamos, de las diferentes patologías quirúrgicas, etcétera. Que lo pueden hacer ustedes como quieran, porque esto sería discutible y comprendo que es difícil averiguar exactamente cuánto cuesta una operación de apendicitis, o cuánto cuesta una intervención médica de otorrinolaringología o de cualquier otra especialidad, pero no hay más remedio.

Cuando aquí a veces se dice que nuestra capacidad económica de crear otro hospital o de crear otro servicio médico está limitada por un presupuesto, bueno, mi grupo político lo comprende, pero lo comprendería mejor si evidentemente se supiera la incidencia del coste de cada cosa, y nos daría también lugar a poder comparar con otros servicios médicos de otras comunidades o incluso de otros países o de otra cuestión; es posible que haya algún diputado aquí en la Cámara que tenga un conocimiento muy claro de estas cuestiones, es posible, pero como diputados no lo conocemos. Si conocemos los estudios de cualquier otra cuestión, por ejemplo, en obras públicas, costes por metro cuadrado de carretera, costes de intervención en ferrocarriles, etcétera, del estudio de estos hospitales públicos a cargo de la Generalitat y del coste desmenuzado de aquella cuestión no lo conocemos.

Se me podrá decir que esta curiosidad cuesta dinero. Evidentemente, las curiosidades estadísticas cuestan dinero, pero las curiosidades estadísticas son las que sirven después para, en vez de dejar de ser curiosos, ser ciertos en los conocimientos; despreciar la posibilidad de conocer una cosa porque vale y andar siempre en conjuntos globales macroeconómicos y no en cuestiones determinadas, incluso crea situaciones poco justas que pueden traer ciertas relaciones entre los propios servicios del hospital no muy claras.

Yo animo a que esta propuesta se apruebe por la sencilla razón de que creemos que un estudio comparativo puede hacerse con relativa sencillez; no se trata de llevar una cuestión exhaustiva que sea una especie de encuesta en donde nos entretengamos 3 ó 4 años, pero sí se puede hacer ya un primer adelanto, y tener conocimiento esta Cámara de ese estudio a fin de que cuando tomemos decisiones de tipo hospitalario las tomemos con conocimiento de causa y no simplemente por motivaciones muy justas sociales o médicas, sino que intervenga también el precio económico de la cuestión, y saber cuando decimos "¿hacemos un hospital maternal?", bueno, pues, ahí sabemos que tantas madres que dan a luz y cada intervención vale tanto, luego aquí nos vamos a meter en este asunto.

No hay detrás de esto nada extraño, ni siquiera una curiosidad malsana para después ser arma arrojada al gobierno; en esto hay un criterio de concreción que consideramos interesante para nuestro grupo y para toda la Cámara.

Por ello, pido el voto favorable.

Muchas gracias, señor presidente.

El senyor president:

Muchas gracias, señor Crespo.

Turno en contra.

Señora de Armengol tiene la palabra.

La senyora de Armengol Criado:

Señor diputado, vamos a ver; lo que usted plantea es una herramienta de gestión para la conselleria de Sanidad muy importante. Yo creo que sí que es muy importante saber exactamente cuánto cuesta una intervención quirúrgica.

Lo que usted plantea es un estudio muy serio, un estudio que desde luego ha empezado la conselleria, lo tiene hecho en varios hospitales ya, concretamente en Sagunto, Játiva, San Juan y Gandía, y ha costado, digamos –yo no hablo en cantidad de dinero, sino hablo en cantidad de tiempo–, ha costado bastante tiempo en realizar esos estudios.

El realizar lo que usted pide en su resolución, en 3 meses hacer ese estudio comparativo para todos los hospitales es poco menos que imposible. Pero, a mí, vuelvo a insistir, el que se sepa el coste de cada una de las intervenciones, que es una herramienta muy importante de gestión, yo sinceramente puedo entender quizás esa curiosidad morbosa que usted ha referido; pero la verdad, le voy a decir una cosa: cuando ayer leí su resolución me pregunté ¿por qué tienen esa necesidad de saber esas cosas? ¿Por qué? Yo no acababa de entender el por qué, y la verdad es que lógicamente lo he estado consultando. Tengo varias interrogantes. Una, que en efecto puede ser que el Grupo de Unión Valenciana tenga una curiosidad realmente importante de cuánto cuesta la sanidad pública, o bien quizá se quiera comparar con lo que se paga en un concierto, o quizá lo que se quiera realmente saber es si una intervención en un hospital privado a lo mejor resulta más barato que una intervención en un hospital público.

Es una cuestión que creo que no acabo de entender. Sí que entiendo su preocupación en que se haga ese estudio económico porque es muy importante como herramienta de gestión; no acabo de entender esa necesidad tan grande de que se hagan públicas todas esas cosas. Es importante que se haga público, pero no desde luego de la forma tan interesada que he visto por parte de su compañero portavoz del grupo de saber tan rápidamente todos esos datos.

Vuelvo a insistir. Esos estudios son estudios largos, son unos estudios muy minuciosos, son unos estudios que son difíciles de realizar, que se están realizando porque son importantes realizar, pero no entiendo ese furor –digamos– investigador que existe en su grupo para determinadas cuestiones en temas de sanidad.

El senyor president:

Senyor Crespo, té la paraula.

El senyor Crespo Samper:

Señor presidente.

Señorías.

Señora diputada, está usted haciendo juicios de valor. Y, entonces, muy mal intencionadamente supone lo que no he dicho ni diré nunca, que es que esto va a servir para otra cosa que para lo que dice aquí.

¿A usted le parece raro que yo conozca qué vale el metro cuadrado de construcción de un hospital? ¿Le parece a usted eso malintencionado? ¿Le parece a usted raro que yo conozca, aproximadamente, evidentemente, lo que vale un tramo de autopista en un terreno llano, normal y corriente? ¿Le parece a usted raro que yo sepa el coste de lo que vale un metro cúbico de hormigón? A mí lo que me parece raro es que personas que se dedican al hospital no sepan lo que vale una intervención, que lo sepan exhaustivamente. Yo no pido tanto, yo lo que pido es que se empiecen a dar datos de esos estudios, y se empiece a decir: “pues, mire usted, en nuestros hospitales una operación de apéndice –para referirme a lo mismo que me he referido antes–, viene a costar 250.000 pesetas”. Digo esa cantidad, y perdone usted, no tengo noticia de lo que vale

una operación de apéndice, como posiblemente usted no tiene noticia de lo que vale hacer una cubierta para un estadio de fútbol y tampoco le voy a pedir que usted improvise aquí. Pero, ¿qué de raro tiene?

¡Su discurso ha sido malintencionado! Y es lo que no tolo. Aquí se viene a hablar de lo que dicen los papeles, y no se juzga a un diputado que noblemente presenta una propuesta para saber el coste de la sanidad pública razones oscuras. ¿Qué razones oscuras, señora diputada? ¿O es que tengo yo temor de tener mala salud y caer en manos de ustedes?

Mire usted, señora diputada, contendré mi labia o mi forma, y perdone usted si me he exaltado, no es mi estilo.

Si tan importante lo consideran ustedes y están en la labor, acepten esta propuesta.

Nada más, muchas gracias.

El senyor president:

Muchas gracias.

Señora de Armengol.

La senyora de Armengol Criado:

Yo ya le he dicho que su propuesta tal y como está redactada no es posible aceptarla, por una razón muy sencilla. Porque –le vuelvo a insistir– lo que usted está pidiendo, que es muy importante para la sanidad, no se hace en 3 meses, o no sabe de lo que está hablando. ¿Que cuánto vale cada una de las intervenciones quirúrgicas que se realizan en un hospital? Se está pidiendo eso y eso no es posible realizarlo.

En cuanto a lo que usted ha dicho de mis dudas, tengo, por supuesto, más dudas que razonables. Porque –vuelvo a insistir– no entiendo el furor investigador que su grupo tiene en temas de la sanidad, no los entiendo.

Nada más.

El senyor president:

Muy bien.

Vamos a pasar a votación la propuesta de resolución que ha defendido el señor Crespo. Comienza la votación. Votos a favor, 21, 39 en contra, ninguna abstención, queda rechazada.

Señor Botella, para explicación de voto supongo que pide la palabra.

El senyor Botella Vicent:

Sí, señor president, per a explicar el vot d'Esquerra Unida.

Hem votat en contra d'aquesta proposta de resolució perquè jo crec que efectivament, quan es planteja en aquesta proposta l'estudi comparatiu entre els diferents hospitals públics de la Comunitat Valenciana, caldria explicar també per què es vol saber realment el cost de les diferents intervencions quirúrgiques, o fins i tot anar més enllà i ser més valents i més clars, jo crec que fins i tot al llarg del debat ha aparegut per part del proponent en aquest cas, i és fer comparacions entre el que costa en la sanitat pública i el que costa en la privada.

Jo crec que de totes maneres el que es tractaria és que realment les coses es digueren clares, no es plantejaren de forma vetlada, i, per tant, des d'eix punt de vista nosaltres entenem que els estudis han de servir per els que porten l'administració sanitària per a saber realment el que costa, les intervencions dins dels propis hospitals, però no per a fer-ho públic i tractar de comparar amb el que és la sanitat privada en aquest cas el que costa en la sanitat pública.

Res més i moltes gràcies.

El senyor president:

Gràcies.

El pleno se suspende hasta mañana a las 10.

(Se suspén la sessió a les 21 hores i 17 minuts.)

CONDICIONS PER A LA SUBSCRIPCIÓ

1. La subscripció és anual. El període de subscripció finalitza el 31 de desembre de cada any. Les altes que es produeixen durant l'any, es comptaran, a efectes de cobrament, des de la primera setmana de cada trimestre-natural, qualsevulla que siga la data de subscripció dins del trimestre.
2. L'enviament dels butlletins començarà una vegada s'haja rebut l'import corresponent i la targeta de subscripció degudament complimentada.
3. El subscriptor que no renove la subscripció abans del 31 de desembre serà donat de baixa.
4. L'administració del Butlletí pot modificar en qualsevol moment el preu de la subscripció, el qual tindrà efectes per als subscriptors donats d'alta, a partir de la següent renovació de la subscripció.

TARGETA DE SUBSCRIPCIÓ

Nom

Carrer Núm.

Telèfon Població

Districte postal

Desitja subscriure's al «Butlletí Oficial de les Corts Valencianes», SÍ/NO i al «Diari de Sessions» SÍ/NO (esborre's allò que no procedesca), d'acord amb les condicions adjuntes, a partir del dia de de

Amb aquesta finalitat el dia de de, ingressa al C/C núm. 0010024146 de les Corts Valencianes en el Banc Central-Hispano, urbana plaça de la Mare de Déu (València), entitat 0049, oficina 0781, la quantitat de pessetes, mitjançant ingrés o transferència.

..... de de

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ ANUAL

1. Al Butlletí i Diari de Sessions:	11.750 pessetes
2. Al Butlletí Oficial:	7.000 pessetes
3. Al Diari de Sessions:	5.600 pessetes
4. Números solts:	100 pessetes

CONDICIONES PARA LA SUSCRIPCIÓN

1. La suscripción es anual. El período de suscripción finaliza el 31 de diciembre de cada año. Las altas que se produzcan durante el año se contarán, a efectos de cobro, desde la primera semana de cada trimestrenatural, sea cual sea la fecha de suscripción dentro del trimestre.
2. El envío de los boletines comenzará una vez se haya recibido el importe correspondiente y la tarjeta de suscripción debidamente cumplimentada.
3. El suscriptor que no renueve la suscripción antes del 31 de diciembre será dado de baja.
4. La administración del Boletín puede modificar en cualquier momento el precio de la suscripción, el qual tendrá efectos para los suscriptores dados de alta, a partir de la siguiente renovación de la suscripción.

TARJETA DE SUSCRIPCIÓN

Nombre

Calle Núm.

Teléfono Población

Distrito postal

Desea suscribirse al «Boletín Oficial de las Cortes Valencianas», SÍ/NO y al «Diario de Sesiones» SÍ/NO (táchese aquello que no proceda), de acuerdo con las condiciones adjuntas, a partir del día de de

Con esta finalidad el día de de, ingresa en la C/C núm. 0010024146 de las Cortes Valencianas en el Banco Central-Hispano, urbana plaza de la Virgen (Valencia), entidad 0049, oficina 0781, la cantidad de pesetas, mediante ingreso o transferencia.

..... de de

PRECIO DE LA SUSCRIPCIÓN ANUAL

1. Al Boletín y Diario de Sesiones: 11.750 pesetas
2. Al Boletín Oficial: 7.000 pesetas
3. Al Diario de Sesiones: 5.600 pesetas
4. Números sueltos: 100 pesetas

Imprés en paper reciclat

**DIARI DE SESSIONS DE LES CORTS
VALENCIANES**

Subscripcions: Servei de Publicacions de les Corts,
Palau de Benicarló, plaça de Sant Llorenç, 4. 46003
València. Ap. 22088. Telèfon 387 61 00.

Imprimeix: Federico Domenech, S. A. - Gremis, 4.
46014 València.

ISSN: 1133-2492.

Dip. Leg.: V-1.013-1983.

**DIARIO DE SESIONES DE LAS CORTES
VALENCIANAS**

Suscripciones: Servicio de Publicaciones de las Cor-
tes, Palacio de Benicarló, plaza de San Lorenzo, 4. 46003
Valencia. Ap. 22088. Teléfono 387 61 00.

Imprime: Federico Domenech, S. A. - Gremis, 4.
46014 Valencia.

ISSN: 1133-2492.

Dep. Leg.: V-1.013-1983.
